ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Παρά την παραπλανητική προπαγάνδα

Ετοιμάζεται νέο πετσόκομμα των συντάξεων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κεφάλαιο και κράτος ενάντια στην απεργία στον ΟΤΕ

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ο Κούλης στο Λευκό Οίκο

Μια μπανανιά μπροστά στο τζάκι

ΣΕΛΙΔΑ 3

«Διπλωματία των αγωγών» στην υπηρεσία των μονοπωλίων και του πολέμου

ΣΕΛΙΔΑ 9

EastMed: Ενα σχέδιο επί χάρτου

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Βεντέτα με άρωμα πολέμου

ΣΕΛΙΔΑ 5

Αξιολόγηση: ολική επαναφορά

ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1034 - 11 Γενάρη 2019 www.eksegersi.gr

Ολο και βαθύτερα στους σχεδιασμούς των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστικών κρατών

Otto Dix: Lustmörder (1920)

Scripta...Verba...

Μπορεί να έχω μετανιώσει για πολλές επιλογές, αλλά όχι για τη βασική επιλογή, να αναλάβουμε το ρίσκο και την ευθύνη να βγάλουμε τη χώρα από τη βαθιά χαράδρα της χρεοκοπίας. Να λερώσουμε τα χέρια μας για να ξελασπώσουμε το μέλλον.

Αλέξης Τσίπρας

Αισθάνεται κανείς/καμιά να έχει βγει από τη λάσπη;

Υπάρχει οδηγία από τον πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη προς τους Υπουργούς και τους βουλευτές στις Επιτροπές, να βρίσκονται κοινοί τρόποι λύσης προβλημάτων με τα κόμματα της αντιπολίτευσης, να δεχόμαστε προτάσεις από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και να ενσωματώνονται - εφόσον δεν αλλοιώνουν την πολιτική μας - στα νομοσχέδια!

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

Αντε, με το καλό και υπουργός...

Το Ιράν ακολουθεί πολιτική πάρα πολύ παρεμβατική στις γειτονικές της χώρες κι είναι χώρα εξαιρετικά επιθετική στην περιοχή της. Προφανώς, αυτό έφθασε σε ένα σημείο που έκριναν οι ΗΠΑ ότι έπρεπε να αντιδράσουν. Καλώς ή κακώς, αυτό θα το κρίνει η Ιστορία.

Αδωνις Γεωργιάδης

Οσο κι αν προσπαθείς να το παίξεις Πόντιος Πιλάτος, το αίμα στάζει από τα χέρια σου.

Επιτρέψτε στον έλληνα αστυνομικό και στη δομή της ΕΛ.ΑΣ. να έχουν τις ίδιες δημοκρατικές ευαισθησίες με τον κάθε άλλο μέσο έλληνα πολίτη.

Λευτέρης Οικονόμου

Μια ζωή μπάτσος, λογικό να μη διαθέτει το αίσθημα του γελοίου.

Οι φετινές προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ αποτελούν τη σημαντικότερη πολιτική πρόκληση των τελευταίων δεκαετιών. Αυτό που διακυβεύεται είναι η ψυχή μιας ολόκληρης χώρας.

Μάικλ Γουόλτσερ

Δεν ξέρουμε ποια είναι «η ψυχή των ΗΠΑ», στην οποία αναφέρεται ο καθηγητής της Φιλοσοφίας, είμαστε όμως σίγουροι ότι οι ψηφοφόροι του Τραμπ δεν έχουν ακούσει ούτε το όνομα του Γουόλτσερ, ώστε να επηρεαστεί η ψήφος τους.

Εάν ο εκλογικός νόμος δεν ψηφιστεί με 200 ψήφους, τότε οι επόμενες εκλογές, οι οποίες θα γίνουν το 2023, πολύ πιθανόν να είναι διπλές.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Οι 200 ψήφοι αποκλείονται και οι επόμενες εκλογές αποκλείεται να γίνουν το 2023. Ποιος πρωθυπουργός κάνει εκλογές αυξάνοντας τις πιθανότητες να τις χάσει;

ΡΙΠΕΣ

◆ Μπαρούτι και πετρέλαιο μυρίζει πάλι στον Περσικό ◆ Κι η χώρα μας χωμένη πλέον πιο βαθιά στους πολεμικούς σχεδιασμούς των Αμερικάνων και των Σιωνιστών ◆ Με «εθνική συναίνεση» μάλιστα ◆ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ εις σάρκαν μίαν ◆ Και με τα κοράκια των πολεμικών μονοπωλίων να κράζουν ◆ Πρέπει να σφίξουμε το ζωνάρι και ν' αγοράσουμε περισσότερα όπλα ◆ Καλώς σας βρίσκουμε και καλή χρονιά ◆ Τι καλή, μαύρη κι άραχλη προβλέπεται ◆ Αλλά η ευχή είναι υποχρεωτική ◆ Με το δικό μας περιεχόμενο ◆ Καλή χρονιά σημαίνει περισσότερη αποφασιστικότητα ◆ Περισσότερο κουράγιο ◆ Μεγαλύτερη κινηματική διαθεσιμότητα ◆ Περισσότερη συμμετοχή ◆ Στα μικρά και τα μεγάλα ◆ Δουλειά μυρμηγκιού κάνουμε, ας μην το ξεχνάμε ◆ Είπε ο Μακρόν στο πρωτοχρονιάτικο διάγγελμά του ◆ «Το [ασφαλιστικό] νομοσχέδιο είναι δίκαιο και κοινωνικά προοδευτικό» ◆ Οι γάλλοι εργαζόμενοι συνεχίζουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους ◆ Προφανώς... δεν αντιλαμβάνονται το συμφέρον τους ◆ Ο Τραμπ απειλεί να χτυπήσει και στόχους σημαντικούς «για την ιρανική κουλτούρα» ◆ Αυτό το ζώο μπορεί να βομβαρδίσει ακόμα και την Ακρόπολη ◆ Θυμόσαστε πώς έκανε η Δύση, όταν οι Ταλιμπάν ανατίναξαν δυο αγάλματα του Βούδα στο Αφγανιστάν; ◆ Οταν το ISIS ανατίναξε αρχαία στην Παλμύρα στη συριακή έρημο; ◆ Τώρα, όλοι καταπίνουν αμάσητες τις απειλές του Τραμπ να βομβαρδίσει την Περσέπολη ◆ Χωρίς να υπάρχει στρατιωτική σκοπιμότητα ◆ Για τον ιμπεριαλιστικό τσαμπουκά μόνο ◆ Γιατί να ουρλιάξουν, όμως; ◆ Μήπως ούρλιαξαν όταν οι Αμερικανοί πλιατσικολόγησαν το Μουσείο της Βαγδάτης; ◆ Πάει κι αυτό το... ταμπού ◆ Μετά τον ΣΚΑΙ, συνέντευξη Τσίπρα και στο «Βήμα» του Συγκροτήματος Μαρινάκη ◆ Αντε, με το καλό και στο Mega του Μαρινάκη, μόλις ξανανοίξει ◆ Βραβείο γλειψίματος στον γαλάζιο βουλευτή Δ. Κούβελα ◆ «Ο Κυριάκος Μητσοτάκης βρίσκεται σε τρομακτική φόρμα διαρκώς, είναι κάτι που μας έχει εντυπωσιάσει όλους. Είναι πάντα μπροστά, είναι παράδειγμα για όλους μας, συνεπώς δεν αφήνει και κανένα περιθώριο για να πάρουμε ανάσα» ◆ «Ημασταν σε μια συγκυρία -ίσως την πιο προσοδοφόρα- για να δώσουμε λύσεις...» ◆ Καλά, ο Γιωργάκης είναι λογικό να μπερδεύει την «πρόσφορη» με την «προσοδοφόρα» ◆ Συνεργάτες δεν έχει για να κοιτάζουν τις γραπτές δηλώσεις του; ◆ Ή ξέρουν κι αυτοί τα ίδια ελληνικά; ◆ Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο με τον Τζιτζικώστα; ◆ Οχι το χυδαίο, αλήτικο σχόλιο για τις εργαζόμενες στην Περιφέρεια ◆ Αλλά το ότι είχε το θράσος να «επανορθώσει» ◆ Χαρακτηρίζοντας «ατυχέστατη και τελείως λάθος» την αναφορά του ◆ Διότι αυτός ο τρόπος «ούτε με εκφράζει ούτε με χαρακτηρίζει, για οποιαδήποτε γυναίκα» ◆ Τον πίστεψε κανείς; ◆ Οχι βέβαια ◆ Μόνο αν γύριζε μια από τις εργαζόμενες και του άστραφτε αμέσως ένα χαστούκι, μαζί με φτύσιμο, θα μαθαίναμε περισσότερα ◆ Στοίχημα ότι η απόδραση του Κάρλος Γκοζν από την Ιαπωνία θα γυριστεί ταινία ◆ Αμα έχεις λεφτά, τρυπάς και τα καλύτερα συστήματα ασφάλειας ◆ Με ευκολία μάλιστα ◆ Ηρθε να δει έναν ποδοσφαιρικό αγώνα στη Θεσσαλονίκη και γύρισε στη Βουλγαρία μέσα σε φέρετρο ◆ Περπατούσε ανυποψίαστος φορώντας κασκόλ του Αρη ◆ Πού να 'ξερε ότι αυτό είναι έγκλημα καθοσιώσεως για τον αντίπαλο «στρατό» ◆ Ηταν μόλις 28 ετών ◆ Η αστυνομία εξακολουθεί να εκκενώνει καταλήψεις ◆

επί του πιεστηρίου

Με ομόφωνη απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος Ιατρικής του ΑΠΘ, αναγορεύτηκε Επίτιμος Διδάκτορας ο Δρ. Αλμπερτ Μπουρλά, Chairman elect and Chief Executive Officer (CEO) της φαρμακευτικής εταιρίας Pfizer Inc! Ο τίτλος απονεμήθηκε στον καπιταλιστή «για την πολυετή προσφορά του στον χώρο της υγείας, στον τομέα της έρευνας και της μελέτης νέων φαρμάκων και για το μεγάλο φιλανθρωπικό του έργο»! Μιλάμε για την απόλυτη κατάντια. Εκαναν Επίτιμο Διδάκτορα τον κουμανταδόρο ενός από τα πιο ληστρικά μονοπώλια στο χώρο του φαρμάκου.

Μέσα στην πρωτοτυπία ο υφυπουργός Μπάτσων και Καταστολής Λ. Οικονόμου, μας συστήνει «υπομονή» μέχρι να μάθουμε «τι τελικά συνέβη στο Κουκάκι», παραμένοντας «επιφυλακτικοί ως προς την εικόνα σχετικά που δόθηκε από κάποια Μέσα, ηλεκτρονικά και έντυπα, και τις βιαστικές δηλώσεις που υιοθέτησαν άκριτα αβάσιμους ισχυρισμούς». Εντάξει, ότι το πόρισμα θα βγάλει λάδι τους μπάτσους το ξέρουμε. Ελπίζουμε να μην επιμείνουν στο ότι ο Ινδαρές αποπειράθηκε ν' αρπάξει το όπλο μπάτσου και να τους... καθαρίσει.

Σε δυο ώρες θα βρισκόταν στο Τελ Αβίβ. Είχε όλη την άνεση να κάνει τις δηλώσεις του υπέρ της δολοφονίας του ιρανού στρατηγού Σολεϊμανί επί ισραηλινού εδάφους. 'Η έστω στο αεροπλάνο του, εν πτήσει. Ομως ο Νετανιάχου επέλεξε να φωνάξει τις κάμερες και να κάνει τις δηλώσεις του επί ελληνικού εδάφους. Οχι τυχαία, φυσικά. Ηθελε να υποδηλώσει ότι μιλάει εκ μέρους της συμμαχίας των τριών (Ισραήλ, Ελλάδα, Κύπρος), ότι και οι άλλοι δύο συμμερίζονται τις δικές του απόψεις. Γι' αυτό χρησιμοποίησε το ελληνικό έδαφος, χωρίς να ζητήσει την άδεια της ελληνικής κυβέρνησης. Αλλωστε, σε τέσσερις μέρες ο Μητσοτάκης επρόκειτο να συναντηθεί με τον Τραμπ και ο Νετανιάχου ήξερε ότι δε θα τολμούσε να βγάλει το «καπέλο» που του φόρεσε.

Εσκασε στα γέλια το ιντερνετικό σύμπαν με τη... βαθυστόχαστη ανάλυση της Μιράντας Ξαφά για τη δολοφονία Σολεϊμανί. Θαυμάστε τη: *«Η δολοφονία του Σολεϊμάνι έθεσε τέρμα στην αποτυχημένη εξωτερική πολιτική κατευνασμού που ξεκίνησε ο Ομπάμα. Η δολοφονία του αποτελεί ισχυρό αποτρεπτικό παράγοντα για το Ιράν και σηματοδοτεί την ανάκτηση της αξιοπιστίας των κόκκινων γραμμών της Αμερικής».*

Οκέι, οι συριζαίοι (ο Παππάς πρωτίστως) τρολάρισαν τον Μπουμπούκο. Αυτός διευκρίνισε ότι δεν έχει ως όραμα το να ζουν άνθρωποι με 200 ευρώ. Είπε, όμως, ότι «αν έχει κάποιος 200 ευρώ τον μήνα εισόδημα μπορεί να επιβιώνει», έστω κι αν «δεν ζει όπως πρέπει». Αυτό όμως είναι το ζήτημα. Μπορεί να υπάρξει επιβίωση (άθλια έστω) με 200 ευρώ το μήνα ή, αλλιώς, με 6,5 ευρώ τη μέρα; Αυτά τα λεφτά δε φτάνουν ούτε για το φαγητό ενός ατόμου. Χώρια το ντύσιμο, η καθαριότητα, το ηλεκτρικό και το νερό (αφήνουμε τη θέρμανση), η μετακίνηση. Και η στέγαση; Αρα, κανένας δεν αδίκησε τον Μπουμπούκο.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι ιδέες της Αριστεράς λοιπόν αρχίζουν να βρίσκουν απήχηση όχι μόνο στους μη προνομιούχους, αλλά ακόμα και σε διανοούμενους, πολιτικούς, και επιχειρηματίες, που βλέπουν όχι μόνο το σήμερα του υπερκέρδους, αλλά και το αύριο του κόσμου μας.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/1: Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Αλβανία: Ημέρα δημοκρατίας (1946), Μαρόκο: Ημέρα μανιφέστου ανεξαρτησίας-αντίστασης, Νεπάλ: Ημέρα ενότητας 11/1/1955: Απόλυση 1.500 δηλωσιών από φυλακές **11/1/1994: Ο αστυνομικός Ευάγγελος Λαγογιάννης σκοτώνει τον 28χρονο μουσικό Θοδωρή Γιάκα επειδή αρνήθηκε στάση για εξακρίβωση στοιχείων (Μοσχάτο)** 11/1/2013: Εμπρηστικές επιθέσεις σε σπίτια πέντε δημοσιογράφων (Κύκλοι Παραβατικών – Πυρήνας Εραστές της Ανομίας και Μαχόμενη Μειοψηφία) 12/1: Ινδία: Ημέρα νεολαίας, Τανζανία: Ημέρα επανάστασης **12/1/1913: Ο Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι, ένας από τους εκδότες της «Πράβντα», σε επιστολή προς το περιοδικό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος υπογράφει ως Στάλιν (ατσάλινος)** 12/1/1971: Επεισόδια από έλληνες καπνεργάτες Πειραιά επειδή στις καπναποθήκες προσλήφθηκαν γυναίκες αντί για άνδρες 12/1/1988 : Απόπειρα κατά υπαλλήλου αμερικανικής πρεσβείας Τζορτζ Κάρος (17Ν) 12/1/2007: Ρουκέτα στην πρόσοψη αμερικανικής πρεσβείας (Επαναστατικός Αγώνας) 12/1/2014: Ρουκέτα κατά βιομηχανίας Mercedes (Οργάνωση Λαϊκών Αγωνιστών) 13/1: Τόγκο: Ημέρα απελευθέρωσης (1963), Γκάνα: Ημέρα απολύτρωσης (1972) 13/1/1979: Βόμβα καταστρέφει περιπολικό έξω από το ΙΣΤ' ΑΤ (ΕΛΑ) 14/1/1979: Βόμβα στα γραφεία δικηγόρου βουλευτή ΝΔ Φράγγου στα Σπάτα (ΕΛΑ) 14/1/2013: Επίθεση με καλάσνικοφ στα κεντρικά γραφεία ΝΔ (Οργάνωση Λαϊκών Αγωνιστών) 15/1: Ημέρα Martin Luther King, Βενεζουέλα: Ημέρα δασκάλων, Ιαπωνία: Ημέρα ενηλίκων 15/1/1977: Βόμβα στον κινηματογράφο «Αττικόν» (Πειραιάς) που πρόβαλε την «Επιδρομή στο Εντεμπε» 16/1: ΗΠΑ: Ημέρα θρησκευτικής ελευθερίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1980: Εκτέλεση Παντελή Πέτρου και Σωτήρη Σταμούλη (17Ν) **16/1/2001: 28 παιδιά 9-16 ετών οδηγούνται σε τουρκικές φυλακές επειδή φώναζαν φιλοκουρδικά συνθήματα σε διαδήλωση** 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης 17/1/1992: Αθώωση Ανδρέα Παπανδρέου (ειδικό δικαστήριο) από κατηγορίες για σκάνδαλο Κοσκωτά, ένοχοι οι πρώην υπουργοί Δ. Τσοβόλας (δυόμισι χρόνια) και Γ. Πέτσος (δέκα μήνες).

Μια μπανανιά μπροστά στο τζάκι

Από την άποψη της αστικής πολιτικής, η επίσκεψη του Μητσοτάκη στο Λευκό Οίκο ήταν φιάσκο. Μην ψάχνετε άλλες αποδείξεις, ανατρέξτε στην επίσημη ιστοσελίδα του έλληνα πρωθυπουργού (primeminister.gr). Εκεί θα δείτε ότι δημοσιεύεται ένα βίντεο διάρκειας μόλις 2':07" με τις αρχικές δηλώσεις του Τραμπ και του Κούλη. Ολα τα υπόλοιπα, ο μισάωρης διάρκειας μονόλογος του Τραμπ και οι δύο σύντομες παρεμβάσεις του Κούλη κόπηκαν.

Τις έκοψαν για να περιορίσουν την εικόνα ενός πρωθυπουργού Μπανανίας, που έπαιζε το ρόλο γλάστρας στον παραληρηματικό μονόλογο του ηγέτη της υπερδύναμης. Η πλάκα είναι πως εκείνος ο κακομοίρης ο Πέτσας, προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί δε θα γίνουν δηλώσεις-συνέντευξη των δύο ηγετών μετά τη συνάντηση, όπως συνηθίζεται σε όλες τις επίσημες συναντήσεις, είχε εμφανιστεί από την Ουάσινγκτον στην κυβερνητική ΕΡΤ και έλεγε (μπερδεύοντας τα λόγια του) ότι «*δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο μοντέλο, το οποίο να εφαρμόζεται συνεχώς, η κοινή δήλωση ή η κοινή Συνέντευξη Τύπου ή μεμονωμένες δηλώσεις των δύο ηγετών*» και πως «*αυτή τη στιγμή, δεν απασχόλησε τη συζήτηση μια κοινή Συνέντευξη Τύπου, ιδίως μάλιστα σε μία περίοδο που έχουμε εξελίξεις, οι οποίες αφορούν το Ιράν, το Ιράκ ή τη διαδικασία, η οποία έχει να κάνει με την «καθαίρεση» -όπως ονομάζεται εδώ στις ΗΠΑ- του Προέδρου των ΗΠΑ, στοιχεία, δηλαδή, που ενδεχομένως θα μονοπωλούσαν μια κοινή Συνέντευξη Τύπου*».

Αυτό ακριβώς που υποτίθεται ότι ήταν απαγορευτικό για την κοινή συνέντευξη Τύπου, έγινε στο Οβάλ Γραφείο, με τον Τραμπ να απαντά σε ερωτήσεις επιλεγμένων δημοσιογράφων, έχοντας δίπλα του τον Μητσοτάκη ως γλάστρα. Το επιτελείο του Λευκού Οίκου δεν ήθελε την κοινή συνέντευξη Τύπου, γιατί σ' αυτή θα έπρεπε να ρωτήσουν και έλληνες δημοσιογράφοι (με ίσο αριθμό ερωτήσεων) και ήταν σίγουρο ότι θα γίνονταν ερωτήσεις για τα ελληνοτουρκικά. Επέλεξε τη «στημένη» συνέντευξη αποκλειστικά του Τραμπ μέσα στο Οβάλ Γραφείο, με ερωτήσεις συμφωνημένες, από συγκεκριμένους δημοσιογράφους, χωρίς καν να ενημερώσει την ελληνική πλευρά (γι' αυτό και εκτέθηκε ο Πέτσας).

Ο Μητσοτάκης ήταν ο πιο βολικός για το ρόλο της γλάστρας. Πρωθυπουργός μιας Μπανανίας, που προσερχόταν στην Ουάσινγκτον ως ικέτης, και γόνος μιας πολιτικής δυναστείας που συνηθίζει να

επιδεικνύει με δουλικότητα την ξενοδουλεία της (ο γιος ακολουθεί πιστά το στιλ του πατέρα), ήταν ο ιδανικός για το ρόλο. Δε θα μπορούσε ο Τραμπ να κάνει τα ίδια μπροστά στη Μέρκελ, τον Μακρόν, ακόμα και τον Τζόνσον.

Ομως, ο ρόλος της γλάστρας «πηγαίνει» πέρα από τον προσωπικό εξευτελισμό του Μητσοτάκη (όπως και του Τσίπρα παλαιότερα). Οταν ο έλληνας πρωθυπουργός έχει διαβεβαιώσει ότι η χώρα του είναι δεδομένη και στη συνέχεια κάθεται και ακούει τον Τραμπ να εξαπολύει μύδρους κατά του Ιράν και να δικαιολογεί το νέο πόλεμο που στήνει στη Μέση Ανατολή, στέλνει το μήνυμα ότι συμφωνεί πλήρως, ότι εντάσσει τη χώρα του πλήρως και ανεπιφύλακτα στην αμερικάνικη στρατηγική και τακτική.

Σπέκουλα

Και για να τελειώνουμε με τη σπέκουλα των συριζαίων, είναι οι τελευταίοι που δικαιούνται να μιλούν. Νομίζουν πως ξεχάσαμε τον εξευτελισμό του Τσίπρα, που αναγκάστηκε να πει ότι ο Τραμπ φαίνεται καμιά φορά διαβολικός, αλλά ό,τι κάνει το κάνει για καλό, εξαίροντας την αμερικάνικη ιμπεριαλιστική πολιτική σε όλον τον πλανήτη; Είπε ακριβώς αυτό που οι Αμερικανοί απαίτησαν να πει. Είχε σημασία αυτό να ειπωθεί από έναν «αριστερό» που από μικρή ηλικία συνήθιζε να διαδηλώνει έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία φωνάζοντας «φονιάδες των λαών Αμερικάνοι».

Είτε σε επίσημη κοινή συνέντευξη Τύπου στον Κήπο των Ρόδων είτε σε στημένη προσωπική συνέντευξη του αμερικανού προέδρου στο Οβάλ Γραφείο, οι έλληνες πρωθυπουργοί -είτε πρόκειται για τον Μητσοτάκη είτε πρόκειται για τον Τσίπρα- εμφανίζονται πάντοτε ως πρωθυπουργοί Μπανανίας που εκλιπαρούν για την εύνοια του ηγεμόνα.

Ο Μητσοτάκης απλά είχε την ατυχία να πέσει σε άσχημη συγκυρία. Το ήξερε, γι' αυτό και υπέστη αγόγγυστα τον εξευτελισμό, κρατώντας ως αναμνηστικό τις φωτογραφίες. Γι' αυτές ζει κάθε έλληνας αστός πολιτικός που φιλοδοξεί να γίνει πρωθυπουργός. Οχι, όμως, και να σπεκουλάρουν οι συριζαίοι κατηγορώντας τον ότι δεν έφερε οφέλη για την Ελλάδα. Τι έφερε ο Τσίπρας μετά το δικό του εξευτελισμό στην Ουάσινγκτον; Ολοι θυμόμαστε ότι το μόνο που έφερε ήταν παραγγελίες οπλικών συστημάτων, για τις οποίες «καίγεται» το στρατιωτικοβιομηχανικό μονοπωλιακό σύμπλεγμα των ΗΠΑ (αναβάθμιση F-16, αεροπλάνα ναυτικής συνεργασίας κ.ά.).

Εφερε, επίσης, ο Τσίπρας την καταρχήν συμφωνία για την επέκταση των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα (Σούδα και νέες βάσεις). Και τώρα, «πηγές του ΣΥΡΙΖΑ» κατηγορούν τον Μητσοτάκη επειδή «πριν από το ταξίδι του στις ΗΠΑ, κατέθεσε το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της διμερούς αμυντικής μας συνεργασίας σε τέσσερις εγκαταστάσεις». «Τον είχαμε προειδοποιήσει να μην το πράξει», είπαν οι ίδιες «πηγές». Ομως, αυτή τη συμφωνία την είχε συνάψει ο Τσίπρας και στη συνέχεια την επεξεργάστηκαν στις λεπτομέρειές της οι υπουργοί του. Ο Μητσοτάκης την κληρονόμησε, την προσυπέγραψε, την έκανε νομοσχέδιο.

Αλήθεια, προσπάθησε ποτέ η κυβέρνηση Τσίπρα να χρησιμοποιήσει αυτή τη συμφωνία ως μοχλό άσκησης πίεσης στις ΗΠΑ για να «μαζέψουν» την Τουρκία, όπως ζητάει τώρα από τον Μητσοτάκη; Η αντιπολίτευση προσφέρει την άνεση των ανούσιων καταγγελιών, όμως εμείς θυμόμαστε τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, να κινείται στην ίδια αμερικανόδουλη γραμμή όλων των ελληνικών αστικών κυβερνήσεων. Γεγονός για το οποίο του απένειμε δημόσια τα εύσημα ο Μητσοτάκης στην Ουάσινγκτον, λέγοντας ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει πλέον «αντιαμερικανισμός», ότι υπάρχει «ευρύτατη και διακομματική στήριξη» για ενίσχυση της «στρατηγικής σχέσης» με τις ΗΠΑ και φέρνοντας ως παράδειγμα τον ΣΥΡΙΖΑ που όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση έκανε «στροφή 180 μοιρών» για τις σχέσεις με τις ΗΠΑ!

Ταύτιση

Παραμερίζοντας τις άνευ ουσίας αντιπολιτευτικές κορόνες, που αφορούν πάντοτε επιμέρους χειρισμούς, για τους οποίους η εκάστοτε αντιπολίτευση κατηγορεί την εκάστοτε κυβέρνηση, θα διαπιστώσουμε ότι επί της ουσίας οι αστικές πολιτικές δυνάμεις είναι ευθυγραμμισμένες στην ίδια στρατηγική: πλήρης υποταγή στις ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, ανεπιφύλακτη ένταξη στους στρατηγικούς σχεδιασμούς τους στην ευρύτερη περιοχή και παρακάλια για «μάζεμα» της Τουρκίας.

Αυτό δε ζητάει ο Τσίπρας από τον Μητσοτάκη; Δεν τον κατηγορεί για την υποταγή στα αμερικάνικα σχέδια, αλλά γιατί δεν κατάφερε να πάρει από τον Τραμπ μια δήλωση ενάντια στην Τουρκία. Μήπως, όμως, είχε πάρει ο Τσίπρας τέτοια δήλωση; Μήπως είχε πάρει παρόμοια δήλωση κάποιος άλλος έλληνας πρωθυπουργός στο παρελθόν; Αλλά κι αν γινόταν μια τέτοια δήλωση, θα είχε κάποια πρακτική σημασία;

Η Τουρκία έχει τη δική της αναντικατάστατη θέση στο αμερικανονατοϊκό σύστημα. Και όταν υπάρχουν τριβές στις σχέσεις της με τις ΗΠΑ (όπως έχει συμβεί αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια), οι Αμερικανοί ποτέ δεν επιχειρούν συσχέτισή τους με τα ελληνοτουρκικά ή το Κυπριακό. Σ' αυτά τα ζητήματα παρεμβαίνουν πάντοτε ως επιδιαιτητές, πωλούν προστασία και στις δύο πλευρές και καραβιές πανάκριβων οπλικών συστημάτων. Το δόγμα της ελληνικής αστικής πολιτικής το γνωρίζουμε πολύ καλά: πρέπει να αγοράζουμε συνεχώς αμερικάνικα οπλικά συστήματα, ώστε οι Αμερικανοί να φροντίζουν να μας προστατεύουν από την τουρκική επιθετικότητα, βάζοντάς της φρένο. Αυτή την πολιτική, βέβαια, στον ελληνικό λαό την παρουσιάζουν με λαμπρά γαλανόλευκα χρώματα και με καμάρι για τη λαμπρή εξωτερική πολιτική που ακολουθούν.

«*Το προηγούμενο διάστημα έχουμε απομονώσει διπλωματικά την τουρκική προκλητικότητα. Και η αμερικανική πλευρά κάνει κάτι διαφορετικό τους τελευταίους μήνες, από αυτό που έκανε όλα τα προηγούμενα χρόνια*», έλεγε από την Ουάσινγκτον ο Πέτσας. Λίγες ώρες αργότερα, όταν ο Μητσοτάκης τόλμησε να πει κάτι ενάντια στην Τουρκία και να καταλήξει, απευθυνόμενος στον Τραμπ, ότι «*αδημονούμε για τη δική σας υποστήριξη επί του ζητήματος διότι είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα μου*», ο Τραμπ παρέμεινε παγερός, απαξιώντας να δώσει καν λίγη σημασία στον Κούλη, ο οποίος πρέπει να σκυλομετάνιωσε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Προεδρολογία: περί όνου σκιάς

Τελικά, ο Μητσοτάκης που όλοι περίμεναν να κατέβει από το Μέτσοβο όπως ο Μωυσής από το όρος Σινά, κρατώντας την πλάκα με το όνομα του προσώπου που θα προτείνει για πρόεδρο της Δημοκρατίας, «μας» την έσκασε. Εχει πλησιάσει, λέει, αλλά θέλει να το σκεφτεί λίγο ακόμα. Ισως -λέμε εμείς- να θέλει να πάρει και την έγκριση των Αμερικανών για το όνομα που θα προτείνει. Αντί να στέλνει απεσταλμένους στον Πάιατ, αυτός να επικοινωνεί με Ουάσιγκτον και να φέρνει την απάντηση, μπορεί να το συζητήσει κατευθείαν ο Κούλης στην Ουάσνγκτον. Αν όχι με τον Τραμπ ή τον Πενς, τουλάχιστον με τον Πομπέο που είναι και ο «καθ' ύλην αρμόδιος».

Αλλο που δεν ήθελε ο Τσίπρας, πήρε φόρα και άρχισε ο ίδιος να προμοτάρει τον Πάκη (μέχρι τώρα το έκαναν άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ). Λάνσαρε, μάλιστα, και μια εκπληκτικής πολιτικής πρωτοτυπίας ιδέα, την οποία παρουσίασε στη συνέντευξή του στο «Βήμα» του Μαρινάκη: «*Ο πρωθυπουργός οφείλει να το αναγνωρίσει και κυρίως να συνειδητοποιήσει τη κρισιμότητα των στιγμών και να αφήσει τα "προεδρικά καλλιστεία". Να επισπεύσει την επανεκλογή Παυλόπουλου με μεγάλη πλειοψηφία και αμέσως μετά να ζητήσει τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών υπό τον επανεκλεγέντα Πρόεδρο, για να συμφωνήσουμε πάνω στις βασικές γραμμές της εθνικής στρατηγικής απέναντι στη Τουρκία*»!

Τι δουλειά έχει η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας με την -κατά ΣΥΡΙΖΑ- «εθνική στρατηγική απέναντι στην Τουρκία»; Δηλαδή μόνον ο Πάκης μπορεί να κάνει αυτή τη δουλειά; Αν ας πούμε ο Κούλης προτείνει τον Καραμανλή και τον εκλέξει με τις 158 ψήφους της ΝΔ, δε θα είναι πιο αποτελεσματικός από τον Πάκη στους πολιτικούς χειρισμούς που θα κάνει; Στο κάτω-κάτω, πρωθυπουργός επί πεντέμισι χρόνια διετέλεσε, χειρίστηκε τέτοια ζητήματα, μπορεί να ρίξει και καμιά ιδέα στο τραπέζι.

Δεν ξέρουμε αν ο Μητσοτάκης θα προτείνει τον Καραμανλή, αλλά αναφέρουμε το παράδειγμα για να δείξουμε πόσο γελοία είναι η νέα θέση που παρουσίασε ο Τσίπρας, συνδέοντας την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας με τις εξελίξεις στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η σύγκληση συμβουλίου πολιτικών αρχηγών δεν είναι προνομία του ΠτΔ, αλλά της κυβέρνησης. Γίνεται μόνο αν το ζητήσει ο πρωθυπουργός. Ο πρόεδρος έχει καθαρά τυπικό ρόλο στην όλη διαδικασία. Αρα, με Πάκη ή με οποιονδήποτε άλλο στη θέση του, ο Μητσοτάκης θα πάρει την απόφαση. Κι αν ο Τσίπρας θέλει να στριμώξει τον Μητσοτάκη για σύγκληση του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών (την οποία, πάντως, δε ζήτησε όταν ανακοινώθηκε η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης), θα μπορούσε να βρει έναν καλύτερο τρόπο και όχι να αναμιγνύει αυτό το αίτημα, ένα καθαρά πολιτικό αίτημα, με το πρόσωπο που θα αναλάβει το -καθαρά διακοσμητικό- πόστο του ΠτΔ.

Γενικά, γύρω απ' αυτή την υπόθεση ξετυλίγεται ένα ατελείωτο καραγκιοζιλίκι. Βγαίνει, ας πούμε το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και δηλώνει ότι ο πρόεδρος πρέπει οπωσδήποτε να είναι από το δικό του χώρο. Ενα κόμμα του 8% προβάλλει αξιώσεις όπως τότε που ήταν κόμμα εξουσίας του 35%-40%! Ο Μητσοτάκης ενδεχομένως να μην είχε αντίρρηση για κάποιον πρώην πασόκο ή φιλοπασόκο, όμως δε θα χάριζε στους πασόκους μια τέτοια επιλογή, χωρίς να πάρει απ' αυτούς τουλάχιστον την ψήφιση του εκλογικού νόμου. Οχι ότι μπορεί με τις ψήφους των βουλευτών του ΚΙΝΑΛ να φτάσει τον μαγικό αριθμό 200 (τόσες ψήφοι χρειάζονται για να ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος από τις αμέσως επόμενες εκλογές), όμως μια τέτοια συμπόρευση θα είχε πολιτική σημασία, καθώς θα έδειχνε ότι το ΚΙΝΑΛ συγκλίνει προς τη ΝΔ και όχι προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν ξέρουμε μέχρι πότε θα συνεχιστεί αυτό το καραγκιοζιλίκι, όμως ο Μητσοτάκης «κάτι» έχει κατά νου και το καθυστερεί. Οχι κάτι πολιτικά σημαντικό, αλλά κάτι που εντάσσεται στη στρατηγική της προσωπικής του προβολής. Από την εποχή που διεκδικούσε την αρχηγία της ΝΔ έγινε καθαρό ότι κινείται σύμφωνα με τις οδηγίες ενός επιτελείου (Θεοδωρικάκος και σία) που τον αντιμετωπίζει ως «προϊόν» που χρειάζεται το κατάλληλο μάρκετινγκ. Τώρα, όπως δήλωσε ο Πέτσας από αμερικανικού εδάφους, θα ανακοινώσει το όνομα που θα προτείνει για ΠτΔ μετά την κατάθεση και ψήφιση του εκλογικού νόμου, τέλος Γενάρη με αρχές Φλεβάρη. Τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Επί ένα μήνα θα κάνει... προεκλογική εκστρατεία για λογαριασμό του Πάκη, λες και από την επανεκλογή του εξαρτάται... το μέλλον του έθνους; Θα ξεράσουν και τα ντουβάρια της Κουμουνδούρου αν συνεχίσουν το ίδιο βιολί παγιδευμένοι στην προεδρολογία (είναι σίγουρο πως οι φίλα διακείμενοι στην κυβέρνηση δημοσιογράφοι θα ρωτούν συνεχώς γι' αυτό τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, αναγκάζοντάς τα να εμφανίζονται ως campaigning team του Πάκη).

Ο Πέτσας δήλωσε, ακόμα, ότι ο Μητσοτάκης θα συναντήσει άμεσα τους πολιτικούς αρχηγούς, ίσως και την Παρασκευή (χθες), απορρίπτοντας στην ουσία την πρόταση Τσίπρα για συμβούλιο πολιτικών αρχηγών υπό έναν επανεκλεγέντα Πάκη. Οπως είπε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, «ο πρωθυπουργός προσέρχεται σε αυτές τις συζητήσεις με ατζέντα τα εθνικά θέματα και την ενημέρωση για τα αποτελέσματα των επισκέψεών του, εδώ, στην Αμερική».

Ο Αμπάς συνεργός στη δολοφονία ηγέτη της Παλαιστνιακής Αντίστασης

Την Πέμπτη 2 Γενάρη, η κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα έδωσε στη δημοσιότητα τηλεφωνική συνομιλία, στην οποία εμφανίζεται αξιωματούχος των μυστικών υπηρεσιών της Παλαιστινιακής Αρχής (ΠΑ) να συνομιλεί με πράκτορα της ισραηλινής αντικατασκοπείας, παρέχοντάς του πληροφορίες για τον Μπαχά Αμπού Αλ Ατα, στέλεχος της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ στη Γάζα, οι οποίες οδήγησαν στη δολοφονία του ίδιου και μελών της οικογένειάς του από ισραηλινό αεροπορικό χτύπημα, στις 12 Νοέμβρη του 2019. Σύμφωνα με δημοσίευμα της αραβικής ειδησεογραφικής ιστοσελίδας Middle East Eye, οι μυστικές υπηρεσίες της ΠΑ κατασκόπευαν επί μήνες πριν από τη δολοφονία του τον Αλ Ατα.

Η Τζιχάντ απάντησε στη δολοφονία του Αλ Ατα με μπαράζ ρουκετών εναντίον ισραηλινών στόχων, ενώ σε αντίποινα οι σιωνιστές βομβάρδισαν για άλλη μια φορά την πυκνοκατοικημένη Γάζα, δολοφονώντας 34 αμάχους, ανάμεσά τους πολλά παιδιά. Στελέχη της Φατάχ, που έχει τον έλεγχο της ΠΑ, αρνούνται κάθε ανάμιξη στη δολοφονία του Αλ Ατα, δεν είναι όμως η πρώτη φορά που η ΠΑ έχει συμπράξει στη δολοφονία μαχητών της Αντίστασης στη Γάζα και τη Δυτική Οχθη.

Οι σιωνιστές είχαν προσπαθήσει τρεις φορές στο παρελθόν να δολοφονήσουν τον Αλ Ατα, χωρίς επιτυχία, ενώ τον είχαν φυλακίσει για πολλά χρόνια στα ισραηλινά κάτεργα, λόγω της δράσης του στην Αντίσταση και του ηγετικού του ρόλου στις Ταξιαρχίες Αλ Κουντς, ένοπλο σκέλος της Τζιχάντ.

Το Ισραήλ επανέρχεται στην τακτική των στοχευμένων δολοφονιών στελεχών της Αντίστασης, εκτιμώντας ότι κόβοντας το κεφάλι θα καταστρέψει και το σώμα. Οπως και στο παρελθόν έτσι και τώρα θα αποτύχει, γιατί οι αντάρτικες ομάδες έχουν διαφορετική δομή από αυτή του τακτικού στρατού και μπορούν να αναπληρώνουν τέτοιου είδους απώλειες. Οι μαχητές τους εκπαιδεύονται στη φωτιά της μάχης και όχι σε κάποια στρατιωτική ακαδημία, αναλαμβάνοντας την ηγεσία τους όποτε αυτό καταστεί αναγκαίο.

Ο,τι δεν κατάφερναν για χρόνια μόνοι τους οι σιωνιστές, το κατάφεραν με τη βοήθεια της προδοτικής κλίκας του Αμπάς. Το αίμα των δολοφονημένων Παλαιστίνιων βαραίνει εξίσου τους σιωνιστές και την Παλαιστινιακή Αρχή.

Αυστρία: από τη φασιστική Δεξιά στους Πράσινους

Νέα κυβέρνηση απέκτησε η Αυστρία. Καγκελάριος είναι ο ακροδεξιός Σεμπάστιαν Κουρτς του Λαϊκού Κόμματος και αντικαγκελάριος ο Βέρνερ Κόγκλερ των Πρασίνων. Επειδή δεν παρακολουθούν όλοι από κοντά τις πολιτικές εξελίξεις στην Αυστρία, θυμίζουμε ότι στην προηγούμενη κυβέρνηση το Λαϊκό Κόμμα του Κουρτς είχε συμμαχήσει με το φασιστικό κόμμα, όμως η κυβέρνηση έπεσε εξαιτίας του «σκανδάλου Ιμπιζα» (οι φασίστες παζάρευαν σαν λαμόγια με ρώσους πράκτορες, οι οποίοι τους είχαν παγιδέψει).

Στις εκλογές που ακολούθησαν, ο Κουρτς κέρδισε με 37,5% ενώ οι Πράσινοι ήταν τέταρτοι με 13,9%. Μετά από διαπραγματεύσεις που κράτησαν τρεις μήνες, κατέληξαν σε συμφωνία σχηματισμού κυβέρνησης συνεργασίας. Το συνέδριο των Πρασίνων ενέκρινε τη συμφωνία με ποσοστό 93,18%! Μόνο δεκαπέντε από τους 264 αντιπρόσωπους απείχαν ή καταψήφισαν! Μιλάμε για ακόρεστη δίψα για εξουσία.

Φυσικά, ο Κουρτς θα συνεχίσει τη νεοφιλελεύθερη πολιτική του (στην οποία περιλαμβάνεται και η σκληρή ξενοφοβική και αντιμεταναστευτική πολιτική), ενώ οι Πράσινοι ανέλαβαν να αυξήσουν το... πράσινο αποτύπωμα στην οικονομία και στη δημοσιονομική πολιτική!

Πυρκαγιές στην Αυστραλία

Κυβερνητική γαϊδουριά δίχως όρια!

Ανυπολόγιστη είναι η οικολογική καταστροφή από τις πρωτοφανείς πυρκαγιές στην Αυστραλία, που μέχρι στιγμής έχουν κοστίσει τη ζωή σε 25 άτομα και σε ζώα ο αριθμός των οποίων φτάνει ενδεχομένως το ένα δισεκατομμύριο! Χιλιάδες άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, πολλά από τα οποία παραδόθηκαν στις φλόγες (πάνω από 1.500). Οι πυρκαγιές ξεκίνησαν από τον Σεπτέμβρη και μέχρι τώρα έχουν κάψει επιφάνεια ίση με 80 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα (όσο η Ιρλανδία!) και θα συνεχιστούν για μερικές εβδομάδες ακόμα! Χαρακτηριστικό της καταστροφής είναι ότι οι καπνοί από τις πυρκαγιές ταξίδεψαν όλο τον Ειρηνικό Ωκεανό και έφτασαν μέχρι τη Χιλή, στην άλλη άκρη της Γης!

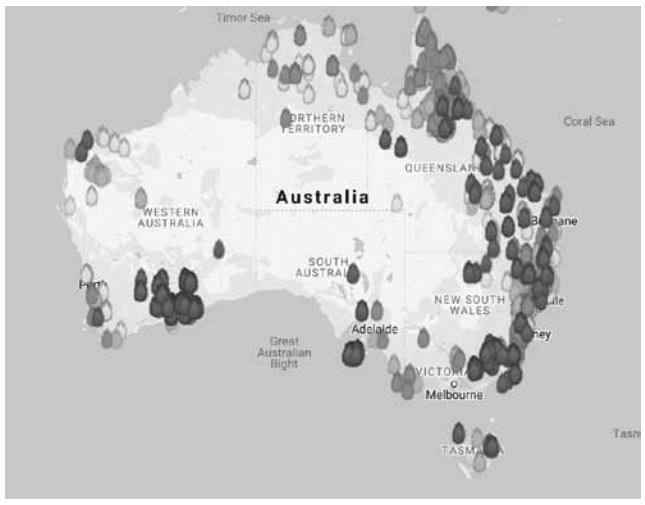

Οι μεγαλύτερες και πιο καταστροφικές πυρκαγιές στην Αυστραλία σημειώθηκαν τα τελευταία 40 χρόνια. Η πρώτη ήταν το 1983, τη «Σταχτιά Τετάρτη», όταν σκοτώθηκαν 75 άνθρωποι και καταστράφηκαν 1.900 κατοικίες. Ακόμα μεγαλύτερος ήταν ο φόρος αίματος το «Μαύρο Σάββατο» της 7ης Φλεβάρη του 2009: 173 νεκροί και πάνω από 2.000 κατεστραμμένα σπίτια.

Ισως γι' αυτό και ο πρωθυπουργός της Αυστραλίας Σκοτ Μόρισον ήταν... χαλαρός. Τόσο χαλαρός, που τον περασμένο μήνα πήγε κανονικά το ταξιδάκι του στην εξωτική Χαβάη, την ίδια στιγμή που οι πυρκαγιές εξαπλώνονταν επικίνδυνα στη χώρα! Βλέπετε, δεν είχαν σκοτωθεί τόσοι... πολλοί για να ιδρώσει το αυτί του και να κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης! Πέταξε το μπαλάκι στις τοπικές κυβερνήσεις, όπως αυτή της Νέας Νότιας Ουαλίας, που από τις 11 Νοέμβρη έχει κηρύξει την περιφέρεια σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης τρεις φορές!

Σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης (https://www.nytimes.com/2020/01/04/world/australia/fires-scott-morrison.html), ο Μόρισον απέρριπτε τις εκκλήσεις για πιο δραστική επέμβαση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, όπως με μαζική ανάπτυξη του στρατού (κάτι που έγινε μόλις το περασμένο Σάββατο) ή για να αποζημιώσει τους χιλιάδες εθελοντές πυροσβέστες που κατέβαλαν τιτάνιες προσπάθειες για να σώσουν ολόκληρες κοινότητες. Αυτό το έκανε πολύ αργότερα, όταν ο θόρυβος από την κριτική εναντίον του είχε αρχίσει να γίνεται ενοχλητικός και τον ανάγκασε να δηλώσει ότι... η κριτική δε βοηθάει σε τίποτα! Τη μέρα της Πρωτοχρονιάς, όταν οι ουρανοί είχαν γίνει πορτοκαλί από τους καπνούς, ο Μόρισον έβγαζε φωτογραφίες με την ομάδα κρίκετ στο Σίντνεϊ σα να μην τρέχει τίποτα! Κάποιοι τον παρομοίασαν με τον Μπους μετά τον τυφώνα Κατρίνα το 2005, όταν κι εκείνος εμφανιζόταν να ζει σε... άλλο πλανήτη!

Πέρα από τη γαϊδουριά, υπάρχει και το θέμα της κλιματικής αλλαγής, η οποία σίγουρα παίζει σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση των πυρκαγιών, αφού οι θερμοκρασίες στη χώρα χτυπούν νούμερα ρεκόρ, με τη θερμοκρασία στην πρωτεύουσα Καμπέρα να φτάνει τους 44 βαθμούς και στο Πένριθ της Νέας Νότιας Ουαλίας να φτάνει τους 48.9 βαθμούς Κελσίου το περασμένο Σάββατο! Θερμοκρασίες που αποτελούν ρεκόρ των τελεταίων 80 ετών!

Την ίδια στιγμή, η Αυστραλία αντιμετωπίζει μία από τις χειρότερες περιόδους ξηρασίας των τελευταίων δεκαετιών. Σύμφωνα με όσα ανέφερε τον περασμένο μήνα το Γραφείο Μετεωρολογίας της χώρας, η Ανοιξη ήταν η ξηρότερη όλων των εποχών.

Αυτά τα σημάδια, που οφείλονται στην κλιματική αλλαγή, δεν έχουν κάνει το αυτί της κυβέρνησης να ιδρώσει. Ο Μόρισον προσπαθεί να μειώσει τη σημασία της κλιματικής αλλαγής, γιατί δε θέλει να πάρει μέτρα περιορισμού των ρύπων. Λειτουργεί ως εντολοδόχος των καπιταλιστών που για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι δε δίνουν δεκάρα για την οικολογική καταστροφή, όσο δεν μειώνει τα κέρδη τους!

Βενεζουέλα: τώρα και δύο πρόεδροι Βουλής

Μπορεί ο αυτοανακηρυχθείς πρόεδρος της Βενεζουέλας Χουάν Γκουαϊδό να έγινε περίγελως διεθνώς με το οπερατικό στρατιωτικό πραξικόπημα που προσπάθησε να οργανώσει, απογοητεύοντας τις δυτικές κυβερνήσεις που πίστεψαν ότι αυτός είναι σε θέση να τους απαλλάξει από το τσαβικό καθεστώς, του οποίου ηγείται ο Μαδούρο, όμως δεν το βάζει κάτω. Τώρα «εκλέχτηκε» πρόεδρος της Βουλής, ξεχνώντας ότι ήδη είναι... πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Η «εκλογή» του Γκουαϊδό δεν έγινε στη Βουλή, αλλά...στα γραφεία της εφημερίδας El Nacional στο κέντρο του Καράκας, διότι όταν αυτός και οι βουλευτές του κατάφεραν να σπάσουν το αστυνομικό κορδόνι και να μπουν στη Βουλή, η διαδικασία εκλογής προέδρου είχε τελειώσει! Πρόεδρος εξελέγη ο Λουίς Πάρα, επίσης στέλεχος της αντιπολίτευσης, ο οποίος είχε διαγραφεί από το κόμμα του Primero Justicia μετά την εμπλοκή του σε σκάνδαλο διαφθοράς. Ο Πάρα δηλώνει ότι εξακολουθεί να αντιπολιτεύεται τον Μαδούρο, όμως ο Μαδούρο δεν είχε κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσει την εκλογή του ως προέδρου της Βουλής, εκφράζοντας την ικανοποίησή του για την εκδίωξη του Γκουαϊδό. Ετσι, η Βενεζουέλα θα έχει πλέον δυο προέδρους της Βουλής και δυο κοινοβούλια (οι αριθμοί φαίνονται μοιρασμένοι, αλλά αυτό δεν έχει και τόση σημασία), γεγονός που θα κάνει πιο εύκολο το έργο του Μαδούρο που ελέγχει την εκτελεστική εξουσία.

Σάντσεθ και Ιγκλέσιας μαζί στην κυβέρνηση

Υστερα από οχτώ μήνες πολιτικού αδιεξόδου και δύο εκλογικών αναμετρήσεων, ο Πέδρο Σάντσεθ αναγκάστηκε να δεχτεί τη συγκυβέρνηση με τους Unidas Podemos, δίνοντας στον Πάμπλο Ιγκλέσιας την αντιπροεδρία της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση είναι κυβέρνηση μειοψηφίας. Εκλέχτηκε στη δεύτερη ψηφοφορία, στην οποία απαιτείται απλή πλειοψηφία των παρόντων, χάρις στις ψήφους μικρών «αριστερών» κομμάτων (κυρίως καταλανικών και βάσκικων) και κυρίως χάρις στη συμφωνημένη αποχή 13 βουλευτών της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς της Καταλωνίας και 5 βουλευτών του EH Bildu από τη Χώρα των Βάσκων.

Το γεγονός αυτό, καθώς και η υπουργοποίηση ενός «κομμουνιστή» (τύπου ΣΥΡΙΖΑ, ούτε καν τύπου Περισσού) ήταν η αφορμή για να σκαρφαλώσουν στα κάγκελα οι βουλευτές της Δεξιάς (Λαϊκό Κόμμα) και της Ακροδεξιάς (Vox). Ο πρόεδρος του ΛΚ Πάμπλο Κασάδο μίλησε για «κυβέρνηση Φρανκεστάιν» και αποκάλεσε τον Σάντσεθ «ψεύτη», «απατεώνα» και «αχυράνθρωπο των αποσχιστών», ενώ ο Σαντιάγο Αβασκάλ του Vox κατήγγειλε... «πραξικόπημα των κομμουνιστών και των σοσιαλιστών» που προσπαθούν να σχηματίσουν μια «παράνομη» κυβέρνηση που στηρίζεται «στην εκλογική απάτη και στο ψέμα» και «την έγκριση από την ETA»! Εκλεισε δε την ομιλία του με την κραυγή: «Ζήτω ο βασιλιάς ζήτω η Ισπανία».

Σε μια εκδήλωση προσήλωσης στη μοναρχία, ο Ιγγλέσιας δήλωσε ότι οι Κασάδο και Αβασκάλ «αποτελούν το μεγαλύτερο κίνδυνο για τη μοναρχία στην Ισπανία»! Τα φασιστικά ουρλιαχτά δίνουν ανάσα στην κυβέρνηση Σάντσεθ, προσφέροντάς της μια προνομιακή ατζέντα. Γιατί όταν αρχίσει να ασκεί κυβερνητική πολιτική, θα κριθεί από τη **μη υλοποίηση** των υποσχέσεών της για αυξήσεις στους μισθούς, φορολόγηση των πλουσίων, αύξηση των κοινωνικών κονδυλίων κτλ. Τα λόγια είναι ωραία, αλλά η αστική πολιτική έχει τους περιορισμούς της.

Βεντέτα με άρωμα πολέμου

«Επιβεβαιώνουμε ότι αυτό που συνέβη αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της ιρακινής κυριαρχίας και ξεκάθαρη αθέτηση της εντολής των αμερικάνικων στρατευμάτων, που αφορά αποκλειστικά τη μάχη κατά του Ισλαμικού Κράτους και την παροχή συμβουλών και βοήθειας στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας». Η καταδικαστική για την αμερικάνικη πολιτική ανακοίνωση έγινε από τη Στρατιωτική Διοίκηση του Ιράκ, λίγες ώρες μετά από τη στοχευμένη επίθεση και τη δολοφονία του ιρανού υποστράτηγου και επικεφαλής της Ειδικής Δύναμης Αλ Κουντς (σημαίνει Ιερουσαλήμ) των Φρουρών της Επανάστασης του Ιράν, Κασέμ Σολεϊμανί, και του επικεφαλής των ιρακινών Δυνάμεων Λαϊκής Κινητοποίησης (παραστρατιωτική οργάνωση-ομπρέλα 40 σιιτικών πολιτοφυλακών, που στηρίζεται από την ιρακινή κυβέρνηση), Αμπού Μαχντί Αλ Μουχαντίς.

Μαφιόζικη επίθεση

Η επίθεση έγινε με τον κλασικό «ισραηλινό» μαφιόζικο τρόπο, τα ξημερώματα της Παρασκευής 3 Γενάρη, από αμερικάνικο μη επανδρωμένο αεροπλάνο (drone) που εκτόξευσε δύο κατευθυνόμενους πυραύλους κατά του οχήματος που επέβαιναν οι δύο άντρες, κοντά στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης.

Σύμφωνα με τον βρετανικό Independent (βλ. https://www.independent.co.uk/voices/qassem-soleimani-death-iran-baghdad-middle-east-iraq-saudi-arabia-a9272901.html), που επικαλείται τον ίδιο τον ιρακινό πρωθυπουργό Αμπντούλ Μαχντί (ηγείται υπηρεσιακής κυβέρνησης, μετά την πρόσφατη πτώση του), ο Σολεϊμανί είχε πάει στη Βαγδάτη για να συναντήσει τον Μαχντί και να του μεταφέρει μήνυμα του Ιράν σε απάντηση μηνύματος που του είχαν αποστείλει προηγουμένως οι Σαουδάραβες μέσω των Ιρακινών. Ο ιρακινός πρωθυπουργός αποκάλυψε ότι θα συναντούσε το ίδιο πρωί τον Σολεϊμανί, για να γίνει προσπάθεια μείωσης της έντασης μεταξύ Ιράν και Σαουδικής Αραβίας. Αποκάλυψε, επίσης, ότι ο Τραμπ του είχε τηλεφωνήσει για να του ζητήσει να μεσολαβήσει για την άρση του αποκλεισμού της αμερικάνικης πρεσβείας και τον είχε ευχαριστήσει όταν αυτό έγινε. Δεν υπήρχε, επομένως, κανένα σημάδι ότι ο Σολεϊμανί κινδύνευε. Γι' αυτό και ο Μαχντί δήλωσε απογοητευμένος, επειδή ο Τραμπ, την ίδια στιγμή που τον ευχαριστούσε για τη διαμεσολάβηση, σχεδίαζε τη δολοφονία του προσκεκλημένου του Σολεϊμανί!

Αμέσως μετά την επίθεση, ήταν ο ίδιος ο Τραμπ που ανέλαβε την ευθύνη της δολοφονίας, υποστηρίζοντας ότι τη διέταξε για να σταματήσει τον πόλεμο και όχι για να τον αρχίσει (!), ενώ χαρακτήρισε τον Σολεϊμανί ως τον υπ' αριθμόν ένα τρομοκράτη σε ολόκληρο τον κόσμο (!), που επί είκοσι χρόνια πραγματοποιούσε «τρομοκρατικές επιθέσεις με στόχο την αποσταθεροποίηση στη Μέση Ανατολή» και πρόσφατα «ήταν υπεύθυνος για την άγρια καταστολή των διαδηλώσεων στο Ιράν» (βλ. https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-killing-qasem-soleimani/).

Το ακούσαμε και αυτό: ο Τραμπ να μοστράρεται ως... αλληλέγγυος των διαδηλωτών! Οσο για την «ανακάλυψη» ότι ο Σολεϊμανί είναι ο «μεγαλύτερος τρομοκράτης του πλανήτη», τι να πει κανείς.

Περιττεύει να πούμε ότι η δολοφονία του Σολεϊμανί είναι μια πράξη κρατικής τρομοκρατίας, που κουρέλιασε κάθε έννοια διεθνούς (αστικού) δικαίου. Ο Σολεϊμανί ήταν ανώτατος κρατικός αξιωματούχος μιας χώρας (Ιράν), με την οποία οι ΗΠΑ δε βρίσκονται σε πόλεμο, και δολοφονήθηκε στο έδαφος μιας τρίτης χώρας (Ιράκ), την οποία επισκεπτόταν στο πλαίσιο διπλωματικής αποστολής, για να συναντηθεί με τον πρωθυπουργό της. Αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τους ιμπεριαλιστές. Τα επικαλούνται μόνο όταν εξυπηρετούν την προπαγάνδα τους, για να τα παραβιάσουν με τον πιο ωμό τρόπο, όταν αυτό απαιτούν τα συμφέροντα και οι σχεδιασμοί τους.

Κάποτε συνεργάτες...

Παλαιότερες αποκαλύψεις του αμερικάνικου περιοδικού New Yorker (βλ. https://www.newyorker.com/magazine/2013/09/30/the-shadow-commander) αποκαλύπτουν τα ψέματα του Τραμπ. Σύμφωνα μ' αυτές, ο πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στο Ιράκ (μεταξύ 2007 και 2009), Ράιαν Κρόκερ, παραδεχόταν ότι αμέσως μετά τις επιθέσεις στους δίδυμους πύργους, η Τεχεράνη συνεργάστηκε με την Ουάσινγκτον, παρέχοντάς της πληροφορίες για τις θέσεις των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν. Στις επαφές που είχε στη Γενεύη με τους Ιρανούς ο Κρόκερ, ως εκπρόσωπος του αμερικάνικου υπουργείου Εξωτερικών, ο ιρανός διαπραγματευτής του εξομολογήθηκε ότι ο Σολεϊμανί ήταν πολύ ικανοποιημένος από τη μεταξύ τους συνεργασία.

Αυτή η συνεργασία κράτησε λίγο, καθώς ο τότε πρόεδρος Μπους (ο νεότερος) αποφάσισε τελικά να κατατάξει το Ιράν στον περιβόητο «άξονα του κακού», κατά την ετήσια Ομιλία του προς το έθνος, το 2002. Ωστόσο, οι αμερικανοϊρανικές σχέσεις αναθερμάνθηκαν, με ιδιόμορφο είν' αλήθεια τρόπο, μετά την κατοχή του Ιράκ από τους Αμερικάνους. Αυτό συνέβη γιατί και οι δύο χώρες είχαν τον ίδιο σκοπό: μια σταθερή ιρακινή κυβέρνηση, όπως δήλωσε σε συνέντευξή του ο Κρόκερ (βλ. https://www.dallasnews.com/opinion/commentary/2013/11/08/qa-ryan-crocker-on-whether-iran-is-for-real-this-time/ και https://www.washingtonpost.com/politics/2020/01/03/when-united-states-qasem-soleimani-worked-together/), αναφερόμενος στην κυβέρνηση Μαλίκι, την οποία στήριξαν τόσο οι Αμερικάνοι όσο και οι Ιρανοί. Σύμφωνα με αυτό το δημοσίευμα, ο Μαλίκι και ο Σολεϊμανί αντιπαθούσαν ο ένας τον άλλο, ωστόσο συνεργάστηκαν στη βάση του «ρεαλισμού», ενός χωρίς αρχές πραγματισμού, που είναι κάτι σύνηθες στην περιοχή.

Τελευταίο πεδίο συνεργασίας με τις ΗΠΑ ήταν ο πόλεμος κατά του ISIS, στον οποίο ο Σολεϊμανί φέρεται να είχε πρωταγωνιστικό ρόλο. Επομένως, το ερώτημα προκύπτει αβίαστα: Πώς οι ΗΠΑ συνεργάζονταν επί τόσα χρόνια με τον «μεγαλύτερο τρομοκράτη του πλανήτη»;

...τώρα τρομοκράτες

Η δολοφονία του Σολεϊμανί δικαιολογήθηκε ως απάντηση στην επίθεση με ρουκέτες, που είχε γίνει πριν από μια βδομάδα κατά ιρακινής στρατιωτικής βάσης στο Κιρκούκ (εκεί που εδρεύουν οι «συμμαχικές» στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ), από την οποία σκοτώθηκε ένας αμερικάνος εργολάβος στρατιωτικού εξοπλισμού και τραυματίστηκε αμερικάνικο και ιρακινό στρατιωτικό προσωπικό, και στην επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία στη Βαγδάτη από εξαγριωμένους σιίτες πολιτοφύλακες, την παραμονή της πρωτοχρονιάς. Η επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία έγινε ως απάντηση σε πρόσφατες αμερικάνικες επιθέσεις κατά της σιιτικής πολιτοφυλακής των Δυνάμεων Λαϊκής Κινητοποίησης, που είχε ως αποτέλεσμα να σκοτωθούν 25 μαχητές της. Οι ΗΠΑ θεωρούσαν ότι οι σιιτικές πολιτοφυλακές, κυρίως η Κατέμπ Χεζμπολά (δεν έχει σχέση με τη Χεζμπολά του Λιβάνου, είναι σιιτική πολιτοφυλακή στο Ιράκ), εμπλέκονται στην επίθεση κατά της στρατιωτικής βάσης στο Κιρκούκ. Πρόκειται για... κανονική βεντέτα!

Πίσω από αυτή τη βεντέτα κρύβεται η προσπάθεια των ΗΠΑ να σύρουν το Ιράν στο άρμα τους, όπως έκαναν με το Ιράκ πριν από 17 χρόνια. Θεωρούν ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή, καθώς δε χρειάζονται πλέον το Ιράν για να εξασφαλίσουν την κυβερνητική σταθερότητα στο Ιράκ. Η ιρακινή αντίσταση έχει ηττηθεί εδώ και καιρό και το Ιράκ μπορούν και το ελέγχουν πολύ καλύτερα από πριν.

Ομως, η κατάσταση στη Μέση Ανατολή δεν είναι ίδια με το 2003. Ο αναβαθμισμένος ρόλος της Ρωσίας στη Συρία, αλλά και οι δυσκολίες που συνάντησε ο αμερικάνικος στρατός κατοχής στο Ιράκ, κάνουν τους Αμερικάνους πιο προσεκτικούς. Κλιμακώνουν την ένταση σταδιακά, προσπαθώντας να σύρουν το Ιράν σε έναν πόλεμο με τους δικούς τους όρους. Πρώτα το στραγγαλίζουν οικονομικά και στη συνέχεια εξολοθρεύουν στελέχη του καθεστώτος, πιστεύοντας ότι θα το γονατίσουν.

Μπούμερανγκ και γκάφες

Αυτό, όμως, για την ώρα δε φαίνεται να είναι εφικτό. Αντίθετα, οι Αμερικάνοι δημιουργούν εχθρικό προς αυτούς κλίμα, όχι μόνο μέσα στον ιρανικό λαό (που συνέρρευσε κατά εκατοντάδες χιλιάδες στην κηδεία του Σολεϊμανί στην Τεχεράνη), αλλά και στο γειτονικό Ιράκ, το κοινοβούλιο του οποίου αποφάσισε -με ψήφισμά του την περασμένη Κυριακή- να ζητήσει από την κυβέρνηση να διακόψει την ξένη στρατιωτική παρουσία στη χώρα και να ακυρώσει το αίτημα βοήθειας από τον αμερικανοκίνητο συνασπισμό για τον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους.

Ακολούθησε η πρωτοφανής γκάφα της αμερικάνικης επιστολής προς τις ιρακινές Αρχές για επικείμενη αποχώρηση των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ, λίγες μέρες μετά από την απόφαση για ενίσχυση των 5.000 αμερικανών στρατιωτών με άλλους 3.500! Η επιστολή «αποχώρησης» υπογραφόταν από την Αμερικάνικη Συμμαχική Διοίκηση και στάλθηκε στον πρωθυπουργό του Ιράκ (πράγμα που επιβεβαίωσε ο ίδιος, μιλώντας όμως για δύο επιστολές με διαφορετικό περιεχόμενο), αλλά διαψεύστηκε μετά από μία μέρα, με το αιτιολογικό ότι ήταν ένα προσχέδιο που κατά λάθος δημοσιοποιήθηκε!

Ηταν επόμενο να αποσυρθεί αυτή η επιστολή από τη στιγμή που ο Τραμπ και ο υπουργός Εξωτερικών, Μάικ Πομπέο, εμφανίζονταν αντίθετοι στην αποχώρηση! Ομως, οι γκάφες της αμερικάνικης πολιτικής δεν σταμάτησαν εκεί. Το Πεντάγωνο διαφώνησε ανοιχτά με τις ανοησίες που έγραψε στο αγαπημένο του Twitter ο Τραμπ, ότι θα βομβαρδίσει 52 ιρανικούς στόχους (αριθμός που -όπως είπε- αντιπροσωπεύει τους 52 αμερικανούς ομήρους που είχε κρατήσει το Ιράν πριν από πολλά χρόνια), μεταξύ των οποίων και πολιτιστικά μνημεία! Ολα αυτά δε δείχνουν παρά την έλλειψη ολοκληρωμένου σχεδίου από πλευράς της αμερικάνικης πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας.

Η στάση των ιρακινών διαδηλωτών

Η προσπάθεια μείωσης της ιρανικής επιρροής στο Ιράκ, που καταβάλλουν οι Αμερικάνοι, θα έλεγε κανείς ότι διευκολύνεται από την αντι-ιρανική στάση πολλών αντικυβερνητικών διαδηλωτών που στρεβλά πιστεύουν ότι για την κατάσταση στη χώρα τους φταίει κυρίως το Ιράν. Κάποιοι από τους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές (ο αριθμός τους δεν μπορεί να καθοριστεί από τα λιγοστά βίντεο που αναρτήθηκαν στο Διαδίκτυο), που διαμαρτύρονται από τις αρχές Οκτώβρη ενάντια στην ακρίβεια, την ανεργία και την έλλειψη υποδομών στη χώρα (έχοντας καταβάλει βαρύτατο φόρο αίματος, 500 νεκρών), φαίνεται να πανηγυρίζουν για τη δολοφονία των δύο αντρών, πράγμα καθόλου παράξενο από τη στιγμή που το αντι-ιρανικό αίσθημα έχει φουντώσει στη χώρα (οι επιθέσεις σε ιρανικά προξενεία είναι όλο και συχνότερες), ενώ ο Σολεϊμανί και ο Μουχαντίς φέρονταν να εμπλέκονται στην καταστολή των αντικυβερνητικών διαδηλωτών στο Ιράν και το Ιράκ. Ωστόσο, δεν πρέπει να θεωρήσουμε ότι οι ΗΠΑ χαίρουν εκτίμησης μέσα στον ιρακινό λαό, επειδή δολοφόνησαν τους δύο άντρες.

Μπορεί, όντως, στους κόλπους του ιρακινού λαού να υπάρχει διχασμός, με αντικυβερνητικούς διαδηλωτές να συγκρούονται στη Βασόρα και τη Νασιρίγια με υπερασπιστές του Σολεϊμανί (δεν πρέπει να ξεχνάμε και το διχασμό ανάμεσα σε σιίτες και σουνίτες, τον οποίο έντεχνα ενέτειναν οι αμερικάνοι κατακτητές και τα τσιράκια τους, εφαρμόζοντας την τακτική του «διαίρει και βασίλευε»). Ωστόσο, δεν μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ακόμα κι αυτοί που αντιτίθενται στην ιρανική επιρροή είναι στην πλειοψηφία τους φιλοαμερικανοί. Τα σημάδια της αμερικάνικης κατοχής στη χώρα είναι ακόμα νωπά (πολλές από τις υποδομές δεν έχουν ακόμα ανοικοδομηθεί πλήρως μετά από τον πόλεμο, ενώ τα θύματά του δεν μπορούν να ξεχαστούν τόσο εύκολα) και το αντιαμερικανικό αίσθημα είναι ακόμα ισχυρό στο λαό.

Αυτό φάνηκε από τα συνθήματα και τα γκράφιτι που όλο αυτό το διάστημα γράφονται στους τοίχους του Σααντούν τούνελ που περνά κάτω από την πλατεία Ταχρίρ (επίκεντρο των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων). Κανένα απ' αυτά δεν ήταν φιλοαμερικάνικο. Αντίθετα, ένα απ' αυτά έγραφε: «Κοιτάξτε μας, Αμερικάνοι, αυτό είναι δικό σας λάθος», υποδεικνύοντας την αμερικάνικη κατοχή ως αιτία της σημερινής κατάστασης στο Ιράκ (βλ. https://apnews.com/63adae4492ad4fa78913ed227f28a588).

Οπως σημειώνει η εκδότρια της ιστοσελίδας Irfaa Sawtak (Υψωσε τη Φωνή σου), Rasha Al Aqeedi, που συντάσσεται με τους αντικαθεστωτικούς διαδηλωτές (σε καθαρά αστική πασιφιστική βάση), το αντικυβερνητικό κίνημα δεν ήταν ποτέ φιλοαμερικάνικο, αλλά βασιζόταν κυρίως στον αραβικό εθνικισμό, ζητώντας ένα ανεξάρτητο Ιράκ χωρίς ξένες επεμβάσεις (βλ. https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2020/01/iraqs-real-protesters-are-caught-in-the-middle/604537/).

Από την άλλη, τη δολοφονία των δύο αντρών καταδίκασαν όλοι οι σιίτες ηγέτες του Ιράκ, από τον δημοφιλή κληρικό Μοκτάντα Αλ Σαντρ μέχρι τον αγιατολάχ Αλί Αλ Σιστάνι, ο οποίος συνέστησε ψυχραιμία σε όλες τις πλευρές μπροστά στις δύσκολες ώρες που περνά το Ιράκ, αλλά και τα δύο μεγάλα κουρδικά κόμματα (Δημοκρατικό Κόμμα και Πατριωτική Ενωση Κουρδιστάν), εκπρόσωποι των οποίων επισκέφτηκαν το ιρανικό προξενείο και κατέθεσαν τα συλλυπητήριά τους εκ μέρους της κουρδικής περιφερειακής κυβέρνησης.

Αποκλιμάκωση μέχρι την επόμενη μάχη

Μπορεί η ιρανική επίθεση με 22 βαλιστικούς πυραύλους σε δύο στρατιωτικές βάσεις του Ιράκ, που στεγάζουν αμερικάνικα στρατεύματα, και τα όσα επακολούθησαν να δείχνουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

στο ψαχνό

Το ευαγγέλιο της ξενοδουλείας

Τι «κερδίσαμε» και τι «χάσαμε». Αυτή η συζήτηση κυριαρχεί στην εσωτερική πολιτική επικαιρότητα από το βράδυ της περασμένης Τετάρτης που ο Μητσοτάκης συναντήθηκε με τον Τραμπ στο Λευκό Οίκο.

Η συζήτηση, βέβαια, είναι άνευ ουσίας, αν αναλογιστούμε ότι από το δίωρο που είχε προγραμματιστεί για τις δύο συναντήσεις (του Μητσοτάκη με τον Τραμπ τετ-α-τετ και στη συνέχεια των διευρυμένων αντιπροσωπειών των δύο κυβερνήσεων), ο Τραμπ «έφαγε» τη μία ώρα δίνοντας προσωπική συνέντευξη Τύπου στο Οβάλ Γραφείο, με τον Κούλη σε ρόλο γλάστρας, οπότε για τη συνάντηση των διευρυμένων αντιπροσωπειών έμεινε μόνο ένα εικοσιπεντάλεπτο. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν έγινε καμιά συζήτηση. Ισα που πρόλαβαν να κάνουν τις συστάσεις.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, εκείνο που πρέπει να επισημανθεί είναι πως το ερώτημα (τι «κερδίσαμε» και τι «χάσαμε») είναι παγίδα. Παγίδα ολκής μάλιστα.

Τι θα μπορούσαμε να «κερδίσουμε» από την επίσκεψη Μητσοτάκη στις ΗΠΑ; Μια δήλωση ενάντια στην τουρκο-λιβυκή συμφωνία και υπέρ της στήριξης του EastMed, ζητούσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Και επειδή δεν υπήρξε ούτε το ένα ούτε το άλλο, κατηγορεί τον Μητσοτάκη για προχειρότητα και ανικανότητα.

Ο Μητσοτάκης, βέβαια, λέει τα δικά του («Πήραμε ό,τι μπορούσαμε να πάρουμε», τιτιβίζει η κυβερνητική προπαγάνδα), αλλά εάν το μάξιμουμ είναι αυτά που ζητούσε ο ΣΥΡΙΖΑ, μπορούμε να αντιληφθούμε την ουσία.

Αν ο Τραμπ έκανε αυτές τις δύο δηλώσεις (που δε θα είχαν την παραμικρή αξία), τότε και η επέκταση και διεύρυνση των αμερικάνικων βάσεων (που ο ΣΥΡΙΖΑ διαπραγματεύθηκε και συμφώνησε) θα ήταν... εθνικό έργο και η πρόθεση αγοράς μιας μοίρας F-35 το ίδιο. Και για να ξέρουμε για τι μιλάμε: ένα F-35 φτάνει σε κόστος αγοράς τα 100 εκατ. ευρώ, ενώ κάθε ώρα πτήσης κοστίζει 40.000 ευρώ!

Και για να μην ξεχνιόμαστε, όταν ο Τσίπρας επισκέφτηκε την Ουάσινγκτον, επέστρεψε φορτωμένος με καλά λόγια (όπως επιστρέφει και ο Μητσοτάκης) και με μια συμφωνία-μαμούθ για την αναβάθμιση των F-16, συν κάποιες ακόμα παραγγελίες οπλικών συστημάτων, συν την επέκταση της Σούδας, συν τέσσερις ακόμα αμερικάνικες βάσεις (για να μπορεί να κινείται πιο εύκολα, πιο αποτελεσματικά, πιο φονικά η αμερικάνικη πολεμική μηχανή στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή).

Οι Αμερικάνοι δεν έχουν καμιά δυσκολία να συγκρατούν στο επιθυμητό πλαίσιο («όχι θερμό επεισόδιο») την ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Μ' αυτή την ένταση ρουφάνε το αίμα των δύο λαών, εξασφαλίζουν βάσεις για την πολεμική τους μηχανή και παραγγελίες-μαμούθ για τα μονοπώλια παραγωγής οπλικών συστημάτων. Και οι αστοί πολιτικοί στην Ελλάδα ενδύονται τη στολή του «μεγάλη εθνικού ηγέτη» κάθε φορά που κάποιος αμερικανός υπουργός -ή έστω το Γραφείο Τύπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ή του Πενταγώνου- κάνει κάποια δήλωση που μπορεί να ερμηνευτεί ως «αντιτουρκική» ή έστω «φιλελληνική».

Πόσα χρόνια θα πρέπει να περάσουν ακόμα για να αντιληφθεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού την παγίδα; Θα πρέπει να επιστρέψουν και πάλι πτώματα όπως τις αρχές της δεκαετίας του '50 από την Κορέα ή να επαναληφθεί μια τραγωδία όπως αυτή της Κύπρου το 1974;

Η Αγγελοπουλίνα πήρε τις επετειακές εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια από το 1821, η Βαρδινογιάνναινα δε θα άντεχε να τη βλέπει πρώτη μούρη για έναν ολόκληρο χρόνο, οπότε αποφάσισε να οργανώσει το δικό της επετειακό έτος, ένα χρόνο πριν από το επετειακό έτος της Αγγελοπουλίνας. Και τι θα τιμήσει; Τις Θερμοπύλες και τη Σαλαμίνα! Δεδομένου ότι οι δυο αυτές μάχες των ελληνομηδικών πολέμων έγιναν το 480 π.Χ., το 2020 θα έχουμε 2.500 χρόνια, οπότε... μπίνγκο! Σιγά που δε θα βρισκόταν κάτι για να προηγηθεί η κυρία Βαρδινογιάννη της κυρίας Αγγελοπούλου. Φυσικά, οι φιέστες τέθηκαν υπό την αιγίδα της αυτού εξοχότητος του προέδρου Πάκη (γνωστοί οι προσωπικοί δεσμοί του με την οικογένεια Βαρδινογιάννη και ο Κούλης ούτε που θα διανοούνταν να φέρει αντίρρηση. Δύο υπουργοί, λοιπόν, Θεοδωρικάκος και Μενδώνη, πλαισίωσαν τη Βαρδινογιάνναινα στη συνέντευξη Τύπου, την οποία δε διηύθυνε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ή κάποιο στέλεχος γραφείου Τύπου υπουργείου ή έστω κάποιος δημοσιογράφος της ΕΡΤ, αλλά ο κεντρικός άνκορμαν του καναλιού που έχει αγοράσει η οικογένεια Βαρδινογιάννη (Σρόιτερ). Στις εκδηλώσεις θα συμμετάσχουν οι αρχαιολογικές υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ, μουσεία, το Εθνικό Θέατρο, η ΕΛΣ και το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Μην περιμένετε χλαμύδες, σαντάλια και κόκκινη μοκέτα πάνω σε παλέτες, όπως στις εκδηλώσεις που οργάνωσε ο Καμμένος στη Σαλαμίνα επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ολα θα έχουν ένα mainstream καλλιτεχνικό λούστρο, χωρίς κραυγές και εξαπτέρυγα. Τα δε συνέδρια θα είναι ιστορικοφανή, με τη συμμετοχή διάφορων πανεπιστημιακών από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Κάψιμο

Στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που όπου βρεθούν κι όπου σταθούν ψάλλουν ύμνους στον Πάκη, ζητώντας από τον Μητσοτάκη την επανεκλογή του, προστέθηκε και ο ίδιος ο Τσίπρας που είπε στο «Βήμα»: *«Ο πρωθυπουργός οφείλει να το αναγνωρίσει και κυρίως να συνειδητοποιήσει τη κρισιμότητα των στιγμών και να αφήσει τα "προεδρικά καλλιστεία". Να επισπεύσει την επανεκλογή Παυλόπουλου με μεγάλη πλειοψηφία και αμέσως μετά να ζητήσει τη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών υπό τον επανεκλεγέντα Πρόεδρο, για να συμφωνήσουμε πάνω στις βασικές γραμμές της εθνικής στρατηγικής απέναντι στη Τουρκία».*

Δεν αντιλαμβάνονται ότι έτσι καίνε τον Παυλόπουλο, σπρώχνοντας τον Μητσοτάκη να μην τον προτείνει για να μη φανεί ότι σέρνεται πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ; Φυσικά το καταλαβαίνουν. Και πολύ καλά, μάλιστα. Ομως δεκάρα δε δίνουν για τον Πάκη. Το πολιτικό παιχνίδι τους θέλουν να κάνουν. Καθαρά τζογαδόρικα. Αν ο Κούλης δεν προτείνει Πάκη, θα τον καταγγείλουν ότι διασπά την εθνική ενότητα. Αν προτείνει Πάκη, θα τον συγχαρούν ότι... έβαλε μυαλό και δέχτηκε την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ.

Μπουρδολογία

Είπε ο Τσίπρας στο «Βήμα» του Μαρινάκη: *«Οι επόμενες εκλογές, ό,τι κι αν απεργάζεται ο κ. Μητσοτάκης, θα γίνουν με την απλή αναλογική. Και η επόμενη μέρα θα βρει τη χώρα με μία προοδευτική κυβέρνηση, στη βάση προγραμματικών συγκλίσεων και συμφωνιών».*

Από ποιους θα απαρτιστεί η νέα κυβέρνηση, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πρώτο κόμμα; Από ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και κόμμα Μπαρουφάκη (δεδομένου ότι ο Περισσός είναι αρνητικός για συμμετοχή σε κυβέρνηση); Με απλή αναλογική οι έδρες τους δε θα φτάνουν τις 151. Αρα, ακόμα κι αν η ΝΔ δεν είναι πρώτο κόμμα, οι επαναληπτικές εκλογές θα καταστούν αναπόφευκτες. Επομένως, ο Τσίπρας μπουρδολογεί μόνο και μόνο για να στριμώξει το ΚΙΝΑΛ και να μπορέσει να μαζέψει και άλλους πασόκους στον ΣΥΡΙΖΑ.

Φτηνιάρικη υποκρισία

«Θέλουμε να μετατραπεί η νοτιοανατολική Μεσόγειος σε μία ζώνη συνεργασίας, οικονομικής πρωτίστως, προς όφελος όλων των λαών», είπε ο Χατζηδάκης σε πρόσφατη ραδιοφωνική του συνέντευξη, κάνοντας μνεία στη διεξαγωγή του East Med Gas Forum στο Κάιρο στις 15-16 του Γενάρη. Οπως είπε, «πρόκειται για το φόρουμ για το φυσικό αέριο της νοτιοανατολικής Μεσογείου που τείνει να μετατραπεί σε έναν οργανισμό συνεργασίας σε μόνιμη βάση. Σε αυτό συμμετέχουν, εκτός από την Αίγυπτο, η Ελλάδα, η Κύπρος, το Ισραήλ, η Ιορδανία και η Παλαιστινιακή Αρχή. Συμμετέχουν δηλαδή ταυτοχρόνως κράτη τα οποία είχαν -και εξακολουθούν να έχουν- διαφορές μεταξύ τους, στέλνοντας ένα

Δες ποιος μιλάει

«Επικίνδυνη απειλή για την περιφερειακή σταθερότητα» χαρακτήρισαν οι Μητσοτάκης, Νετανιάχου και Αναστασιάδης την απόφαση της Τουρκίας να στείλει στρατό στη Λιβύη. Στην κοινή τους δήλωση, μάλιστα, χαρακτηρίζουν την απόφαση της Τουρκίας «κατάφωρη παραβίαση του ψηφίσματος 1970 (2011) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών».

Να μιλάνε ο Μητσοτάκης και ο Αναστασιάδης, πάει στο διάολο. Ελλάδα και Κύπρος δεν έχουν πραγματοποιήσει επιθετικές ενέργειες κατά γειτονικών κρατών. Αλλά να μιλάει ο Νετανιάχου! Ακόμα και πρόσφατα το Ισραήλ έχει πραγματοποιήσει αεροπορικές επιθέσεις στη Συρία και το Λίβανο (για να μη μιλήσουμε για τις συνεχείς επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας). Αν μιλάμε για τον ορισμό της απειλής για την περιφερειακή σταθερότητα, μιλάμε για το Ισραήλ. Πέρα από τις συνεχείς πολεμικές επιθέσεις στο έδαφος τρίτων χωρών, είναι πραγματικά εξωφρενικό θράσος να κάνει το Ισραήλ αναφορά σε ψηφίσματα του ΟΗΕ (όποια κι αν είναι αυτά), καθώς εδώ και εφτά δεκαετίες γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι τα απανωτά ψηφίσματα του ΟΗΕ για την Παλαιστίνη.

Περιττεύει να πούμε ότι όποιος συνυπογράφει τέτοια ανακοινωθέντα με τους σιωνιστές μακελάρηδες, καθίσταται συνένοχός τους.

μήνυμα ότι πρέπει σιγά σιγά να βάλουμε τις διαφορές στην άκρη και να προχωρήσουμε μπροστά. Αυτό ακριβώς είναι το μήνυμα που απευθύνουμε και στην Τουρκία, διότι υπενθυμίζω ότι ο κ. Ερντογάν πριν από περίπου 15 ημέρες είπε ότι αυτός ο αγωγός (σ.σ. ο East Med) δεν μπορεί να προχωρήσει διότι θα τον εμποδίσει».

Σε ποιον πουλάει υποκρισία ο υπουργός της ΝΔ; Η Παλαιστινιακή Αρχή έκανε επίσημο διάβημα στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, καταγγέλλοντας ότι ο EastMed παραβιάζει βάναυσα τα κυριαρχικά δικαιώματα της Παλαιστίνης. Την ίδια θέση έχει και ο Λίβανος, καθώς το σιωνιστικό κράτος δεν έσβησε μόνο από το χάρτη την ΑΟΖ της Γάζας, αλλά και τμήμα της ΑΟΖ του Λιβάνου, χαράζοντας με τον τσαμπουκά τη δική του ΑΟΖ χωρίς διακρατική συμφωνία με τον Λίβανο.

Μια στο καρφί και μια στο πέταλο

«Η χθεσινή υπογραφή ήταν μια μεγάλη εθνική επιτυχία διότι είχαμε μια ***έμπρακτη απάντηση στην τουρκική προκλητικότητα*** *μέσω μιας συμμαχίας τριών κρατών, Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ. Αποτελεί ένα καλό παράδειγμα άσκησης εξωτερικής πολιτικής από το 2010 έως το 2020. Το Ισραήλ είναι* ***ο φυσικός μας σύμμαχος στη Μέση Ανατολή****. Ελπίζω η στρατηγική μας συμμαχία να αναβαθμιστεί και να εμβαθυνθεί και σε άλλους τομείς».* Τάδε έφη Αδωνις Γεωργιάδης, σε συνέντευξή του στις 3 Γενάρη στον ρ/σ Παραπολιτικά FM.

Μα καλά, δεν άκουσε τον Μητσοτάκη που είπε ότι η συμφωνία για τον EastMed δε στρέφεται εναντίον καμιάς τρίτης χώρας και ιδιαίτερα κατά της Τουρκίας; Φυσικά και τον άκουσε, όμως πέρα από το διεθνές ακροατήριο, στο οποίο απευθυνόταν ο Μητσοτάκης με την υποκριτική του δήλωση, υπάρχει και το εσωτερικό δεξιό και ακροδεξιό ακροατήριο, «τουρκοφαγικό» εξ ορισμού, στο οποίο απευθύνθηκε ο Γεωργιάδης. Αυτό το ακροατήριο είναι, επίσης -σε μικρό ή μεγαλύτερο βαθμό- και αντισημιτικό (από θρησκευτικοφασιστική σκοπιά). Γι' αυτό και ο Γεωργιάδης (ο ίδιος που διαφήμιζε και πουλούσε τα ναζιστικά-αντισημιτικά βιβλία του Πλεύρη) του λέει με νόημα ότι ο «φυσικός μας σύμμαχος» είναι το Ισραήλ και όχι οι Παλαιστίνιοι, οι Αραβες, οι Πέρσες.

Κουλουβάχατα

«Η δική μου η άποψη είναι πολύ σαφής. Πιστεύω ότι είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να καταργηθεί στην πράξη δηλαδή όχι μόνο de facto αλλά και de jure η Συμφωνία των Πρεσπών εάν χάσει τις εκλογές ο Ζάεφ κάτι το οποίο θα πρέπει να ευχόμαστε». Τάδε έφη Δημήτρης Βαρτζόπουλος, βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης της ΝΔ, στο Radio North 98. Μπορεί ο Κούλης να συναντήθηκε κατ' επανάληψη με τον Ζάεφ, μπορεί η επίσημη κυβερνητική θέση να είναι ότι η Συμφωνία των Πρεσπών πρέπει να εφαρμοστεί μέχρι κεραίας, μπορεί ο ίδιος ο Μητσοτάκης να έχει δηλώσει πως θα κάνει ό,τι μπορεί για να πάρει η Βόρεια Μακεδονία το στάτους του υπό ένταξη στην ΕΕ κράτους, όμως οι βουλευτές της ΝΔ στη Βόρεια Ελλάδα (ή τουλάχιστον τμήμα τους), είτε εξακολουθούν να υπερασπίζονται τη σκληρή εθνικιστική προεκλογική γραμμή, είτε σπεκουλάρουν μ' αυτήν χαϊδεύοντας τ' αυτιά του εθνικιστικού ακροατήριού τους. Ολοι τους, άλλωστε, πιστεύουν ότι οι εκλογές δε θ' αργήσουν και ετοιμάζονται γι' αυτές.

Scripta manent

Στην εποχή του Διαδικτύου, η αρχειοθέτηση έχει γίνει πολύ εύκολη υπόθεση. Το ίδιο και η εύρεση παλιών κειμένων ή δηλώσεων. Βάζεις στο ψαχτήρι μερικές λέξεις-κλειδιά και σε δευτερόλεπτα έχεις μπροστά σου αυτό ή αυτά που ψάχνεις. Ετσι, αρθρογράφος του Συγκροτήματος Μαρινάκη, απ' αυτούς που τρέφουν βαθύ μίσος κατά του ΣΥΡΙΖΑ, δε δυσκολεύτηκε να βρει και να παραθέσει μια παλαιότερη δήλωση του βουλευτή και πρώην υπουργού Θοδωρή Δρίτσα: *«Αν η κυβέρνηση αποβλέπει να εκμεταλλευτεί τις σημερινές κακές τουρκοϊσραηλινές σχέσεις, σχεδιάζει κοντόφθαλμα. Αν πάλι έχει αναλάβει τον ρόλο του ενδιάμεσου, προκειμένου να βγει το Ισραήλ από την απομόνωση, προσφέρει κακές υπηρεσίες στην ειρήνη στην περιοχή μας και στον κόσμο».*

Στις 15 Αυγούστου του 2010, όταν ο Δρίτσας -ως αρμόδιος τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ- έκανε αυτή τη δήλωση, ο Γιωργάκης Παπανδρέου εγκαινίαζε τη διαδικασία της στενής στρατηγικής σχέσης με το Ισραήλ, υποδεχόμενος τον Νετανιάχου. Είχε ήδη υπογραφεί το πρώτο Μνημόνιο και είχε αρχίσει η σαρωτική επίθεση κατά του ελληνικού λαού. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ένα μικρό κόμμα της αντιπολίτευσης και ο Δρίτσας συμμετείχε στο κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Η συνέχεια είναι γνωστή. Ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κόμμα εξουσίας και όταν αναρριχήθηκε στην εξουσία, ο Τσίπρας συνέχισε και αναβάθμισε την πολιτική της στενής στρατηγικής σχέσης, που είχε εγκαινιάσει ο Παπανδρέου, ο Δρίτσας έγινε υπουργός και ένθερμος συνεργάτης των σιωνιστών δολοφόνων. Οπως ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ, έτσι και ο Δρίτσας έκανε γαργάρα αυτά που έλεγε το 2010.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορούν καν να επικαλεστούν το ψέμα ότι διαχειρίστηκαν τη μνημονιακή πολιτική για να μπορέσουν να βγάλουν τη χώρα από τα Μνημόνια. Η στρατηγική συμμαχία με τους Σιωνιστές δεν ήταν μνημονιακή υποχρέωση.

Μια μπανανιά μπροστά στο τζάκι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

που είχε αυτή την... έμπνευση (γιατί στις διακρατικές σχέσεις του αστικού κόσμου -πόσω μάλλον στις σχέσεις μεταξύ μιας ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης και μιας εξαρτημένης χώρας, μιας Μπανανίας- υποβάλλεις δημόσια ένα αίτημα μόνο όταν ξέρεις ότι θα πάρεις θετική απάντηση). Ο Μητσοτάκης υπέβαλε δημόσια το αίτημα και ο Τραμπ του έδειξε... τ' απαυτά του. Μπορούμε να φανταστούμε τι θα έγινε στη συνέχεια, στη μισάωρη κατ' ιδίαν συνάντησή τους, χωρίς κάμερες και μικρόφωνα.

Η γραμμή και...

Οταν ανακοινώθηκε η πρόσκληση στον Μητσοτάκη για συνάντηση με τον Τραμπ, σε μια ασυνήθιστη κίνηση ο Λευκός Οίκος ενημέρωσε ότι ο Τραμπ θα θέσει στον έλληνα πρωθυπουργό το ζήτημα του δικτύου 5G, το οποίο οι ΗΠΑ συνδέουν με ζητήματα ασφάλειας (με απλά λόγια: έξω η κινέζικη Huawei). Μια μέρα πριν από τη συνάντηση Τραμπ-Μητσοτάκη, ανώτερος αξιωματούχος του Λευκού Οίκου ανέφερε ότι *«η Αθήνα μοιράζεται με την Ουάσιγκτον την ίδια προσέγγιση στο θέμα της ασφάλειας που σχετίζεται με την τεχνολογία 5G»*!

Ο ίδιος αξιωματούχος δήλωσε ότι *«η Ελλάδα μεταμορφώνεται από* ***πηγή προβλημάτων*** *σε πηγή λύσεων. Και αποτελεί έναν πυλώνα σταθερότητας που αποτελεί ένα* ***κρίσιμο κομμάτι της ευρύτερης στρατηγικής της Αμερικής*** *για την Ανατολική Μεσόγειο».* Ο ορισμός της Μπανανίας, χωρίς περιττές φιοριτούρες περί ανεξαρτησίας, ισοτιμίας και τα παρόμοια.

Για τα ελληνοτουρκικά, θέμα στο οποίο η ελληνική πλευρά αναζητούσε διακαώς ένα τοσοδούλι παράθυρο αποδοκιμασίας της Τουρκίας (αρκεί να έβλεπε κανείς τα δημοσιεύματα των ελληνικών ΜΜΕ τις παραμονές του ταξιδιού του Κούλη), ο ανώτατος αξιωματούχος του Λευκού Οίκου υπήρξε σαφέστατος: *«Το κοινό συμφέρον των δύο χωρών [ΗΠΑ και Ελλάδας] είναι να παραμείνει η Τουρκία αγκυροβολημένη στη Δύση».* Γι' αυτό η Ουάσινγκτον *«εκτιμά τις προσπάθειες που καταβάλλει η ελληνική κυβέρνηση για να διατηρήσει ανοιχτές γραμμές επικοινωνίας με την Αγκυρα, κάτι που αποτελεί σαφές μήνυμα ότι η ελληνική πλευρά επιθυμεί να έχει μια εποικοδομητική σχέση γειτονίας».* Αφού σημείωσε ότι *«ο Πρόεδρος Τραμπ έχει μια εξαιρετική σχέση τόσο με τον έλληνα πρωθυπουργό όσο και με τον τούρκο πρόεδρο»* και κάλεσε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να εργαστούν από κοινού για την επίλυση των διαφορών, ο αξιωματούχος του Λευκού Οίκου έκλεισε κάθε χαραμάδα: *«Επομένως, προτιμούμε να επικεντρωνόμαστε στα πράγματα που μας ενώνουν και να επιδιώξουμε τα κοινά συμφέροντα που έχουμε στον τομέα της ασφάλειας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, αντί να δούμε αν υπάρχουν προκλήσεις».*

Μ' άλλα λόγια, η σιωπή του Τραμπ, όταν ο Κούλης τον παρακάλεσε να τοποθετηθεί για τη νομιμότητα της τουρκολιβυκής συμφωνίας, δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ο Λευκός Οίκος είχε ξεκαθαρίσει το ζήτημα εκ των προτέρων με σαφήνεια, κατηγορηματικότητα και αυστηρότητα.

Αξίζει να θυμίσουμε και πώς εξελίχθηκε η συζήτηση στο Οβάλ Γραφείο. Ο Τραμπ δεν ξέχασε να επαινέσει τον Ερντογάν, λέγοντας ότι *«με τη βοήθεια της Τουρκίας κρατάμε αιχμάλωτους πολλούς μαχητές του ISIS, κάναμε φανταστική δουλειά».* Αναφέρθηκε μάλιστα και στις ευρωπαϊκές χώρες καταγωγής αυτών των μαχητών, συμπεριλαμβάνοντας και την Ελλάδα (Τραμπ είν' αυτός)! Οταν ρωτήθηκε για τη Λιβύη, χωρίς να πει τίποτα για τη συμφωνία Ερντογάν-Σαράζ, είπε ότι συζητά την κατάσταση με την Τουρκία, τη Γερμανία, τη Ρωσία και τους Λίβυους!

Τότε ο Κούλης συνειδητοποίησε ότι αν δεν πει τίποτα θα τον «σκίσουν» στην Ελλάδα και παρενέβη για να πει ότι *«η συμφωνία που υπεγράφη μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης παραβιάζει τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος»* και ότι *«προκαλεί μεγάλη ανησυχία και αστάθεια σε μία περιοχή που ήδη είναι ιδιαίτερα προβληματική».* Για να καταλήξει αμέσως στην ικεσία: *«Προσβλέπουμε στη δική σας υποστήριξη για να διασφαλιστεί ότι αυτού του είδους προκλητικές συμφωνίες δεν τίθενται σε ισχύ».* Ικεσία που επανέλαβε: *«Αδημονούμε για τη δική σας υποστήριξη επί του ζητήματος διότι είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα μου».* Και ο Τραμπ τον «έγραψε», μάλλον θυμωμένος που ο Κούλης, μολονότι αρχικά δεν είπε κουβέντα γι' αυτό το ζήτημα, όπως είχε διαταχθεί, στη συνέχεια... παρασπόνδησε.

...η ευθυγράμμιση

Λίγο πριν μπει στη λιμουζίνα που θα τον μετέφερε στο Λευκό Οίκο, ο Κούλης πήρε αλά μπρατσέτα τον ανθύπατο Πάιατ και πήγαν στο «Atlantic Council» (όπως λέει και ο τίτλος του είναι ένα think tank που δουλεύει για την αμερικανατοϊκή στρατηγική), όπου του είχαν ετοιμάσει μια ειδική συνεδρία.

Αφού είπε τα γνωστά, για την «ανάκαμψη» της Ελλάδας και για τις «αναρίθμητες ευκαιρίες» που περιμένουν τα αμερικάνικα κεφάλαια, αφού επανέλαβε ότι η Ελλάδα είναι για τις ΗΠΑ ένας **«πολύ αξιόπιστος εταίρος σε πολύπλοκους καιρούς»** και τόνισε αυτά που αναφέραμε παραπάνω για την εξάλειψη του αντιαμερικανισμού και τη στροφή 180 μοιρών του ΣΥΡΙΖΑ, πέρασε στην ομολογία πίστης επί των βασικών ζητημάτων που είχαν θέσει οι Αμερικανοί.

◆ Σε σχέση με τη δολοφονία του Σολεϊμανί είπε: *«Πρώτον, είμαστε σύμμαχοι με τις ΗΠΑ.* ***Στεκόμαστε στο πλευρό των συμμάχων μας σε δύσκολες περιόδους****. Καταλαβαίνω πως η συγκεκριμένη απόφαση ελήφθη* ***λαμβάνοντας υπόψη το εθνικό συμφέρον των ΗΠΑ****... Είχαμε -και ακόμα έχουμε-* ***πολύ στενούς δεσμούς με τον αραβικό κόσμο****, και θεωρούμε τους εαυτούς μας τίμιους παίκτες στην περιοχή, αλλά* ***δεν ξεχνάμε ποιοι είναι οι σύμμαχοί μας και πού ανήκουμε γεωπολιτικά****»*!

◆ Για τις ελληνοκινεζικές σχέσεις είπε ότι *«έχουμε σημαντική οικονομική σχέση, αλλά δεν είμαστε μονόπλευρα προσανατολισμένοι».* Οσο για το 5G, αφού είπε το ψέμα ότι *«στα δίκτυα 4 και 5G δεν έχουμε στη χώρα μας κινέζους προμηθευτές»*, κατέληξε: *«Παίρνουμε* ***σοβαρά υπόψη τις επισημάνσεις που γίνονται από πλευράς ΗΠΑ*** *στο θέμα».*

Πλανητάρχα, ιδού η χώρα σας

Εχοντας κάνει μια καλή πρόβα στο «Atlantic Council», ο Μητσοτάκης κάθησε στην πολυθρόνα μπροστά από το τζάκι στο Οβάλ Γραφείο και έπαιξε τέλεια το ρόλο του, όπως τον είχε διδάξει ο μπαμπάς του. Αρκεί μόνο μια φράση από την 172 λέξεων αντιφώνησή του: *«Είναι* ***μεγάλο προνόμιο*** *να βρίσκομαι εδώ»*! Ο πρωθυπουργός μιας ανεξάρτητης -υποτίθεται- χώρας θεωρεί προνόμιό του το ότι τον κάλεσε στο γραφείο του ο «πλανητάρχης»! Ολοι οι έλληνες αστοί πρωθυπουργοί το ίδιο αισθάνονται, όμως ο Μητσοτάκης το διακηρύσσει κιόλας, χωρίς να κοκκινίζει. Είπαμε, αυτή είναι η οικογενειακή παράδοση, σφυρηλατημένη μέσα σε πολλές δεκαετίες ξενοδουλείας και πρακτορίλικιών.

Με 172 λέξεις κατάφερε να κάνει άφθονες ικεσίες.

◆ «Στο γεωπολιτικό σκέλος, ζητάμε την σταθερή υποστήριξή σας, την ενίσχυση της στρατηγικής σχέσης».

◆ «Στο πεδίο της άμυνας έχουμε προοδεύσει πολύ, διασφαλίζοντας πως έχετε έναν αξιόπιστο και σταθερό σύμμαχο σε ένα πολύπλοκο τμήμα του κόσμου».

◆ «Προσβλέπουμε στη δική σας υποστήριξη για να πείσουμε αμερικανικές επιχειρήσεις να επενδύσουν περισσότερο στην Ελλάδα».

◆ «Οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν πάντα **να βασίζονται** στην Ελλάδα ως έναν **αξιόπιστο και σταθερό σύμμαχο** στην περιοχή μας».

Ικετευτικό ύφος είχε και στις δύο παρεμβάσεις που έκανε διακόπτοντας το πολεμοκάπηλο ντελίριο του Τραμπ. Στο ζήτημα της συμφωνίας Τουρκίας-Λιβύης αναφερθήκαμε παραπάνω. Η άλλη ευγενική παρέμβαση του Κούλη είχε να κάνει με τις παραγγελίες οπλικών συστημάτων:

◆ «Η Ελλάδα, κ. Πρόεδρε, ενδιαφέρεται για **συμμετοχή στο πρόγραμμα των F-35**. Οπως γνωρίζετε ήδη αναβαθμίζουμε τα F-16 μας κι αυτό το πρόγραμμα θα ολοκληρωθεί το 2023-24, οπότε ενδιαφερόμαστε πολύ να λάβουμε μέρος στο πρόγραμμα των F-35 μετά από αυτό. Είμαι βέβαιος πως οι ΗΠΑ θα λάβουν υπόψη τους το γεγονός ότι η Ελλάδα βγαίνει από μία οικονομική κρίση, ώστε η δόμηση του προγράμματος να γίνει με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο για τη χώρα μου».

Για τις δηλώσεις του Μητσοτάκη στα παπαγαλάκια, μετά την ολοκλήρωση της συνάντησης με τον Τραμπ, στις οποίες δήλωσε «πολύ ικανοποιημένος» κτλ, δε θα κάνουμε κανένα σχόλιο. Υπήρχε περίπτωση να πει ότι δεν πήγαν όλα πρίμα;

Θα κλείσουμε τονίζοντας ξανά πως το μείζον ζήτημα δεν είναι το φιάσκο (που οφείλεται στη συγκυρία, σε συνδυασμό με την... έμφυτη δουλικότητα του Μητσοτάκη), αλλά η λογική στην οποία κινείται ολόκληρο το αστικό πολιτικό σύστημα. Η λογική της αμερικανοδουλείας, της μετατροπής της χώρας μας σ' ένα απέραντο αμερικάνικο πολεμικό στρατόπεδο, της συμμετοχής ως βοηθητικό γρανάζι στην αμερικάνικη στρατηγική που περιλαμβάνει τον πόλεμο και τις πολεμικές απειλές, του «μπουκώματος» των αμερικάνικων μονοπωλίων του στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος με παραγγελίες οπλικών συστημάτων που γονατίζουν τον ελληνικό λαό, της εμπλοκής της χώρας μας σε κάθε τυχοδιωκτισμό των αμερικανών ιμπεριαλιστών στην ευρύτερη περιοχή μας.

Εντονη διαμαρτυρία της Παλαιστινιακής Αρχής

Μέσα στο κλίμα ψεύτικης ευφορίας που δημιούργησαν τα αστικά ΜΜΕ και της ευρείας πολιτικής συναίνεσης (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ), πέρασε στο ντούκου η έγγραφη διαμαρτυρία της Παλαιστινιακής Αρχής για την υπογραφή από την Ελλάδα της συμφωνίας για τον EastMed. Προσοχή, δεν μιλάμε για κάποια επαναστατική παλαιστινιακή οργάνωση ή γενικότερα για τις οργανώσεις της Αντίστασης με τα αντι-σιωνιστικά αντανακλαστικά. Μιλάμε για το όργανο της πιο αντιδραστικής, της πιο ξενόδουλης μερίδας της παλαιστινιακής μπουρζουαζίας, αναγνωρισμένο απ' όλες τις ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις, των οποίων αποτελεί στενό και διαρκή συνομιλητή και συνεργάτη.

Το διπλωματικό διάβημα «για συμμετοχή της Ελλάδας στο σχέδιο κατασκευής του υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου EastMed που παραβιάζει την κυριαρχία της Παλαιστίνης και του Λιβάνου» φέρει την υπογραφή του υπουργού Εξωτερικών της ΠΑ Ριάντ Μαλίκι και επέδωσε στον Δένδια ο παλαιστίνιος πρέσβης στην Αθήνα Μαρουάν Τουμπάσι.

Στο διάβημα τονίζεται ότι «τα θαλάσσια σύνορα του Ισραήλ αμφισβητούνται σε μεγάλο βαθμό στη βόρεια και νότια πλευρά των δηλωμένων θαλάσσιων ζωνών» και γι' αυτό «εάν ο αγωγός πρόκειται να περάσει από τις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες που ανήκουν είτε στο κράτος της Παλαιστίνης είτε στη Δημοκρατία του Λιβάνου, τότε θα είναι παράνομος εκτός εάν έχει χορηγηθεί η συγκατάθεση των ενδιαφερομένων σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 3 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS)».

Ο ΥΠΕΞ της Παλαιστινιακής Αρχής κάλεσε την ελληνική κυβέρνηση να απόσχει από την υπογραφή της συμφωνίας, σημειώνοντας: «Παρότι το Ισραήλ δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), δεσμεύεται ωστόσο από τη Συνέλευση, ανεξάρτητα από το αν αποφασίζει ή όχι να εκπληρώσει αυτές τις υποχρεώσεις στις σχέσεις του με τις γειτονικές χώρες. Ως εκ τούτου, αντιλαμβανόμαστε ότι εάν το Ισραήλ προτίθεται να παραβεί τέτοιες διατάξεις, **είναι υποχρεωτικό από τα άλλα κράτη να μην αναγνωρίσουν μια κατάσταση που πηγάζει από παράνομη πράξη ούτε να παράσχουν βοήθεια και να συμπράξουν σε τέτοιες πράξεις**»!

«Πιστεύουμε ότι η περιφερειακή σταθερότητα και συνεργασία θα επιτευχθεί μόνο μέσω του σεβασμού της ακεραιότητας των συνόρων μιας γειτονικής χώρας και με την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και του Δίκαιου της Θάλασσας», αναφέρεται στο παλαιστινιακό διάβημα. Οχι τυχαία. Η Ελλάδα και η Κύπρος κατηγορούν την Τουρκία για παράνομες έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ και παρανομία κατά τον καθορισμό ΑΟΖ με τη Λιβύη που παραγνωρίζει τα συμφέροντα της Ελλάδας, ενώ την ίδια στιγμή συνυπογράφουν συμφωνία με το Ισραήλ για την κατασκευή ενός αγωγού που παραβιάζει τα συμφέροντα Παλαιστίνης και Λιβάνου. Δεν είναι τυχαίο ότι το Ισραήλ (όπως και η Τουρκία) δεν έχει υπογράψει τη Συμφωνία του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS). Θέλει να έχει το ελεύθερο να καταπατά τα δικαιώματα της Παλαιστίνης και του Λιβάνου.

EastMed: Ενα σχέδιο επί χάρτου

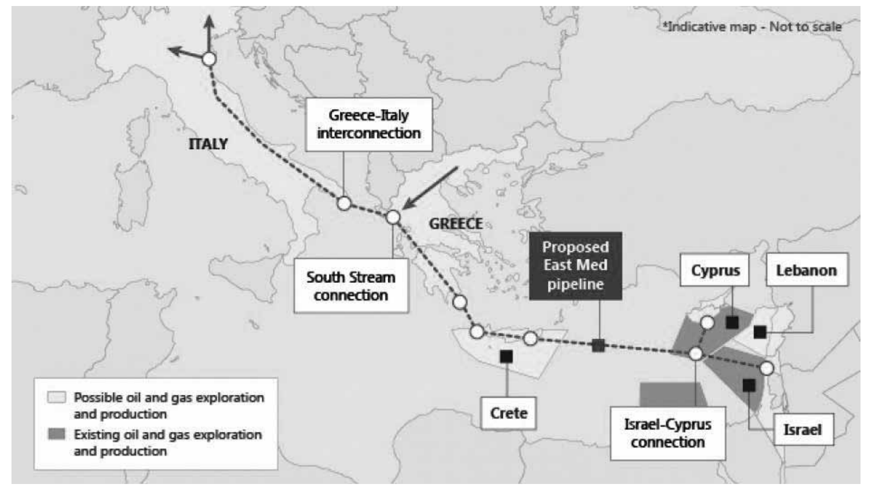

Η απουσία της Ιταλίας από την υπογραφή της συμφωνίας για τον EastMed είναι η πιο χαρακτηριστική απόδειξη για το ότι πρόκειται για ένα σχέδιο επί χάρτου, χωρίς καμιά δυνατότητα υλοποίησης προς το παρόν. Η Ιταλία, μια ιμπεριαλιστική δύναμη με ισχυρή συμμετοχή στο ενεργειακό «παιχνίδι», δεν είχε κανένα λόγο να συμμετάσχει σε μια κίνηση **καθαρά πολιτικού χαρακτήρα**, η οποία στρέφεται ευθέως κατά της Τουρκίας, χώρα με την οποία δε θέλει να έρθει σε σύγκρουση χάριν του Ισραήλ, της Ελλάδας και της Κύπρου. Μια βδομάδα μετά τη φιέστα του EastMed, ο ιταλός ΥΠΕΞ Λουίτζι ντι Μάιο, αφού προηγουμένως επισκέφτηκε τη Λιβύη, ταξίδεψε στην Αγκυρα επικεφαλής πολυμελούς αντιπροσωπείας για συνομιλίες με τον τούρκο ομόλογό του Μεβλούτ Τσαβούσογλου. Σίγουρα συζήτησαν για τις εξελίξεις στη Λιβύη (η Ιταλία έχει φανερή εμπλοκή), όμως είναι γνωστό ότι η Ιταλία ενδιαφέρεται και για το ρωσικό αέριο του αγωγού Turkish Stream, δεδομένου ότι το αζέρικο κοίτασμα που διοχετεύεται στον TAP δεν επαρκεί για τις ανάγκες της σε φυσικό αέριο. Είναι άραγε σύμπτωση ότι μια μέρα μετά την επίσκεψη Ντι Μάιο στην Αγκυρα, Ερντογάν και Πούτιν εγκαινίασαν τον Turkish Stream;

Οι ισχυρισμοί της ελληνικής προπαγάνδας, ότι η Ιταλία έχει αντιδράσεις περιβαλλοντικού χαρακτήρα, γι' αυτό καθυστερεί τη συμμετοχή της στο EastMed project, είναι σκέτες μπούρδες. Οπως μπορείτε να δείτε και στο χάρτη, ο EastMed σχεδιάζεται να ενωθεί στην Ηγουμενίτσα με τον Νότιο Διάδρομο (αν κατασκευαστεί ο αγωγός IGI-Poseidon, από τα ελληνοτουρκικά σύνορα μέχρι τη Θεσπρωτία κι από εκεί υποθαλάσσια στις ακτές της Απουλίας). Δεν προβλέπεται νέα υποθαλάσσια όδευση στην Ιταλία. Επομένως, τα περιβαλλοντικά προβλήματα αφορούν τον IGI-Poseidon και όχι τον EastMed. Το ιταλικό κεφάλαιο, πάντως, που έχει επενδύσει στον TAP, δε «χαμπάριασε» τις αντιδράσεις τοπικών κοινοτήτων και περιβαλλοντιστών, παρά τις σκληρές συγκρούσεις που υπήρξαν στην Απουλία.

Για να κατασκευαστεί ένας αγωγός θα πρέπει να είναι οικονομικά βιώσιμος από καπιταλιστική άποψη. Δηλαδή να αποδίδει το μέγιστο κέρδος. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει το κόστος κατασκευής και λειτουργίας να είναι τέτοιο που να επιτρέπει στο φυσικό αέριο να πουλιέται σε ανταγωνιστικές τιμές, να υπάρχει επαρκής ποσότητα αερίου, ώστε να δικαιολογείται το κόστος κατασκευής και λειτουργίας. Και βέβαια, αν υπάρχουν αυτές οι προκαταρκτικές προϋποθέσεις, θα πρέπει να βρεθούν τα μονοπώλια που θα χρηματοδοτήσουν τον αγωγό κι εκείνα που θα εμπορευτούν το φυσικό αέριο που θα φτάνει στο τέρμα του αγωγού. Ας δούμε, λοιπόν, τι ισχύει για τον EastMed.

◆ Πρόκειται για αγωγό μήκους περίπου 2.000 χιλιομέτρων, που θα ξεκινά από τη Λεκάνη της Λεβαντίνης (περίπου 200 χλμ νότια της Κύπρου), θα φτάνει υποθαλάσσια στην Κύπρο, πάλι υποθαλάσσια στην Κρήτη και μετά στην Πελοπόννησο. Από εκεί θα κατευθύνεται σε στεριά στη Θεσπρωτία και από εκεί υποθαλάσσια στην Απουλία. Η υποθαλάσσια όδευση φτάνει τα 1.300 χλμ. Κόστος κατασκευής; Γύρω στα 7 δισ. ευρώ λένε. Ειδικοί, όμως, μιλούν για κόστος 11-12 δισ. ευρώ, δεδομένου ότι υπάρχουν τεράστια τεχνικά προβλήματα (μεγάλα βάθη που σε κάποια σημεία φτάνουν τα 3.000 μέτρα, όδευση πάνω στο σεισμικό ρήγμα κ.ά.).

◆ Υπάρχει εναλλακτική λύση στον EastMed; Η προμελέτη που έχει γίνει δείχνει ότι η μεταφορά του φυσικού αερίου μέσω Τουρκίας θα κοστίσει το 1/4 του κόστους κατασκευής του EastMed! Εσείς τι λέτε, υπάρχει περίπτωση τα μονοπώλια που θα εκμεταλλευτούν τα κοιτάσματα Ισραήλ και Κύπρου να επιλέξουν το τετραπλάσιο κόστος του EastMed, επειδή Ισραήλ, Κύπρος και Ελλάδα έχουν διαταραγμένες σχέσεις με την Τουρκία; Πιο εύκολο είναι να αλλάξουν οι διακρατικές σχέσεις στην περιοχή, παρά να υπονομεύσουν την κερδοφορία τους τα μονοπώλια.

◆ Ας λάβουμε υπόψη μας έναν ακόμα παράγοντα. Αν το αέριο της Ανατολικής Μεσογείου συναντά στη Θεσπρωτία το ρωσικό αέριο του Turkish Stream, για να διοχετευθούν από εκεί υποθαλάσσια στην Ιταλία, ποιος ο λόγος για την κατασκευή ενός τόσο κοστοβόρου έργου; Γιατί να μη διοχετευθεί το αέριο της Ανατολικής Μεσογείου στην Τουρκία και μέσω του Turkish Stream αρχικά και του IGI-Poseidon (ελληνικό έδαφος) στη συνέχεια να οδηγείται προς την Τουρκία, κατεβάζοντας πάρα πολύ το κόστος μεταφοράς και δημιουργώντας συνθήκες μέγιστης κερδοφορίας για τα μονοπώλια;

◆ Το κόστος κατασκευής και λειτουργίας του EastMed θα μπορούσε να εξισορροπηθεί και να θεωρηθεί καπιταλιστικά βιώσιμο, αν ήταν εξαιρετικά χαμηλό το κόστος εξόρυξης και τεράστιες οι ποσότητες φυσικού αερίου στα κοιτάσματα της Ανατολικής Μεσογείου. Ομως, το κόστος εξόρυξης στην Ανατολική Μεσόγειο ξεπερνά τα 3 δολάρια το κυβικό πόδι, όταν αυτή τη στιγμή η Ευρώπη αγοράζει ρωσικό αέριο με 4-5 δολάρια το κυβικό πόδι. Αν συνυπολογίσουμε και το κόστος κατασκευής και λειτουργίας του αγωγού, ο EastMed θα πρέπει να πουλάει γύρω στα 7 δολάρια το κυβικό πόδι. Μιλάμε, δηλαδή για τιμή τουλάχιστον 40% υψηλότερη από την υπάρχουσα τιμή. Οσο για τα κοιτάσματα, αυτά που εικάζεται ότι υπάρχουν στην ΑΟΖ της Κύπρου και του Ισραήλ (αυτή που αυθαίρετα έχουν χαράξει οι σιωνιστές) δεν είναι ικανά για να στηρίξουν την κατασκευή ενός τόσο δαπανηρού αγωγού, όπως γράφουν όλοι οι σοβαροί αναλυτές. Ξέρετε να είναι μακάκες οι καπιταλιστές;

◆ Η «απεξάρτηση της Ευρώπης από το ρωσικό αέριο» είναι ένα σύντομο ανέκδοτο. Οι προπαγανδιστές του EastMed λένε ότι το αέριο που θα μεταφέρει θα καλύπτει το 10% των αναγκών της ΕΕ. Αλλοι αναλυτές κατεβάζουν το ποσοστό στο 2%. Ακόμα και 10% να είναι, δεν το λες «απεξάρτηση της Ευρώπης από το ρωσικό αέριο».

◆ Δεν είναι τυχαίο ότι **κανένα πετρελαϊκό μονοπώλιο δεν έχει επιδείξει ενδιαφέρον** για την κατασκευή του EastMed. Γιατί άραγε; Πώς θα τον κατασκευάσουν τα τρία κράτη, με πορδές; Πρέπει να σημειωθεί ότι τα μονοπώλια δεν κοιτάζουν μόνο τη βιωσιμότητα του έργου, αλλά συνυπολογίζουν και γεωπολιτικούς παράγοντες. Με την Παλαιστίνη και τον Λίβανο να προχωρούν σε διπλωματικά διαβήματα, καταγγέλλοντας το Ισραήλ για αρπαγή κυριαρχικών τους δικαιωμάτων, με την Αίγυπτο να μένει εκτός παιχνιδιού, ενώ είναι αυτή που μπορεί να αποτελέσει τον ενεργειακό κόμβο της περιοχής (διοχετεύοντας αέριο που θα έχει υγροποιηθεί προς την Ευρώπη αλλά και την Ασία), με το ΑΚΕΛ στην Κύπρο να δηλώνει επίσημα ότι ο EastMed, «είναι ασύμφορος και άγνωστο εάν και πότε θα ολοκληρωθεί», να χαρακτηρίζει την υπογραφή της συμφωνίας του Ζαππείου «επικοινωνιακές φιέστες και τυμπανοκρουσίες για εσωτερική κατανάλωση» και να υποστηρίζει ότι η Τουρκία δεν μπορεί να αποκλειστεί από την Ανατολική Μεσόγειο και γι' αυτό η λύση περνάει μέσα από μια συμφωνία επίλυσης του Κυπριακού, με τους σημιτικούς και άλλους... opinion makers στην Ελλάδα να υποστηρίζουν το ίδιο (κάπως πιο συγκεκαλυμμένα), το κόστος του αγωγού πολλαπλασιάζεται (λόγω ρίσκου) και στα μάτια των μονοπωλίων καθίσταται εντελώς μη βιώσιμος.

◆ Υπάρχει και το παραμύθι της στήριξης του έργου από την ΕΕ, η οποία χρηματοδοτεί τη μελέτη. Οπως αποκάλυψε ο Τσαρλς Ελληνας, CEO της E-C Natural Hydrocarbons Company, πρώην πρόεδρος της Εταιρίας Υδρογονανθράκων Κύπρου και μέλος του Arlantic Counsil (του think tank ενώπιον του οποίου έδωσε ο Κούλης τους όρκους πίστης στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό), η ΕΕ διαθέτει ένα κονδύλι 5,2 δισ. ευρώ για μελέτες σε έργα κοινού ενδιαφέροντος, από το οποίο έδωσε 30 εκ. για τη μελέτη του EastMed. «Η ΕΕ επενδύει αυτά τα λεφτά σε έργα που έχουν μεγάλο ρίσκο για να πετύχουν που κανένας ιδιώτης δεν θα επενδύσει», λέει ο Ελληνας, ο οποίος προωθεί τη λύση της κατασκευής σταθμού υγροποίησης (LNG) στην Κύπρο, αδιαφορώντας για τα πολιτικά ζητήματα και προωθώντας τα καπιταλιστικά συμφέροντα που υπηρετεί (να σημειωθεί ότι ο Ελληνας ανεβάζει τα νούμερα, σε σχέση μ' αυτά που παραθέσαμε παραπάνω, υποστηρίζοντας ότι το αέριο του EastMed δεν μπορεί να πουληθεί λιγότερο από 9 δολάρια το κυβικό πόδι!). Πέρα απ' όσα λέει ο Ελληνας (αλλά και στελέχη του ενεργειακού τομέα στο Ισραήλ), το γεγονός είναι ότι η Κομισιόν χρηματοδότησε μόνο μια προμελέτη. Η μελέτη οικονομικής βιωσιμότητας του αγωγού δεν έχει γίνει. Ούτε η τεχνική μελέτη για τη δυνατότητα κατασκευής του αγωγού. Καλό 2024 και βάλε...

Διαδήλωσαν ενάντια στην παρουσία του σφαγέα Νετανιάχου

Μολονότι ούτε η μέρα ούτε ο καιρός ήταν ευνοϊκά, εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Μετρό της Πανόρμου και πορεύτηκαν προς τη σιωνιστική πρεσβεία, εκφράζοντας την αντίθεσή τους στην παρουσία του σφαγέα Νετανιάχου στην Αθήνα και στην υπογραφή της συμφωνίας για τον αγωγό EastMed.

Την πρωτοβουλία για τη συγκέντρωση είχε η **Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό**, ενώ καλέσματα έγιναν στη συνέχεια από μια σειρά οργανώσεις. Στο κείμενό της η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό ανέφερε:

ΕΞΩ Ο ΣΦΑΓΕΑΣ ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

Στις 2 Γενάρη του 2020, επισκέπτεται την Αθήνα, ο αιματοβαμμένος με το αίμα του παλαιστινιακού λαού, πρωθυπουργός του Ισραήλ, Μπενιαμίν Νετανιάχου, προκειμένου να υπογράψει από κοινού με τον έλληνα πρωθυπουργό και τον κύπριο πρόεδρο τη συμφωνία «East Med Act». Πρόκειται για μια συμφωνία που στο επίκεντρό της βρίσκεται η αναβάθμιση της θέσης των ΗΠΑ και του Ισραήλ στην Ανατολική Μεσόγειο μέσω της εμβάθυνσης της στρατιωτικής και ενεργειακής συνεργασίας του άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου.

Η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει τη δημιουργία ενός αγωγού έκτασης 1.900 χλμ. σε μεγάλα βάθη, μέσω του οποίου θα μεταφέρεται φυσικό αέριο από κοιτάσματα της Ανατολικής Μεσογείου στην Ευρώπη. Η ελληνική κυβέρνηση πανηγυρίζει για την επίτευξη αυτής της συμφωνίας τονίζοντας τη σπουδαιότητα του αγωγού για την αναβάθμιση της Ελλάδας σε διαμετακομιστικό κόμβο. Αυτό που δεν αναφέρει όμως, είναι ότι πρόκειται για μια επαίσχυντη συμφωνία που αποσκοπεί αποκλειστικά στην ενίσχυση της θέσης των ΗΠΑ και του Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων από τα αμερικάνικα, ισραηλινά και ευρωπαϊκά ενεργειακά μονοπώλια. Ταυτόχρονα η συμφωνία αυτή παραβιάζει τα κυριαρχικά δικαιώματα του παλαιστινιακού λαού και συντελεί στην περαιτέρω κλοπή και αφαίμαξη των παλαιστινιακών ενεργειακών πόρων από τους σιωνιστές. Η κυβέρνηση της ΝΔ, άξιος συνεχιστής της πολιτικής των προκατόχων της του ΣΥΡΙΖΑ, συσφίγγει κι άλλο τις σχέσεις με το σιωνιστικό μόρφωμα, βοηθώντας με κάθε τρόπο το Ισραήλ να επιβάλει την ηγεμονία του στην Ανατολική Μεσόγειο, καθιστώντας την Ελλάδα συνένοχη στις εγκληματικές πολιτικές των σιωνιστών και συνεργώντας στην ιμπεριαλιστική φιλοσιωνιστική στρατηγική των ΗΠΑ στην ανατολική Μεσόγειο. Συγχρόνως, η συμφωνία για τον East Med ρίχνει «καύσιμη ύλη» στους πολεμικούς ανταγωνισμούς στη νοτιο-ανατολική Μεσόγειο και το Αιγαίο καθιστώντας για άλλη μια φορά μοναδικούς κερδισμένους τους ιμπεριαλιστές, τα ενεργειακά μονοπώλια και την παγκόσμια βιομηχανία όπλων.

Η επίσκεψη του σφαγέα Νετανιάχου αποτελεί πρόκληση για τον ελληνικό λαό που τρέφει διαχρονικά αισθήματα φιλίας για τον παλαιστινιακό λαό. Χρόνια ολόκληρα οι σιωνιστές εφαρμόζουν γενοκτονία σε βάρος του, συνεχίζουν την πολιορκία της Γάζας, εκτοπίζουν τους Παλαιστίνιους απ' τη γη τους, τους δολοφονούν και τους βασανίζουν καθημερινά. Και τώρα, την ίδια στιγμή που τα ισραηλινά μαχητικά βομβαρδίζουν την πυκνοκατοικημένη Λωρίδα της Γάζας, την ίδια στιγμή που καταπατούν ακόμα και το ιμπεριαλιστικής έμπνευσης «Διεθνές Δίκαιο», ο πολιτικός εκπρόσωπος των σιωνιστών έρχεται στη χώρα μας, καλοδεχούμενος από τους ντόπιους εντολοδόχους του διεθνούς και ντόπιου κεφαλαίου. Ξεχνούν, όμως, πως ο ελληνικός λαός ήταν ανέκαθεν στο πλευρό των Παλαιστινίων. Οι αγώνες για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης γαλούχησαν γενιές και γενιές σπέρνοντας την οργή σε κάθε αγωνιζόμενο και προοδευτικό άνθρωπο που βλέπει αυτήν την άνιση μάχη μεταξύ του παλαιστίνιου «Δαυίδ» και του ισραηλινού «Γολιάθ».

Ας κάνουμε ξεκάθαρο για ακόμη μια φορά, με όλες μας τις δυνάμεις, ότι ο σφαγέας του παλαιστινιακού λαού, Νετανιάχου, δεν είναι ευπρόσδεκτος στην Ελλάδα. Ας δείξουμε με κάθε τρόπο ότι, όσο η Παλαιστίνη αγωνίζεται, τίποτα δεν έχει τελειώσει. Καμία συνενοχή, καμιά συνεργασία της Ελλάδας με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ.

- ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ!

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ!

- ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ!

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό

ΥΓ. Αλγεινή εντύπωση μας προκάλεσε ότι τόσο η παρουσία του Λαφαζάνη όσο η προσπάθειά του να δείξει ότι είναι παρών, ποζάροντας στους φωτορεπόρτερ. Ο ίδιος υπήρξε υπουργός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ όταν συσφίγγονταν οι σχέσεις με το σιωνιστικό μόρφωμα και δεν τον θυμόμαστε να έχει εκφράσει ποτέ την παραμικρή αντίθεση. Λίγη σεμνότητα (ως ελάχιστη ένδειξη αυτοκριτικής) δε θα έβλαπτε, αλλά μάλλον ζητάμε πολλά από εκπεσόντες εξουσιαστές.

«Διπλωματία των αγωγών» στην υπηρεσία των μονοπωλίων και του πολέμου

Η εικόνα του Νετανιάχου που από ελληνικού εδάφους εξέφραζε την υποστήριξή του στη δολοφονία του Κασέμ Σολεϊμανί (την ώρα που ακόμα και ηγέτες ιμπεριαλιστικών χωρών δήλωναν από αρνητικοί έως ανήσυχοι) μας έδωσε το μέτρο της συμμαχίας Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου για την κατασκευή του αγωγού EastMed, χάριν του οποίου είχε έρθει στην Αθήνα ο πρωθυπουργός της σιωνιστικής οντότητας.

Ηταν πολλοί αυτοί που -κόντρα στο κλίμα των πανηγυρισμών- μιλούσαν για «πολιτική συμφωνία». Ο Νετανιάχου, με την προκλητική του στάση, φρόντισε να τους επιβεβαιώσει. Εστησαν πανηγύρια για έναν αγωγό που δεν ξέρουν αν είναι τεχνικά κατασκευάσιμος, που κανένα μονοπώλιο δεν έχει ενδιαφερθεί να τον κατασκευάσει, επειδή δεν είναι τεχνικά βιώσιμος και για τον οποίο δεν υπάρχουν επαρκείς ποσότητες φυσικού αερίου για να μεταφέρει! Ο αγωγός EastMed δεν είναι απλά ένα σχέδιο στο χαρτί (γράφουμε αναλυτικά σε διπλανές στήλες). Είναι ένα σχέδιο που υπηρετεί (πρόσκαιρες) πολιτικές σκοπιμότητες. Αλλωστε, τις αποφάσεις για την εξόρυξη και τη μεταφορά των (σχετικά μικρών) ποσοτήτων φυσικού αερίου της Λεκάνης της Λεβαντίνης δε θα τις πάρουν τα κράτη, αλλά τα ενεργειακά μονοπώλια.

Αν θέλαμε να περιγράψουμε με λίγες λέξεις αυτές τις σκοπιμότητες, θα τις συνοψίζαμε στη φράση «απομόνωση της Τουρκίας από το ενεργειακό παιχνίδι στην Ανατολική Μεσόγειο». Κάθε μία από τις τρεις χώρες που συνυπέγραψαν τη συμφωνία στη φιέστα του Ζαππείου έχει τους δικούς της (γνωστούς) λόγους να επιδιώκει την απομόνωση της Τουρκίας. Οταν, όμως, φτάσει η ώρα να παρθούν **πρακτικές** αποφάσεις, οι πολιτικές σκοπιμότητες θα παραμεριστούν και θα κυριαρχήσει το συμφέρον των μονοπωλίων που θα «πάρουν τη δουλειά». Δε θα είναι η πρώτη φορά, άλλωστε, που πρώην εχθροί θα γίνουν φίλοι.

Στην ευρύτερη περιοχή μας διεξάγεται ο άνευ ορίων ανταγωνισμός μονοπωλίων και ιμπεριαλιστικών κρατών για τον έλεγχο των ενεργειακών αποθεμάτων και της μεταφοράς τους για βιομηχανική και οικιακή κατανάλωση. Αυτός ο ανταγωνισμός ποτέ στην Ιστορία δεν υπήρξε αναίμακτος. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στην ευρύτερη περιοχή μας διεξάγεται εδώ και δεκαετίες ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος «σε δόσεις». Οχι μόνο «δι' αντιπροσώπων», αλλά και με την απευθείας πολεμική ανάμιξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Η γκανγκστερικού τύπου δολοφονία του Σολεϊμανί, αυτά που προηγήθηκαν κι αυτά που θα ακολουθήσουν, είναι μια ακόμα υπόμνηση αυτής της μεγάλης αλήθειας.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις ακολουθούν πιστά τις ιμπεριαλιστικές επιταγές. Μετά από κάποιες αρχικές ταλαντεύσεις στην κατεύθυνση μιας σχετικής ουδετερότητας (θυμηθείτε την... πονεμένη ιστορία του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη), ευθυγραμμίστηκαν πλήρως με την αμερικάνικη στρατηγική. Ετσι προέκυψε ο άξονας Ελλάδα-Ισραήλ-Κύπρος, που στον πολιτικό τομέα περιλαμβάνει και την Αίγυπτο, όμως στον ενεργειακό τομέα αποκλείει την Αίγυπτο, η οποία θέλει να μετατραπεί σε κόμβο μεταφοράς του φυσικού αερίου της περιοχής, χρησιμοποιώντας εγκαταστάσεις υγροποίησης και στη συνέχεια μεταφοράς με τάνκερ.

Η αμερικάνικη ενεργειακή στρατηγική δεν περιλαμβάνει την Τουρκία, επειδή αυτή συνεργάζεται ενεργειακά και με τη Ρωσία (αγωγός Turkish Stream), την ίδια στιγμή που η Τουρκία διατηρεί την επίζηλη θέση της στους πολιτικοστρατιωτικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Εξίσου καλές είναι οι σχέσεις της Τουρκίας και με την Ιταλία, μολονότι στη Λιβύη υποστηρίζουν διαφορετικά στρατόπεδα, όπως διαφορετικά στρατόπεδα υποστηρίζουν η Τουρκία και η Ρωσία.

Οι κινήσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των ισχυρών ή λιγότερο ισχυρών περιφερειακών-εξαρτημένων χωρών είναι καλειδοσκοπικές. Κινούνται και διαφοροποιούνται συνεχώς, όχι χωρίς εντάσεις, ακόμα και πολεμικές συγκρούσεις. Οι λαοί πληρώνουν την ακόρεστη δίψα των μονοπωλίων για το μέγιστο κέρδος και τη βουλιμία των ιμπεριαλιστικών κρατών για σφαίρες επιρροής, με φτώχεια, καταστροφή του περιβάλλοντος και αίμα. Σ' αυτόν τον καταστροφικό κυκλώνα έχουν βάλει τη χώρα και το λαό μας οι αστικές κυβερνήσεις, με απόλυτη συμφωνία του αστικού πολιτικού μπλοκ.

Βεντέτα με άρωμα πολέμου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ότι η ένταση βαδίζει προς αποκλιμάκωση, όμως η δολοφονία των Σολεϊμανί και Μουχαντίς αποτελεί ένα ακόμα σκαλοπάτι στον ακήρυχτο πόλεμο ΗΠΑ-Ιράν.

Η ιρανική επίθεση είχε προαναγγελθεί, με τον γραμματέα του Ανώτατου Συμβουλίου Ασφαλείας του Ιράν, Αλί Σαμχανί, να δηλώνει ότι η Τεχεράνη εξετάζει δεκατρία σενάρια αντιποίνων που θα περιλαμβάνουν σίγουρα στρατιωτικές ενέργειες. Μια μέρα μετά, εξαπολύθηκε η πυραυλική επίθεση στις δύο βάσεις (την Αϊν Αλ Ασαντ στην επαρχία Ανμπάρ, 110 μίλια βορειοδυτικά της Βαγδάτης, όπου στεγάζονται περίπου 1.500 αμερικάνοι στρατιώτες, και τη μικρότερη βάση κοντά στο αεροδρόμιο του Ερμπίλ στο ιρακινό Κουρδιστάν).

Προηγήθηκε προειδοποίηση από την Τεχεράνη στις ιρακινές Αρχές (οι οποίες με τη σειρά τους ενημέρωσαν τις αμερικάνικες), προκειμένου να μην υπάρξουν θύματα, γεγονός που δείχνει ότι το Ιράν έκανε την επίθεση περισσότερο για να ικανοποιήσει το αίσθημα της εκδίκησης στο εσωτερικό του (και στο λαό, αλλά και στο στρατό, του οποίου ο Σολεϊμανί ήταν μυθικός ηγέτης), παρά για να επιφέρει σοβαρά πλήγματα στις ΗΠΑ. Γι' αυτό οι καταστροφές ήταν περιορισμένες και μάλλον δεν υπήρξαν ανθρώπινες απώλειες, παρά τους ισχυρισμούς της ιρανικής τηλεόρασης για 80 Αμερικανούς νεκρούς. Αυτό, άλλωστε, δεν είδαμε να επαναλαμβάνεται στην ανακοίνωση του ιρανικού κρατικού πρακτορείου IRNA (βλ. https://en.irna.ir/news/83626593/Iran-Army-Attack-on-US-airbase-a-legitimate-response) για τα ιρανικά αντίποινα.

Εξάλλου, ο ίδιος ο Ανώτατος Ηγέτης του Ιράν, αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ, υποστήριξε ότι η επίθεση αυτή ήταν ένα «σκαμπίλι», ανεπαρκής και δυσανάλογη της αμερικάνικης επίθεσης. Ο Χαμενεΐ απευθυνόταν στον ιρανικό λαό και στρατό, διαχειριζόμενος την οργή τους (είναι «μανούλες» σ' αυτά οι αγιατολάδες), την ίδια ώρα που ο υπουργός Εξωτερικών του Ιράν, Τζαβάντ Ζαρίφ, δήλωνε ότι το Ιράν ολοκλήρωσε τα απαντητικά πλήγματα, βάσει του άρθρου 51 του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ, συμπληρώνοντας ότι η χώρα του δεν επιθυμεί περαιτέρω κλιμάκωση, διατηρεί όμως το δικαίωμα στην αυτοάμυνα. Αν το Ιράν ήθελε να χτυπήσει προκαλώντας μεγαλύτερη ζημιά, θα το έκανε στο Κουβέιτ ή τη Σαουδική Αραβία και χωρίς προειδοποίηση. Το γεγονός ότι υπέρ της αποκλιμάκωσης τάχθηκε και ο ιρακινός σιίτης κληρικός Μοκτάντα Αλ Σαντρ (καλώντας τις σιιτικές πολιτοφυλακές να μη δώσουν συνέχεια), δείχνει ότι αυτή τη στιγμή δε φαίνεται να υπάρχει κλίμα για όξυνση της έντασης.

Με τη σειρά του ο Τραμπ άφησε κατά μέρος τους λεονταρισμούς των προηγούμενων ημερών και τα νυχτερινά πολεμικά «τουίτ» και τάχθηκε και αυτός υπέρ της αποκλιμάκωσης, στο διάγγελμά του της περασμένης Τετάρτης. «Ολα καλά» λοιπόν;

Από τη στιγμή που οι ΗΠΑ έχουν επιλέξει εδώ και ενάμιση χρόνο την όξυνση της αντιπαράθεσης με το Ιράν, προκειμένου να ενισχύσουν την παρουσία τους στην περιοχή και να αποδυναμώσουν τη ρωσική επιρροή ή έστω να ανασχέσουν την επέκτασή της, η αντιπαράθεση δε θα σταματήσει. Μπορεί σήμερα οι δύο πλευρές να μη φαίνονται διατεθειμένες να ξεκινήσουν ένα νέο αιματηρό πόλεμο, όμως αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί για πάντα.

Ο ίδιος ο ιμπεριαλισμός είναι από τη φύση του επιθετικός και οι ΗΠΑ ενδιαφέρονται για τη Μέση Ανατολή όπως μια αγέλη πεινασμένων λύκων για ένα κοπάδι προβάτων. Και βέβαια, είναι ανοησίες αυτά που εκστόμισε ο Τραμπ στο διάγγελμά του, ότι οι ΗΠΑ δε χρειάζονται πλέον το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής! Είναι από τα παραμύθια με τα οποία πείθει τους ψηφοφόρους του.

Το μεγάλο κενό εξακολουθεί να είναι η έλλειψη ενός αντιιμπεριαλιστικού κινήματος σε επαναστατική βάση, που θα έθετε ως στόχο την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση των λαών της περιοχής, αντί των άδικων απ' όλες τις πλευρές καθεστωτικών συμφερόντων (είτε του Ιράν, που έχει ρωσικές πλάτες, είτε των ΗΠΑ και των συμμάχων τους). Αυτό θα μπορούσε να αναχαιτίσει την αμερικάνικη επιθετικότητα, όπως έκαναν οι Βιετκόνγκ (συντετμημένη απόδοση του όρου Βιετναμέζοι Κομμουνιστές) πετώντας τους ιμπεριαλιστές (πρώτα τους Γάλλους, μετά τους Αμερικάνους) έξω από τη χώρα τους.

Αξιολόγηση: ολική επαναφορά

Επανήλθε με συνεντεύξεις του στην Καθημερινή και το Εθνος, ο νέος πρόεδρος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) Γιάννης Αντωνίου (persona non grata για όλη την εκπαιδευτική κοινότητα, ακόμη και από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ), για να στείλει τα χαμπέρια της σχεδιαζόμενης αξιολόγησης, που λίαν συντόμως θα πέσει ως πέλεκυς στα κεφάλια των εκπαιδευτικών.

Σύμφωνα με τον Αντωνίου, τον ερχόμενο Σεπτέμβρη θα εφαρμοστεί η εσωτερική αξιολόγηση των σχολείων (αυτοαξιολόγηση) για να ακολουθήσει η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Θα προηγηθεί -μέχρι τον Ιούνιο- η κατάρτιση των νέων προγραμμάτων σπουδών (για την κατάρτισή τους θα χρησιμοποιηθούν ως βάση εκείνα της περιόδου 2014-2015) και μια καρικατούρα «επιμόρφωσης» σε επίπεδο σχολείων από «μέντορες και επιμορφωτές» (καμιά σχέση με το αίτημα για επιμόρφωση στα νέα δεδομένα της επιστήμης και της παιδαγωγικής, στο πλαίσιο των πανεπιστημίων, σε τακτά χρονικά διαστήματα, υποχρεωτική για όλους τους εκπαιδευτικούς).

Και η ΝΔ βαδίζει στα χνάρια του ΣΥΡΙΖΑ. Πρώτα «αυτοαξιολόγηση» των σχολικών μονάδων, ώστε να «εμπεδωθεί μια κουλτούρα αξιολόγησης» και μετά αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών, που τάχα δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα.

Ο ίδιος ο Αντωνίου έχει χαρακτηρίσει την αξιολόγηση «οξυγόνο των εκπαιδευτικών συστημάτων, το εργαλείο για την ανάπτυξη της δυναμικής τους και της προσαρμογής τους στις ανάγκες της εποχής», που η Ελλάδα ατύχησε και δεν έχει τα τελευταία 40 χρόνια.

Πλην, όμως, το εγχείρημα δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα «περπατήσει» ομαλά, παρά το διακαή πόθο του Αντωνίου και της κυβέρνησης. Γιατί οι εκπαιδευτικοί είναι «ψυλλιασμένοι» λόγω του μαύρου ιστορικού του επιθεωρητισμού, των έργων και ημερών όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων -αρχής γενομένης από τον Κοντογιαννόπουλο, μέχρι τη Διαμαντοπούλου και τον Αρβανιτόπουλο- και της πολιτικής των διαθεσιμοτήτων και απολύσεων που εφήρμοσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Αλλά και γιατί το πλήθος των δηλώσεων των ιθυνόντων και το περιεχόμενο του προγράμματος της ΝΔ για την Παιδεία δεν αφήνουν περιθώρια για αυταπάτες και όνειρα θερινής νυκτός.

Ας θυμηθούμε κάποια χαρακτηριστικά σημεία:

◆ «Οσο κι αν ακούγεται αναχρονισμός, **το ρολόι σχετικά με τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις πρέπει να γυρίσει πίσω στο 2014**, με την προσθήκη βεβαίως των αναγκαίων διορθώσεων και συμπληρώσεων που ο αναστοχασμός και η συγκυρία δημιουργούν. Με άλλα λόγια **πρέπει να ξαναχτιστεί αυτό που γκρεμίστηκε στην τετραετία 2015-2019**, βελτιωμένο και ενισχυμένο για να πάμε παρακάτω»: Γιάννης

Αντωνίου, «με το καλημέρα» της ανάληψης των καθηκόντων του, ως πρόεδρος του ΙΕΠ.

◆ Αναφορά του Γ. Αντωνίου στην «εμπειρία της εφαρμογής **αξιολογικού συστήματος, που προέβλεπε το Π.Δ. 152»** και «στο σύστημα που εφαρμόστηκε στα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία το 2013-14 και το σύστημα αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων την ίδια περίοδο».

Θυμίζουμε ότι το ΠΔ 152/2013 καθορίζει αναλυτικά και με λεπτομέρειες την αξιολογική πυραμίδα, τις κατηγορίες και τα υποκριτήριά τους, βάσει των οποίων αξιολογείται κάθε παράγοντας της αξιολογικής πυραμίδας. Τελικός αποδέκτης της αξιολόγησης, στον οποίο αφιερώνεται και το μεγαλύτερο μέρος του νόμου, είναι ο εκπαιδευτικός, ο και αίρων τις αμαρτίες όλου του εκπαιδευτικού συστήματος και κατά το νόμο είναι αυτός που «αυτενεργώντας» και προτείνοντας «καινοτόμες» λύσεις μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα και αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου, στο πλαίσιο πάντα της στοχοθεσίας που θέτει το υπουργείο Παιδείας. Η αξιολόγησή του είναι διοικητική και διενεργείται από τον διευθυντή της σχολικής μονάδας και εκπαιδευτική και διενεργείται από το σχολικό σύμβουλο. Ως διοικητική ορίζεται η αξιολόγηση των ενεργειών και αποτελεσμάτων που συνθέτουν το υπηρεσιακό έργο διοίκησης, οργάνωσης και αξιολόγησης προσωπικού και δομών και ως εκπαιδευτική ορίζεται η αξιολόγηση των ενεργειών και αποτελεσμάτων που σχετίζονται με την άσκηση του παιδαγωγικού, διδακτικού, επιμορφωτικού έργου και την επιστημονική και επαγγελματική ανάπτυξη.

Για τον Γ. Αντωνίου «βασική αρχή είναι ότι κανείς δεν αξιολογεί, εάν δεν έχει αξιολογηθεί και ο ίδιος». Στο πλαίσιο αυτό έχει εισηγηθεί νέο νόμο για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, αποκλείοντας τους συνδικαλιστές από τη σχετική διαδικασία και επαναφορά του θεσμού των Σχολικών Συμβούλων, με αναβαθμισμένο εποπτικό, επιμορφωτικό και αξιολογικό ρόλο.

Στο ΠΔ οι αξιολογούμενοι εκπαιδευτικοί χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες με βάση τη βαθμολογία τους: «ελλιπής» από 0 έως 30 βαθμούς, «επαρκής» από 31 έως 60, «πολύ καλός» από 61 έως 80 και «εξαιρετικός» από 81 έως 100.

◆ Από τα έργα και ημέρες του Γ. Αντωνίου, η σχετική καταγγελία της ΟΙΕΛΕ: «Είναι διαπρύσιος κήρυκας του δόγματος της αγοράς στην εκπαίδευση». Τον Οκτώβριο του 2015 ως Διευθυντής Σπουδών στα Εκπαιδευτήρια Ζηρίδη συνέταξε σύστημα «παράνομης και αυθαίρετης αξιολόγησης» και προσπάθησε να το επιβάλει πάραυτα, παρόλο που απαγορευόταν από το νόμο, καθώς το σχετικό ΠΔ είχε αποσυρθεί. Επιδίωξη «ο εκφοβισμός, η στοχοποίηση και η ''νομιμοποίηση'' της απόλυσης συναδέλφων, καθώς και ο περιορισμός της ακαδημαϊκής τους ελευθερίας».

◆ Σε γνωστή ιστοσελίδα, το υπουργείο Παιδείας, «διέρρευσε» τις «σκέψεις» του σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης-βαθμολόγησης των μαθητών σε Δημοτικό, Γυμνάσιο-Λύκειο, τον οποίο συνδέει με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Δε θέλει, λέει, να μην τηρείται η βαθμολόγηση με βάση την κλίμακα 5-10 στο Δημοτικό και να πληθαίνουν οι αριστούχοι στα Γυμνάσια και Λύκεια.

Προς τούτο εξετάζει ως βοηθητικά μέσα «αντικειμενικής βαθμολόγησης» την **καθιέρωση στο Δημοτικό Σχολείο ενός είδους γραπτής αξιολόγησης των μαθητών στις τρεις τελευταίες τάξεις, την επιβολή Τράπεζας Θεμάτων στο Γυμνάσιο-Λύκειο, αυξημένο και αναβαθμισμένο ρόλο στους σχολικούς συμβούλους και έλεγχο-αξιολόγηση εκείνων των εκπαιδευτικών που οι προφορικές βαθμολογίες που έβαλαν στους μαθητές θα απέχουν σημαντικά από τις βαθμολογίες που θα πετυχαίνουν οι εξεταζόμενοι στις γραπτές εξετάσεις**.

◆ Αξιολόγηση σχολικών μονάδων από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, **τους γονείς και τους μαθητές με χρήση ηλεκτρονικών ερωτηματολογίων.** Δημιουργία δεικτών με βάση τα αποτελέσματα των ερωτηματολογίων: Πρόγραμμα ΝΔ για την Παιδεία.

◆ **Αξιολόγηση εκπαιδευτικών** με αποκλειστικό στόχο τη διαρκή βελτίωση αλλά **και την επιβράβευσή τους**.

«**Να γίνει αξιολόγηση σχολικών μονάδων κι από εκεί θα ξεκινήσουμε. Θα υπάρχει ιστοσελίδα στο Υπουργείο που θα είναι οργανωμένη και στην πρώτη φάση η αξιολόγηση θα γίνεται από τους ενδιαφερόμενους, δηλαδή τους γονείς**. Η αξιολόγηση δεν είναι μπαμπούλας. Με αυτόν τον τρόπο θα παίρνουμε **αίσθηση των γονιών για το πώς τους φαίνεται το σχολείο των παιδιών τους**» (Κωστής Χατζηδάκης).

Με την αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών πρέπει να συνδεθούν η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, δηλαδή η απαλλαγή του αστικού κράτους από την υποχρέωση της χρηματοδότησης και η ανάθεση στην ίδια τη σχολική μονάδα της διασφάλισης πόρων και ο «αναβαθμισμένος ρόλος του διευθυντή»-μάνατζερ, ο οποίος θα διοικεί το σχολείο «του» με όρους ιδιωτικοοικονομικής λειτουργίας, αλλά θα ελέγχει και τους εκπαιδευτικούς «του», ώστε η σχολική μονάδα να εκπληρώνει τους όρους που θα της επιτρέπει να επιβιώνει και να είναι «θελκτική» στην προσέλκυση «πελατών» (εφαρμογή του «κουπονιού»;), κερδίζοντας θετικά σχόλια και πόντους στο τζόγο της αξιολόγησης.

Αν προσθέσουμε τις σχεδιαζόμενες αλλαγές στο Λύκειο (Εθνικό Απολυτήριο στο οποίο θα συνυπολογίζονται με διαβαθμισμένη, αυξανόμενη βαρύτητα οι επιδόσεις του μαθητή και στις τρεις τάξεις του Λυκείου με επαναφορά της Τράπεζας Θεμάτων. Καθιέρωση ελάχιστης βάσης -βάση του 10- και επιπλέον βάσης για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από τα ίδια τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα οποία θα καθορίζουν και τον αριθμό εισακτέων. Το Εθνικό Απολυτήριο, σε ένα ποσοστό, θα συνυπολογίζεται κατά την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, «με προϋπόθεση την προηγούμενη διασφάλιση ενός αντικειμενικού συστήματος βαθμολόγησης των μαθητών»), το τοπίο γίνεται εφιαλτικό.

Σύμφωνα επίσης με δηλώσεις της Ν. Κεραμέως, το πρόγραμμα σπουδών από το Δημοτικό ως το Λύκειο εμπλουτίζεται με τις θεματικές του «εθελοντισμού» και της «επιχειρηματικότητας», της «προστασίας του περιβάλλοντος», του «επαγγελματικού προσανατολισμού», κ.λπ.

Σε μια καπιταλιστική κοινωνία, με εκμεταλλευτικές και εκμεταλλευόμενες τάξεις, που βασιλεύει ο νόμος του ισχυρού, που η εργατική δύναμη είναι εμπόρευμα, που έχουν καταβαραθρωθεί τα εργατικά δικαιώματα, που η προστασία του περιβάλλοντος θυσιάζεται στο καπιταλιστικό κέρδος, ούτε «εθελοντισμός», με την έννοια της αγνής και ανθρώπινης προσφοράς, της προώθησης της συλλογικότητας μπορεί να υπάρξει, ούτε «υγιής επιχειρηματικότητα». Εκείνο που προωθείται, μέσω της εκπαίδευσης, είναι η διαμόρφωση νέων ανθρώπων με τέτοια χαρακτηριστικά, ώστε μεθαύριο ως εργαζόμενοι να αποδεχτούν αδιαμαρτύρητα να προσφέρουν τσάμπα την εργατική τους δύναμη στους κεφαλαιοκράτες, να είναι υπάκουοι και υποταγμένοι.

Γιούλα Γκεσούλη

Γερμανική εταιρία έχει πουλήσει εξοπλισμό CreamoProt σε ελληνικές γαλακτοβιομηχανίες, αλλά το υπουργείο «σφυρίζει κλέφτικα»

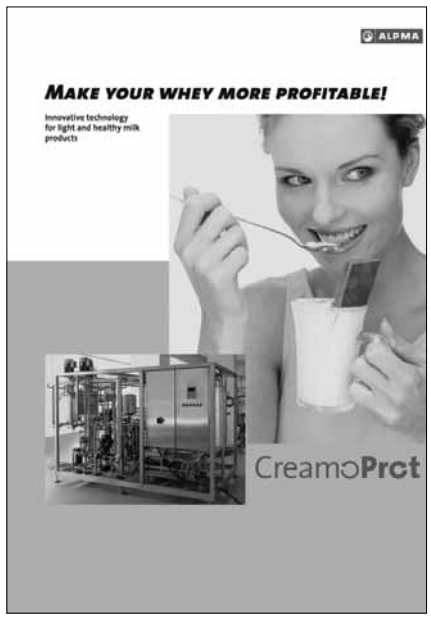

Στο φύλλο μας στις 15 Δεκέμβρη, δημοσιεύσαμε άρθρο με τίτλο «Φέτα-μαϊμού και με την παράνομη μέθοδο CreamoProt» (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/1032/Αγροτικά/34487.Φέτα-μαϊμού-και-με-την-παράνομη-μέθοδο-creamo-prot), στο οποίο αποκαλύψαμε ότι εκτός από την παράνομη μέθοδο της υπερδιήθησης, με την οποία παράγεται φέτα ΠΟΠ με λιγότερο από το απαιτούμενο παστεριωμένο γάλα, υπάρχει και η επίσης παράνομη μέθοδος CreamoProt, με την οποία παράγεται φέτα ΠΟΠ πάλι με λιγότερο γάλα.

Με τη μέθοδο αυτή αφαιρείται από τον ορό του γάλακτος (τυρόγαλο) πρωτεΐνη και λακτόζη, οι οποίες στη συνέχεια ρίχνονται στο γάλα, πριν αρχίσει η πήξη του, και έτσι συγκρατείται στη φέτα περισσότερη υγρασία από την επιτρεπόμενη, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο όγκος και το βάρος της παραγόμενης φέτας.

Η πρωτεΐνη που παράγεται από τον ορό του γάλακτος χρησιμοποιείται και στην παραγωγή των περιβόητων «συμπληρωμάτων διατροφής» που χρησιμοποιούνται για το ντοπάρισμα αθλητών σε διάφορα αθλήματα, το οποίο –ως γνωστόν- αποτελεί βασική πηγή για τα προβλήματα υγείας των αθλητών. Γι' αυτό και γράψαμε ότι δεν αποκλείεται να δημιουργούνται προβλήματα και στην υγεία των ανθρώπων που καταναλώνουν μακροχρόνια φέτα που παράγεται με τη συγκεκριμένη μέθοδο.

Συνεχίζοντας την έρευνα για αυτήν τη μέθοδο, βρήκαμε διαφημιστικό φυλλάδιο της γερμανικής εταιρίας ALPMA, που προμοτάρει τις μηχανές που χρησιμοποιούνται στη μέθοδο CreamoProt. Η εταιρία απευθύνεται στις τυροκομικές επιχειρήσεις και στις γαλακτοβιομηχανίες προτρέποντάς τες να αγοράσουν τις συγκεκριμένες μηχανές, γιατί η μέθοδος CreamoProt είναι περισσότερο κερδοφόρα.

Οπως μπορείτε να διαπιστώσετε από τη μετάφραση του φυλλαδίου που κάναμε και αναρτήσαμε στην ιστοσελίδα μας (βλ. http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/3306/pamphlet_creamoprot.pdf), η εταιρία ενημερώνει τους υποψήφιους αγοραστές για τα πλεονεκτήματα αυτής της παράνομης μεθόδου, που τα ανεβάζει σε δώ-

Και στην κορφή... Suez

Στης Ψυττάλειας τα νερά σφάζονται εργολάβοι

Πράματα και θάματα γίνονται στο ευαγές ίδρυμα της ΕΥΔΑΠ ΑΕ, άλλοτε κραταιά κρατική επιχείρηση που διαχειριζόταν το υπερπολύτιμο αγαθό του νερού και εδώ και χρόνια άντρο εργολαβικής κερδοσκοπίας και μήλον της έριδος για μονοπωλιακούς ομίλους όπως η γαλλική Suez. Μια εταιρία που θέλει την ΕΥΔΑΠ όπως θέλει το νερό ένας οδοιπόρος στη Σαχάρα. Κι επειδή για διάφορους λόγους δεν μπορεί να την πάρει «στα ίσια», φαίνεται πως αποφάσισε να χρησιμοποιήσει το τέχνασμα με το οποίο ο πολυμήχανος Οδυσσέας άλωσε την Τροία. Ας τα πάρουμε, όμως, με τη σειρά.

Λίγο πριν πάρει την άγουσα προς τα αποδυτήρια της αξιωματικής αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση των Τσιπραίων -διά του «τσέο» της ΕΥΔΑΠ Μπενίτση, συμβίου της αποτυχούσας και ποινικά ελεγχόμενης πρώην περιφερειάρχου- προκήρυξε διαγωνισμό-fast track για τη λειτουργία και συντήρηση του ΚΕΛ (Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων) της Ψυττάλειας. Οι ανταγωνιστές του Μπομπολαίικου, που κατασκεύασε και λυμαινόταν το έργο ως τώρα, έμπηξαν τις φωνές μιλώντας για φωτογραφικό διαγωνισμό, δόθηκε παράταση 37 ημερών χωρίς να αλλάξουν οι όροι της προκήρυξης, η Ιντρακάτ του Κόκκαλη έκανε και μια προσφυγή, η οποία δεν είχε αίσιο τέλος ούτε στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ούτε στο ΣτΕ, και έτσι στις 7 Αυγούστου (πάνω που η κυβέρνηση Κούλη έκλεινε το μήνα του μέλιτος), τρία σχήματα υπέβαλαν προσφορές, αποδεχόμενα τις τεχνικές προδιαγραφές και τους όρους του διαγωνισμού: Κοινοπραξία Ακτωρ-Αβαξ-Εργοτέμ, Κοινοπραξία Μυτιληναίος-Κωνσταντινίδης και Κοινοπραξία Ιντρακάτ–Τέρνα Ενεργ.–Suez.

Το ερώτημα προέκυψε αμέσως μεταξύ των παροικούντων την υδατική και αποχετευτική Ιερουσαλήμ: τι έγινε, ρε παιδιά, ψιλικατζήδες κατάντησαν οι Γάλλοι; Κοτζάμ Suez μπαίνει με 10% σε μια κοινοπραξία, στην οποία το 60% έχει η Ιντρακάτ, για να «χτυπήσει» ένα έργο αρχικού προϋπολογισμού 260 εκατ. ευρώ, που μετά τις εκπτώσεις θα πέσει στα μισά, οπότε θα «μπει» σε μια μπίζνα ύψους το πολύ 15 εκατ. ευρώ με ορίζοντα πενταετίας; Τρία εκατ. το χρόνο χαλάει με τη λευκή πιστωτική κάρτα του για «δημόσιες σχέσεις» μόνο ο CEO της Suez! Μετά το μυθολογικό κάζο του Πριάμου και των επιτελών του, που κολακεύτηκαν από τον δούρειο ίππο και τον έσυραν μέσα από τα άπαρτα τείχη της Τροίας, με τα γνωστά αποτελέσματα, οι άνθρωποι έχουν γίνει εξαιρετικά παρατηρητικοί και προσεκτικοί. Ολοι οι «παροικούντες» κατάλαβαν ότι η Suez δεν ενδιαφέρεται για μια μπίζνα-ψιλολόι για το μέγεθός της, αλλά κάνει την πρώτη κυκλωτική κίνηση για την άλωση του κάστρου, για την απόκτηση της ΕΥΔΑΠ, που αποτελεί διακαή πόθο της. Εκτιμώντας, μάλιστα, ότι με την κυβέρνηση Κούλη τα πράγματα μπορεί να γίνουν πιο εύκολα.

Σε ένα τετράμηνο, αυτές οι σκέψεις επιβεβαιώθηκαν πλήρως από τις εξελίξεις, που για κάποιους ίσως μοιάζουν τραγελαφικές, στην πραγματικότητα όμως αποτελούν μια ακόμα επιβεβαίωση των μαφιόζικων σχέσεων που συνδέουν καπιταλιστικές επιχειρήσεις και αστικές πολιτικές ηγεσίες.

Στις 9 Δεκέμβρη, η Επιτροπή Αξιολόγησης της ΕΥΔΑΠ παρέδωσε το πόρισμά της στη διοίκηση της επιχείρησης, έχοντας αποκλείσει (εμείς δε γνωρίζουμε τους λόγους και βέβαια δε δίνουμε καμιά βάση στα όσα γράφουν τα παπαγαλάκια των αποκλεισμένων) τις Κοινοπραξίες Μυτιληναίος-Κωνσταντινίδης και Ιντρακάτ–Τέρνα Ενεργειακή–Suez. Ο νέος «τσέο» της ΕΥΔΑΠ Σαχίνης, εκλεκτός του Μητσοτακαίικου (μόνο;), δεν υπέβαλε το πόρισμα για έγκριση στο ΔΣ της ΕΥΔΑΠ, αλλά στις 18 Δεκέμβρη έκανε εισήγηση, σύμφωνα με την οποία, πρέπει να ανοιχτούν όλες οι προσφορές για να υπάρξει «επαρκής ανταγωνισμός». Στις 20 Δεκέμβρη, με δική του εισήγηση, το ΔΣ της ΕΥΔΑΠ αποφασίζει την «ανάθεση στο ΤΕΕ της αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών του διαγωνισμού» και «στην δικηγορική εταιρεία Λαμπαδάριος και Συνεργάτες του νομικού ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής»!

Στα σκουπίδια, δηλαδή, η εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, που αποτελείται από στελέχη της εταιρίας! Για ποιο λόγο; Τα είχαν «πιάσει» από την Κοινοπραξία Ακτωρ-Αβαξ οι τεχνικοί της ΕΥΔΑΠ και εισηγήθηκαν τον αποκλεισμό των άλλων δύο σχημάτων; Ουδείς τόλμησε να το πει, το άφησαν όμως να πλανάται στον αέρα.

Υστερα, δεν ήρθαν οι μέλισσες, αλλά οι αποκαλύψεις. Ο γάλλος πρέσβης είχε διαβεί την πύλη του Μαξίμου για να διαμαρτυρηθεί στον Μητσοτάκη αυτοπροσώπως εκ μέρους της κυβέρνησής του! Για σκεφτείτε το λίγο: κοτζάμ αυτοκρατορική κυβέρνηση Μακρόν στέλνει τον πρέσβη της να διαμαρτυρηθεί για τον αποκλεισμό μιας γαλλικής εταιρίας από ένα έργο, στο οποίο έχει συμμετοχή μόλις 10% και προσδοκά τζίρο (τζίρο, όχι κέρδη) το πολύ 15 εκατ. ευρώ σε πέντε χρόνια. Τίποτ' άλλο να μην υπήρχε, το γεγονός της άμεσης ανάμιξης της γαλλικής κυβέρνησης δείχνει πως για τη Suez η συμμετοχή στη διαχείριση της Ψυττάλειας είναι απλά ο δούρειος ίππος για να βάλει πόδι στην ΕΥΔΑΠ. Κάποια παπαγαλάκια, στην προσπάθειά τους να υπερασπιστούν τα αφεντικά που τα ταΐζουν, το επιβεβαίωσαν: *«Οχι μόνο είναι μεγάλο το ενδιαφέρον της Suez για το έργο, αλλά είναι τόσο μεγάλο και υπήρξε τέτοια η ανησυχία της, ώστε για να αποτραπεί το σκάνδαλο παρενέβη ακόμη και η γαλλική Πρεσβεία. (...) Καταλαβαίνει ο κάθε ένας πως για τους Εθνικούς Εργολάβους δεν έχουν σημασία οι διεθνείς σχέσεις της χώρας, ιδιαίτερα σε μία κρίσιμη συγκυρία κυρίως για τα εθνικά θέματα, στην οποία ο ρόλος της Γαλλίας είναι καθοριστικός»*! Οι «εθνικοί εργολάβοι» είναι προφανώς οι Ακτωρ-Αβαξ, ενώ η Ιντρακάτ του Κόκκαλη επιτελεί... εθνικό έργο, βάζοντας στο παιχνίδι τη Suez και τη γαλλική κυβέρνηση!

Στο θέμα θα επανέλθουμε. Κρατήσαμε την ουσία για το τέλος. Σε ομόφωνο ψήφισμά του το ΔΣ του Συλλόγου Μηχανικών ΠΕ και ΤΕ ΕΥΔΑΠ αναφέρει ότι η εταιρία έχει και το επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό και την τεχνογνωσία για να λειτουργήσει μόνη της τα ΚΕΛ, αντί να τα δίνει σε εργολάβους. Και σημειώνει: *«Δεν συναινούμε σε καμία περίπτωση να γίνουμε ως Μηχανικοί και εργαζόμενοι που διεκπεραιώνουμε με τον καλύτερο τρόπο στρατηγικές επιλογές τρίτων, βορά οικονομικών συμφερόντων και πολιτικών της εκάστοτε κυβέρνησης και της εκάστοτε διοίκησης».*

δεκα. Γνωστοποιεί ότι η μέθοδος αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην παραγωγή σχεδόν όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων (όχι μόνο της φέτας ΠΟΠ) και ότι με τη χρήση του ορού του γάλακτος, που ως πρώτη ύλη έχει σημαντικά χαμηλότερο κόστος, πετυχαίνεται μεγαλύτερη απόδοση (παραγωγή μεγαλύτερων ποσοτήτων).

Η εταιρία ενημερώνει τους υποψήφιους αγοραστές, ότι ήδη στην Αυστρία, τη Γερμανία, την **Ελλάδα**, την Πολωνία και την Ιταλία, αρκετές εταιρίες, τις οποίες δεν ονοματίζει, χρησιμοποιούν τον εξοπλισμό αυτής της μεθόδου προκειμένου να ενισχύσουν την κερδοφορία τους.

Σε άλλο φυλλάδιο η ίδια εταιρία αναφέρει την απόδοση των μηχανημάτων που πουλήθηκαν στην Ελλάδα για τη χρησιμοποίηση ορού γάλακτος (τυρόγαλου) για την παραγωγή φέτας. Εύκολα μπορεί κανείς να βρει αυτό το φυλλάδιο στο Διαδίκτυο. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται και στην παραγωγή και άλλων τροφίμων.

Είναι προφανέστατο ότι και στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και στους ελεγκτικούς μηχανισμούς είναι γνωστό ότι αυτή η παράνομη μέθοδος **χρησιμοποιείται από ελληνικές εταιρίες για την αύξηση της κερδοφορίας τους,** αλλά κάνουν το κορόιδο. Διότι η αύξηση της κερδοφορίας των καπιταλιστικών επιχειρήσεων είναι υπεράνω κάθε νόμου. Ακόμα κι όταν υπάρχει -ως ενδεχόμενο- να προκαλούνται προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων από τη μακροχρόνια κατανάλωση φέτας και άλλων -γαλακτοκομικών και μη- προϊόντων που παρήχθησαν μ' αυτή τη μέθοδο.

Γεράσιμος Λιόντος

Σφυρίζουν αδιάφορα μπροστά στο όργιο του παράνομου εμπορίου ζώων συντροφιάς

Επιστροφή στο ζήτημα του παράνομου εμπόριου ζώων συντροφιάς, με σύντομη αναφορά σε ένα πολύ σοβαρό ζήτημα που προέκυψε πριν από λίγο. Ελληνας που γεννήθηκε και ζει στην Ολλανδία πηγαίνει συστηματικά στα Τρίκαλα, παίρνει ζώα συντροφιάς (κουτάβια και μεγαλύτερα σκυλιά) και τα μετακινεί στην Ολλανδία με το πρόσχημα ότι τα υιοθετούν κάτοικοι εκεί. Στην πραγματικότητα, όπως έχουμε ξαναπεί, κάνει παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς, αφού και στην περίπτωσή του ισχύει η ελληνική και κοινοτική νομοθεσία. Ο εν λόγω έχει τη συνδρομή συγκεκριμένου κτηνίατρου των Τρικάλων, που είναι πιστοποιημένος στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για να εφαρμόζει τη νομοθεσία για τα ζώα συντροφιάς. Τα στοιχεία και των δύο είναι στη διάθεση της εφημερίδας μας και θα τα δημοσιοποιήσουμε όταν το κρίνουμε απαραίτητο.

Ο ελληνικής καταγωγής κάτοικος Ολλανδίας πιάστηκε στις 25 του περασμένου Δεκέμβρη στην Ελβετία να μεταφέρει σκύλους από την Ελλάδα. Οι αρμόδιες αρχές ζήτησαν εξηγήσεις από τις ελληνικές αρχές για το πώς ο κύριος αυτός κατόρθωσε να βγάλει από την Ελλάδα τα ζώα συντροφιάς. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αποφάσισε να πνίξει το θέμα και να μην το δημοσιοποιήσει. Δεν το έκανε τυχαία.

Πρώτον, η κυβέρνηση Μητσοτάκη στο πρόγραμμά της προβλέπει την αφαίρεση της αρμοδιότητας για τα ζώα συντροφιάς από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τη μεταφορά της στο υπουργείο Εσωτερικών, ικανοποιώντας τη χρόνια επιδίωξη των κατ' επάγγελμα ζωόφιλων να κατασκευάζουν αυτοί και όχι οι δήμοι καταφύγια ζώων συντροφιάς και να καλύπτουν τις μαζικές μετακινήσεις σε χώρες της ΕΕ, με το πρόσχημα των υιοθεσιών (ενώ πρόκειται για παράνομο εμπόριο που αποφέρει τεράστια κέρδη - Σύμφωνα με έγγραφο εργασίας υπηρεσιών της ΕΕ, ο τζίρος απ' αυτό το εμπόριο στην ΕΕ ανέρχεται σε 1,2 δισ. ευρώ, τρίτο μετά το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών).

Δεύτερον, αν δημοσιοποιήσει το γεγονός, θα αναγκαστεί να πάρει πίσω τη διακήρυξή της για τη μεταφορά της αρμοδιότητας στο ΥΟΕΣ, ενώ θα αναγκαστεί να διατάξει ουσιαστικούς ελέγχους σε αεροδρόμια (Ελ. Βενιζέλος, Αραξος, Σαντορίνη κ.ά.) και λιμάνια (Πάτρα και Ηγουμενίτσα).

Αυτή την περίοδο γίνεται συστηματικά παράνομη μετακίνηση ζώων συντροφιάς από το αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος και από το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, από συγκεκριμένους κατ΄ επάγγελμα ζωόφιλους, Ελληνες και Γερμανούς. Εχουν γίνει επανειλημμένα καταγγελίες, όμως το παράνομο αυτό εμπόριο ζει και βασιλεύει. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη (όπως και η προκάτοχός της κυβέρνηση Τσίπρα) αρνείται να υποχρεώσει τις δημόσιες υπηρεσίες στα λιμάνια και στα αεροδρόμια να ασκήσουν το ελεγκτικό τους έργο και να βάλουν τέρμα στο παράνομο εμπόριο ζώων συντροφιάς, εξουδετερώντας το κύκλωμα, στο οποίο παίζουν σημαντικό ρόλο και χρυσαυγίτες νεοναζιστές.

Στο παράνομο κύκλωμα εμπορίας ζώων συντροφιάς συμμετέχουν και κτηνίατροι που είναι πιστοποιημένοι στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για να εφαρμόζουν αυστηρά τη νομοθεσία για τα ζώα συντροφιάς. Εχουν δε τόσο πολύ αποθρασυνθεί από την απουσία σοβαρού και αυστηρού ελέγχου από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, που φτάνουν στο σημείο, άλλοι να κάνουν αγωγές κατά πραγματικά φιλόζωων και άλλοι να εκτοξεύουν απειλές ότι θα καταφύγουν στα δικαστήρια, για δήθεν παραβίαση των προσωπικών δεδομένων ή για συκοφαντική δυσφήμιση!

Σε όλους αυτούς λέμε να μην ξύνονται στη γκλίτσα του τσοπάνη, γιατί θα σπάσουν τα μούτρα τους. Θα ρωτούσαμε τον Βορίδη και γι' αυτά τα θέματα, αν δεν τρεπόταν σε φυγή. Απευθυνθήκαμε στους δύο γενικούς γραμματείς του υπουργείου και στο διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Βορίδη και διαπιστώσαμε ότι αυτές οι ερωτήσεις μας τους ενοχλούσαν και γι' αυτό δεν ήθελαν να κάνουν την παραμικρή συζήτηση. Περιττεύει να επαναλάβουμε ότι εμείς θα συνεχίσουμε να αποκαλύπτουμε το βρόμικο κύκλωμα του παράνομου εμπόριου ζώων συντροφιάς στηρίζοντας τον αγώνα των πραγματικά ζωόφιλων.

Γεράσιμος Λιόντος

Ο «πολύς» Βορίδης φυγομαχεί

Μια ακόμα συνέντευξη έδωσε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για να επαναλάβει αυτά που ανακοινώνει κατά καιρούς, ως νέος Μαυρογιαλούρος. Στην αρχή της συνέντευξης παρουσίασε το νέο ΔΣ του ΕΦΕΤ. Επειδή ήταν η πρώτη συνέντευξη που πήραμε μέρος και ο Βορίδης δεν μας γνώριζε, επέτρεψε να κάνουμε ερωτήσεις για το ελληνικό γιαούρτι και για τον πλημμελή χαρακτήρα των ελέγχων του ΕΦΕΤ. Η προσέγγισή μας δεν άρεσε στον Βορίδη, γι' αυτό και μετά την παρουσίαση του εξάμηνου κυβερνητικού «έργου» και του σχεδιασμού της πολιτικής για το 2020, άρχισε να δίνει το λόγο σε συναδέλφους από την άλλη πλευρά του τραπεζιού, αφήνοντάς μας για το τέλος.

Οι γενικόλογες ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν του επέτρεπαν να απαντά με άνεση και να δημιουργεί την αίσθηση ότι όλα μέσα στο εξάμηνο έγιναν καλά και ότι εφαρμόστηκε ένα μέρος του κυβερνητικού αγροτικού προγράμματος. Οταν έφτασε η σειρά μας, σηκώθηκε μαζί με τους δύο παριστάμενους υφυπουργούς και τους δύο γενικούς γραμματείς, κηρύσσοντας το τέλος της συνέντευξης! Είχε αντιήφθεί ότι θα τεθούν ουσιαστικές ερωτήσεις για τις ελληνοποιήσεις του γάλακτος, των γαλακτοκομικών προϊόντων, του κρέατος, θέματα που απασχολούν την αρθρογραφία μας, η οποία αποκαλύπτει τα πλήγματα που επιφέρονται στην κτηνοτροφική παραγωγή και τους κτηνοτρόφους. Επειδή σχολιάσαμε αυστηρά την απότομη λήξη της συνέντευξης και την αποχώρηση του Βορίδη, δεν κρατήθηκε και έδειξε φανερά τη δυσφορία του για την παρουσία μας και τις ερωτήσεις που του υποβάλαμε στην αρχή.

Αυτό λέγεται φυγομαχία και ο «πολύς» Βορίδης ασφαλώς δεν αγνοεί τον όρο.

Γ.Λ.

Μετρό Θεσ/νίκης: Χαστούκι και από τη Σύγκλητο του ΑΠΘ

Η Σύγκλητος του ΑΠΘ δε διέπεται ούτε καν από αντιλήψεις αστικού προοδευτισμού. Είναι ένα ούλτρα συντηρητικό όργανο, που δίνει «έδρα» στον Σαββίδη, αναγορεύει σε επίτιμους διδάκτορες τον Ανθιμο και τον CEO της Pfizer και υπερασπίζεται το πανεπιστήμιο-επιχείρηση. Εχουν τη σημασία τους, λοιπόν, οι προειδοποιήσεις της για το χειρισμό του ζητήματος των αρχαιοτήτων που υπάρχουν σε σταθμούς του υπό ανέγερση Μετρό της Θεσσαλονίκης. Είναι τόσο προκλητική, τόσο καταστροφική η διαχείριση που αποφασίστηκε (για να βολευτούν οι εργολάβοι), που η Σύγκλητος του ΑΠΘ δεν μπορούσε να την προσπεράσει χωρίς κόστος για την ίδια (αντιδράσεις από την επιστημονική κοινότητα). Παραθέτουμε, λοιπόν, χωρίς κανένα σχόλιο την ανακοίνωση που εξέδωσε στις 23 του Δεκέμβρη:

«Η παροχή υπηρεσιών κοινωνικοοικονομικά και περιβαλλοντικά βιώσιμης, ποιοτικής μαζικής μετακίνησης είναι μια βασική αναγκαιότητα για κάθε σύγχρονη, ανθρώπινη πόλη.

Την ίδια στιγμή είναι απαίτηση ο σεβασμός και η ανάδειξη της ιστορίας και της κληρονομιάς της κάθε κοινωνίας όχι μόνο ως οφειλή στη διατήρηση της μνήμης και στην επέκταση της γνώσης, αλλά και ως επένδυση για την ανάπτυξή της.

Με αφορμή το ζήτημα των αρχαιοτήτων στον υπό κατασκευή σταθμό του Μετρό στη Βενιζέλου, η Σύγκλητος του ΑΠΘ διατυπώνει την ανησυχία της ως προς την επίτευξη των δύο αυτών στόχων για τη Θεσσαλονίκη.

Στην κατεύθυνση αυτή απευθύνει έκκληση για μια προσεκτική και τεκμηριωμένη τοποθέτηση των αρμόδιων θεσμών. Ταυτόχρονα, προς υποστήριξη αυτών των διεργασιών, θα μπορούσε να ορίσει επιτροπή εμπειρογνωμόνων από την πανεπιστημιακή κοινότητα του ΑΠΘ, προκειμένου να συμβάλει με συγκεκριμένες θέσεις στο αμέσως επόμενο διάστημα».

Ομως, ο πρόεδρος της Αττικό Μετρό Νίκος Ταχιάος (ο εκλεκτός του Κούλη, που απέτυχε να εκλεγεί δήμαρχος στη Θεσσαλονίκη), σε μια ιταμή συνέντευξή του στο Radio North 98, αφού χαρακτήρισε τον Μπουτάρη «εκπρόσωπο μιας φωνασκούσας μειοψηφίας» (ξεχνώντας ότι αν ο Μπουτάρης ξανακατέβαινε για δήμαρχος μάλλον θα είχαν φάει τη σκόνη του και αυτός και ο Ζέρβας που εκλέχτηκε), έσβησε από το χάρτη και το ΑΠΘ, λέγοντας: *«Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι όλοι* ***σχεδόν*** *οι φορείς και οι αρχές, η Περιφέρεια δια του περιφερειάρχη κ. Τζιτζικώστα, ο Δήμος δια δημάρχου του κ. Ζέρβα, η Περιφερειακή Ενωση Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας δια του προέδρου κ. Καϊτεζίδη, το ΤΕΕ/ΤΚΜ δια των κ. Τσακούμη και κ. Μπίλλια, ο Εμπορικός Σύλλογος και τα Επιμελητήρια δια των προέδρων τους, τάσσονται υπέρ του έργου και της συγκεκριμένης μεθόδου. Και είναι όλοι αιρετοί εκπρόσωποι της κοινωνίας».* Το ΑΠΘ, που κατά τεκμήριο εκφράζει τις επιστημονικές απόψεις στο πιο υψηλό επίπεδο, δεν μετράει. Δεν αναφέρεται καν, αλλά υπονοείται μ' εκείνο το «σχεδόν όλοι». Πάλι καλά που ο Ταχιάος δεν είπε «όλοι πλην Λακεδαιμονίων», βάζοντας τη Σύγκλητο του ΑΠΘ στη θέση των τελευταίων.

Επιστροφή στην... κανονικότητα

Λίγο πριν η Βουλή κλείσει για τις διακοπές, ο υφυπουργός Οικονομικών Βεσυρόπουλος υπέγραψε απόφαση, με την οποία μειώνεται ο φόρος εισοδήματος για τα πρόσωπα που προβαίνουν σε δωρεές στα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία. Η μείωση του ποσού του φόρου θα είναι σε ποσοστό 20% του ποσού της δωρεάς, ενώ το συνολικό ποσό των δωρεών δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5% του συνολικού φορολογητέου εισοδήματος.

«Η κυβέρνηση ενισχύει κατ' αυτό τον τρόπο τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, προσβλέποντας στην περαιτέρω ανάπτυξή του και δημιουργώντας επιπλέον κίνητρα χρηματοδότησής του από τον ιδιωτικό τομέα», ανακοίνωσε το υπουργείο Οικονομικών, με τη βεβαιότητα ότι απευθύνεται σε ηλίθιους. Μόνο που αυτοί τους οποίους θεωρεί ηλίθιους ξέρουν καλά πώς γίνεται η «δουλειά». Υπάρχουν μάλιστα και ενδιάμεσοι που προσφέρουν υπηρεσίες «πλυντηρίου».

Δίνει ο... φίλαθλος χίλια ευρώ στο τάδε σωματείο. Παίρνει απόδειξη για δέκα χιλιάρικα. Ετσι, έχει στα χέρια εννιά χιλιάρικα καθαρά σαν το χιόνι. Οσο για το χιλιάρικο που έδωσε, στην πραγματικότητα έδωσε 800 ευρώ, αφού τα 200 ευρώ θα εκπέσουν από το φόρο των νόμιμων εισοδημάτων του. Αυτό γινόταν (και θα ξαναγίνεται) ακόμα και σε σωματεία επιπέδου γειτονιάς. Φανταστείτε τι γίνεται σε μεγάλα και μεσαία σωματεία.

Εποικοδομητικά...

Την Παρασκευή 20 του Δεκέμβρη ο ακροδεξιός υπουργός Μπουμπούκος με τον υφυπουργό του Τσακίρη δέχτηκαν στο υπουργείο Ανάπτυξης τον Δραγασάκη (υπό την ιδιότητα του πρώην υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης) και τους συνεργάτες του «και τους ενημέρωσαν για την πορεία υλοποίησης της Αναπτυξιακής Τράπεζας, το χρονοδιάγραμμα και τα επόμενα βήματα». «Η συνάντηση έγινε σε εξαιρετικά εποικοδομητικό κλίμα, σεβόμενοι την αρχή της συνέχειας του κράτους», ανέφερε η λακωνική ανακοίνωση του μπουμπουκοϋπουργείου.

Δε διευκρινίστηκε ποια πλευρά ζήτησε τη συνάντηση, όμως δε δυσκολευόμαστε να δούμε πίσω απ' αυτή την επιδίωξη του ακροεδεξιού Γεωργιάδη για λίγη «αριστερή» πατίνα, μέσω της συνεργασίας με τον θεωρούμενο ως «ευρωπαϊστή» και «σοβαρό οικονομολόγο» Δραγασάκη. Ο Δραγασάκης, όμως, για ποιο λόγο δέχτηκε να παίξει ως κομπάρσος στο σόου «Η συνέχεια του κράτους» με πρωταγωνιστή τον Μπουμπούκο; Για να θυμίσει ότι υπάρχει κι αυτός ως παράγοντας του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν είναι βλάκας, είμαστε σίγουροι ότι θα μπορούσε να βρει καλύτερο τρόπο για να υποδηλώσει τη σημαντικότητά του ως πολιτικού στελέχους. Για να δείξει στον αστικό κόσμο πόσο υπεύθυνος πολιτικός άνδρας είναι; Και πάλι θα μπορούσε να βρει άλλο τρόπο να το κάνει. Δε χρειαζόταν να αβαντάρει τον Γεωργιάδη, ένα πρόσωπο ιδιαίτερα μισητό στον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ.

Το δικό μας το μυαλό πηγαίνει σε πιο... πεζά πράγματα. Η περιβόητη Αναπτυξιακή Τράπεζα είναι δραγασάκειας έμπνευσης. Ουδέποτε βέβαια υλοποιήθηκε όπως την είχε φανταστεί ο εμπνευστής της. Εβαλε φρένο η τρόικα, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των λεγόμενων συστημικών τραπεζών. Υπήρξε, όμως, και μια μερίδα τραπεζιτών δεύτερης κατηγορίας (ανάμεσά τους και ο εκπεσών από το κουμάντο της Πειραιώς Μ. Σάλλας, που έχει βρει «καταφύγιο» σε μια κρητική συνεταιριστική τράπεζα, μεταφέροντας εκεί κεφάλαια που του έχουν εμπιστευθεί διάφορες ισχυρές φαμίλιες), που «έπαιζαν» με την Αναπτυξιακή Τράπεζα του Δραγασάκη. Ο οποίος, πριν επανέλθει στην αστική πολιτική, ήταν μπίζνεσμαν (συνεργασία με διάφορους πρώην συριζαίους, τύπου Πιτσιόρλα). Οπότε, μάλλον το ενδιαφέρον του δεν είναι τόσο πολιτικό όσο επιχειρηματικό.

Μια σύγκρουση με νόημα

Ο Λιάκος, που από την «αυλή» του Σημίτη μεταπήδησε στον ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισε «πολιτική αυτοχειριασμού» τη συμφωνία για τον East Med και «έωλη και τυχοδιωκτική τη συμμαχία Ελλάδας-Κύπρου (που έχει ιδιαίτερες ευθύνες)-Ισραήλ και Αιγύπτου».

Ο Φάμελος απάντησε σε χαμηλούς τόνους: «Δεν κάνουμε κριτική στη συμφωνία για τον EastMed. Εγινε πολλή δουλειά τα προηγούμενα χρόνια από τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν εκφράζει η τοποθέτηση του κ. Λιάκου τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι μια προσωπική άποψη».

Ηρθε, όμως, ο Πολάκης, που έχει προηγούμενα με τον Λιάκο διότι αυτός του την έπεσε μετά το γνωστό σχόλιό του για τον Σημίτη, και άρπαξε την ευκαιρία για να πετάξει μπουρλότο, γράφοντας ότι «το πράγμα είναι πολύ βαθύτερο» έχει να κάνει με «τους σχεδιασμούς της Γερμανίας», τους οποίους υπηρετούν οι σημιτικοί σαν τον Λιάκο. «ΚΑΙ ΝΑΙ ΔΙΑΦΩΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΑΦΩΝΟΥΜΕ!!!» έγραψε ο Πολάκης, χαρακτηρίζοντας τη συμφωνία για τον EastMed «έργο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και του Αλέξη προσωπικά», που «είναι κίνηση διαφύλαξης των εθνικών μας συμφερόντων και Ανάπτυξης της χώρας που αφήνει εκτός την Τουρκία και τους σχεδιασμούς της Γερμανίας».

Η πλάκα είναι πως ο Πολάκης έχει επί της ουσίας δίκιο. Δεν αναφερόμαστε στη συνωμοσιολογική-πρακτορολογική πλευρά περί σχεδιασμών της Γερμανίας, αλλά στο γεγονός ότι υπάρχει συντονισμένη αντίδραση των σημιτικών, είτε έχουν παραμείνει στο ΚΙΝΑΛ είτε έχουν πάει στον ΣΥΡΙΖΑ, είτε χρησιμοποιούν σκληρή γλώσσα, όπως ο Λιάκος, είτε μιλούν πιο γενικόλογα, όπως π.χ. ο Ιωακειμίδης. Η άποψή τους είναι ότι πρέπει να αποφεύγονται κινήσεις απομόνωσης της Τουρκίας, όπως είναι η συμμαχία με το Ισραήλ, αλλά αντίθετα να επιδιωχτεί προσέγγιση με την Τουρκία, με αναγνώριση των δικαιωμάτων που αυτή έχει στην Ανατολική Μεσόγειο, ως κράτος με τόσο μεγάλη ηπειρωτική ακτογραμμή, και προσπάθεια προσέγγισης στα ζητήματα του Αιγαίου και συνεκμετάλλευσης.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι σ' αυτή τη γραμμή κινούνται και στελέχη της Δεξιάς. Πριν από λίγο καιρό δηλώσεις περί συνεκμετάλλευσης έκανε ο αναπληρωτής σύμβουλος εθνικής ασφάλειας του Μητσοτάκη και πρόσφατα ο βουλευτής Μπάμπης, γνωστός για τις νεοφιλελεύθερες απόψεις του και για την υπαλληλική του σχέση με το Συγκρότημα Αλαφούζου. Επομένως, οι οπαδοί αυτής της θέσης δεν περιορίζονται στους σημιτικούς, αλλά αγκαλιάζουν ένα ευρύτερο αστικό φάσμα.

Είναι όλοι αυτοί εκπρόσωποι του γερμανικού σχεδίου, όπως λέει ο Πολάκης; Με την ίδια λογική, όλοι οι πρωθυπουργοί της τελευταίας δεκαετίας (Παπανδρέου, Παπαδήμος, Σαμαράς, Τσίπρας, Μητσοτάκης), που εφαρμόζουν με συνέπεια την πολιτική της στρατηγικής συμμαχίας με το Ισραήλ, είναι εκπρόσωποι της αμερικάνικης πολιτικής, η οποία όμως -την ίδια στιγμή- δεν απομονώνει την Τουρκία σε σχέση με τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή. Τα ιμπεριαλιστικά κέντρα παίζουν ασφαλώς ρόλο στη διαμόρφωση της εγχώριας πολιτικής, όμως εν προκειμένω περισσότερο έχουμε σύγκρουση ανάμεσα σε δυο στρατηγικές αντιλήψεις εντός του ελληνικού αστικού εθνικισμού.

Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει

«Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες τομές που κάναμε έως σήμερα με μεγάλο αποτύπωμα στην ανάπτυξη και την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Με τη νέα αυτή διαδικασία, από τη μία, απελευθερώνονται χιλιάδες επενδυτικά σχέδια που ήταν εγκλωβισμένα στα γρανάζια της γραφειοκρατίας, και από την άλλη, τα νέα επενδυτικά σχέδια θα υλοποιούνται πλέον με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα». Μ' αυτή τη δήλωση συνόδευσε ο Γεωργιάδης την υπογραφή από τον ίδιο Υπουργικής Απόφασης και με τον υφυπουργό Οικονομικών Βεσυρόπουλο Κοινής Υπουργικής Απόφασης για την ολοκλήρωση των ελέγχων των επενδυτικών σχεδίων των λεγόμενων αναπτυξιακών νόμων από ορκωτούς ελεγκτές-λογιστές ή ελεγκτικές εταιρίες.

Για να το πούμε απλά, παρακάμπτονται οι αρμόδιες για τον έλεγχο δημόσιες υπηρεσίες και ο έλεγχος ανατίθεται σε ιδιώτες (άτομα ή εταιρίες), οι οποίες συνδέονται με χίλια δυο νήματα με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τις διοικήσεις τους. Εν προκειμένω δεν έχουμε καν ενδοεταιρικές σχέσεις, ώστε οι ιδιώτες ελεγκτές να έχουν ένα τεκμήριο στοιχειώδους αντικειμενικότητας (μολονότι και σ' αυτό το επίπεδο ξέρουμε καλά ότι ευθυγραμμίζονται με τα σχέδια των διοικήσεων και των μεγαλομετόχων, σε βάρος των μικρομετόχων). Εδώ έχουμε τους ιδιώτες ελεγκτές ως μεσολαβητές ανάμεσα στο κράτος και τους καπιταλιστές που υπάγονται σε κάποιον «αναπτυξιακό» νόμο και τσεπώνουν τζάμπα κρατικό χρήμα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, τι έχει να γίνει με το «Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει».

Χρόνια τώρα τους ακούμε να εξαπολύουν μύδρους ενάντια στις δημόσιες υπηρεσίες, κατηγορώντας τες πότε για αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και πότε για διαφθορά. Οταν όμως ένας καπιταλιστής χρειάζεται να «λαδώσει» για να περάσει έναν έλεγχο, σημαίνει πως έχει λερωμένη τη φωλιά του και χρειάζεται το «λάδωμα» για να πάρει τις σφραγίδες και τις υπογραφές. Δεν μπορούν να υπάρξουν διεφθαρμένοι δημόσιοι υπάλληλοι χωρίς λαμόγια καπιταλιστές, που συνήθως υπερτιμολογούν τις επενδύσεις τους, ώστε να καλύπτουν με δωρεάν κρατικό χρήμα και τη δική τους συμμετοχή στην επένδυση ή ένα μεγάλο τμήμα της. Υπάρχουν, όμως, και αδιάφθοροι δημόσιοι υπάλληλοι, που σέβονται το ψωμί που τρώνε, όπως συνηθίζουμε να λέμε. Μ' αυτούς οι καπιταλιστές δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Ενώ με ιδιώτες ελεγκτές, που τους πληρώνουν οι ίδιοι, όλα θα... βαίνουν ομαλώς.

Τηρουμένων των αναλογιών, γίνεται το ίδιο με τον περιβόητο αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων που παράγουν και διακινούν τρόφιμα, νωπά και επεξεργασμένα. Αντί να υπάρχουν ισχυροί κρατικοί ελεγκτικοί μηχανισμοί για την ασφάλεια των τροφίμων, που θα ελέγχουν όλα τα στάδια της παραγωγής και διακίνησής τους, οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις... αυτοελέγχονται! Τα διατροφικά σκάνδαλα που ξεσπούν από καιρού εις καιρόν δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου, κάτι που οι καπιταλιστές δεν καταφέρνουν να το κρύψουν. Στην πραγματικότητα, το διατροφικό σκάνδαλο είναι διαρκές, αφού οι καπιταλιστές έχουν ως μοναδικό θεό τους το κέρδος. Η δίψα τους για το μέγιστο κέρδος τους κάνει αδίστακτους ακόμα και μπροστά στο μεγαλύτερο έγκλημα.

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι οι καπιταλιστές είναι η μοναδική κρατικοδίαιτη τάξη της κοινωνίας. Δεν είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι συνταξιούχοι, οι φτωχοί αγρότες, τους οποίους η φασίζουσα αστική προπαγάνδα κατηγορεί ως κρατικοδίαιτους, κάθε φορά που ζητούν αυξήσεις στους μισθούς, τις συντάξεις, τις τιμές των προϊόντων τους μέσω κρατικών μέτρων. Αυτό που εδώ και χρόνια ζητούσαν και τους το έδωσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, η παράκαμψη των δημόσιων υπηρεσιών στον έλεγχο των «επενδυτικών» τους σχεδίων, θα τους βοηθήσει να κλέβουν με μεγαλύτερη ευκολία τα κρατικά ταμεία. Γι' αυτό το ζητούσαν, άλλωστε.

Η διαχείριση των συμβόλων

Η φράση του Μιτεράν έχει μείνει παροιμιώδης: «πολιτική είναι η διαχείριση των συμβόλων». Ο Τσίπρας την είχε πιστέψει πολύ αυτή τη φράση και έκανε κινήσεις, αρκετές από τις οποίες αποδείχτηκαν γελοίες (αν όχι εξοργιστικές). Ζήτησε να μετονομαστεί η τρόικα σε «θεσμούς». Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν του χάλασαν χατίρι (κοτζάμ τρίτο Μνημόνιο είχε υπογράψει). Ζήτησε να μην επισκέπτονται τα κορυφαία στελέχη της τρόικας τα υπουργεία, αλλά οι συναντήσεις τους με τους υπουργούς να γίνονται στο Χίλτον. Ούτε σ' αυτό του χάλασαν χατίρι. Αλλωστε, τα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας (που απαρτίζονταν κυρίως από έλληνες οικονομολόγους, νομικούς, τραπεζιτικούς, λογιστές-ελεγκτές και άλλων ειδικοτήτων τεχνοκράτες) μπαινόβγαιναν ελεύθερα στα υπουργεία και είχαν πρόσβαση.

Δεν υπήρχε ούτε ένας Ελληνας που να έχαψε τα παραμύθια των συριζαίων, όμως αυτοί επέμειναν να διαχειρίζονται τις εικόνες. Και να ψηφίζουν το ένα αντιλαϊκό νομοσχέδιο μετά το άλλο, σύμφωνα με όσα διέταζαν τα στελέχη της τρόικας. Δεν υπήρξε αξιολόγηση που να μη συνοδεύτηκε από ένα πολυνομοσχέδιο με αντιλαϊκά μέτρα.

Την ίδια τακτική ακολουθεί και ο Μητσοτάκης. Πήγε στην Ουάσινγκτον, συναντήθηκε με τη Γκεοργκίεβα (διάδοχος της Λαγκάρντ στο ΔΝΤ) και χαιρέτισε «την κοινή απόφασή μας να κλείσουμε το γραφείο του ΔΝΤ στην Αθήνα τους επόμενους μήνες και να συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε, αλλά ως χώρα που έχει εξέλθει από αυτό το αυστηρό πλαίσιο επιτήρησης από το ΔΝΤ». Πανέτοιμα τα παπαγαλάκια στην Αθήνα, άρπαξαν τα πληκτρολόγια και άρχισαν τα λιβανιστήρια: «Ο Μητσοτάκης έδιωξε το ΔΝΤ», «ΔΝΤ go home από τον Μητσοτάκη» και άλλα παρόμοια.

Δε χρειάζεται, βέβαια, να σχολιάσουμε ότι η Ελλάδα βρίσκεται υπό σκληρή μνημονιακή επιτήρηση και ότι το ΔΝΤ εξακολουθεί να έχει ρόλο συμβούλου των ευρωπαϊκών «θεσμών» σ' αυτή την επιτήρηση. Ο ίδιος ο Μητσοτάκης, όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση, μιλούσε για τέταρτο Μνημόνιο που είχε υπογράψει ο Τσίπρας. Αυτό το τέταρτο Μνημόνιο διαχειρίζεται αγόγγυστα ως πρωθυπουργός. Και χρησιμοποιεί καραγκιοζιλίκια όπως το κλείσιμο του γραφείου του ΔΝΤ στην Αθήνα, που είμαστε σίγουροι ότι είναι απόφαση του ίδιου του ΔΝΤ, γιατί απλούστατα όλα έχουν υλοποιηθεί και δε χρειάζονται πλέον το γραφείο στην Αθήνα, αφού η μνημονιακή επιτροπεία γίνεται από το μηχανισμό της Κομισιόν, από τον οποίο αντλεί ενημέρωση και το ΔΝΤ ώστε να προσφέρει τις συμβουλές του.

Ο Μητσοτάκης είχε, βέβαια, και έναν επιπλέον λόγο για να στήσει τη φιέστα «ΔΝΤ go home» στην Ουάσινγκτον. Είχε καταστεί σαφές ότι η επίσκεψή του στο Λευκό Οίκο θα εξελισσόταν σε ένα μεγαλοπρεπέστατο φιάσκο, οπότε ήθελε ένα μικρό έστω προπαγανδιστικό αντίβαρο. Ετσι, ενώ η Γκεοργκίεβα δεν είπε τίποτα (ζήτημα ρουτίνας είναι το συγκεκριμένο για το ΔΝΤ), το είπε ο Μητσοτάκης προς το τέλος της αντιφώνησής του, σε ιδιαίτερα χαμηλούς τόνους μάλιστα, για να μην προκαλέσει. Τα θριαμβολογικά τα ανέλαβε στη συνέχεια το γκεμπελίστικο επιτελείο της κυβερνητικής προπαγάνδας.

Για την ουσία της υπόθεσης, αρκεί να θυμίσουμε την ιστορία με την αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ, που την ξεκίνησε η κυβέρνηση Τσίπρα και την ολοκλήρωσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, παίρνοντας τη σχετική έγκριση από το Eurogroup.

Τι δουλειά έχουν οι μηχανισμοί της ΕΕ να παρέμβουν σε μια υπόθεση δανεισμού της Ελλάδας από το ΔΝΤ; Εχουν και παραέχουν. Διότι τα δάνεια από το ΔΝΤ και από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό (EFSF/ESM) είναι pari passu. Αυτό σημαίνει πως όποια δικαιώματα έχει ο ένας δανειστής έχει και ο άλλος. Επρεπε, λοιπόν, το Eurogroup να αποφασίσει ότι παραιτείται από το δικαίωμα προαποπληρωμής ίσου ύψους δικών του δανείων, ώστε η ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει σε πρόωρη αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ. Αν το Eurogroup δεν έπαιρνε τέτοια απόφαση, τότε η ελληνική κυβέρνηση θα έπρεπε να αποπληρώσει πρόωρα και ισόποσα δάνεια από τον EFSF, πράγμα αδύνατο. Κι αν η ελληνική κυβέρνηση επέμενε να το κάνει μονομερώς με το ΔΝΤ, είναι σίγουρο ότι το ΔΝΤ θα αρνούνταν. Στην -καθαρά θεωρητική- περίπτωση που το ΔΝΤ δεν αρνούνταν να προαποπληρωθούν μονομερώς δικά του δάνεια, το Eurogroup θα μπορούσε να προχωρήσει σε απαίτηση άμεσης αποπληρωμής ισόποσων δανείων του EFSF, οπότε θα είχαμε «πιστωτικό επεισόδιο». Ολ' αυτά είναι υποθέσεις εργασίας, φυσικά. Δεν υπήρχε περίπτωση οι Τσιπραίοι να πάνε σε σύγκρουση με το Eurogroup. Θα προχωρούσαν σε πρόωρη αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ μόνο υπό την προϋπόθεση της έγκρισης από το Eurogroup. Γι' αυτό και δεν προχώρησαν, μολονότι το συγκεκριμένο ζήτημα ήταν ψηλά στην προπαγάνδα τους. Αναγκάστηκαν να πάνε σε πρόωρες εκλογές, οπότε δεν μπορούσαν να βγάλουν άλλη πολιτική υπεραξία απ' αυτό.

Πέρα από την προπαγάνδα, όμως, υπάρχει και η ουσία, την οποία αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε, γιατί οι βασικές πτυχές της δεν είναι καθόλου γνωστές.

Το υπόλοιπο δανείων από το ΔΝΤ είναι περίπου 9 δισ. ευρώ. Ομως, η «φασαρία» γίνεται για πρόωρη αποπληρωμή 3 δισ. ευρώ. Για το 2020 υπολογίζεται ότι το όφελος (από τη διαφορά ανάμεσα στα ψηλότερα επιτόκια των δανείων ΔΝΤ και τα χαμηλότερα επιτόκια με τα οποία δανείζεται σήμερα το ελληνικό κράτος) θα είναι γύρω στα 70 εκατ. ευρώ, ενώ τις επόμενες χρονιές θα είναι κάθε χρόνο και μικρότερο. Μιλάμε για ασήμαντο ποσό για έναν κρατικό προϋπολογισμό. Πολλή φασαρία για το τίποτα, μιλώντας οικονομικά. Χρήσιμη, όμως, για την προπαγάνδα των κυβερνήσεων (πρώτα του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα της ΝΔ).

Ο ΣΥΡΙΖΑ εστίαζε την προπαγάνδα του στο ότι διώχνει το «κακό» ΔΝΤ, ενώ η ΝΔ εστιάζει την προπαγάνδα της στο ότι με αυτή την κίνηση «ενισχύει την αξιοπιστία της χώρας, βελτιώνει τους δείκτες βιωσιμότητας του χρέους και εξοικονομεί πόρους για το ελληνικό Δημόσιο», όπως έγραψε στο Twitter ο Κούλης. Οπως είδαμε, τίποτ' απ' αυτά δεν ισχύει. Ούτε το ΔΝΤ φεύγει (γι' αυτό στήθηκε η προπαγάνδα με το κλείσιμο του γραφείου).

Γιατί δεν αποπληρώνουν το σύνολο των 9 δισ. που απομένουν από τα δάνεια του ΔΝΤ; Σήμερα το ελληνικό δημόσιο έχει τη δυνατότητα να δανείζεται με χαμηλότερα επιτόκια, έχει και το περιβόητο «μαξιλάρι ασφαλείας», θα μπορούσε επομένως να αποπληρώσει πρόωρα το σύνολο των δανείων του ΔΝΤ. Αν όμως γινόταν αυτό, θα χανόταν η νομιμοποιητική βάση της συμμετοχής του ΔΝΤ στην τρόικα. Οταν τα δάνεια πέσουν κάτω από ένα ορισμένο ύψος, το ΔΝΤ δεν έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαχείριση «προγραμμάτων εξυγίανσης» στη συγκεκριμένη χώρα. Αυτό δεν το θέλουν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, οι οποίοι αποφάσισαν ότι το ΔΝΤ, μολονότι δεν έδωσε δεκάρα τσακιστή στο πλαίσιο του δανεισμού του τρίτου Μνημόνιου, θα παραμείνει στην τρόικα, αφού έχει το know how στην εκπόνηση αντιλαϊκών προγραμμάτων λιτότητας. Και η τρόικα συνεχίζει να ασκεί σκληρή επιτροπεία στο ελληνικό κράτος ακόμα και τώρα. Είναι το μετα-Μνημόνιο που υπέγραψαν οι συριζαίοι, το τέταρτο Μνημόνιο που έλεγε ο Μητσοτάκης.

Ολα αυτά είναι γνωστά μόνο στους ειδικούς. Ετσι, οι κυβερνήσεις -πρώτα του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα της ΝΔ- κάνουν παραπλανητική προπαγάνδα, παρουσιάζοντας σαν μεγάλη επιτυχία την αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ, τη στιγμή που δεν τολμούν να προαποπληρώσουν το σύνολο των δανείων, αλλά μόνο το ένα τρίτο τους, ώστε να μπορεί το ΔΝΤ να συμμετέχει στην τρόικα της σκληρής αποικιοκρατικής επιτροπείας.

Πάει η «13η σύνταξη»

Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε για ψήφιση στη Βουλή τη χορήγηση του γνωστού πασχαλινού βοηθήματος που το βάφτισε «13η σύνταξη», η ΝΔ το ψήφισε. Μάλιστα, κατά την προεκλογική περίοδο τα στελέχη της ΝΔ διαβεβαίωναν ότι αυτό το βοήθημα δεν πρόκειται να κοπεί. «Ο,τι ψηφίζουμε μας δεσμεύει», έλεγε ο Βορίδης. Και εξηγούσε: «Στο βαθμό που είναι μια μερική συμβολή στην αναπλήρωση εμείς θα το ψηφίσουμε. Δεν είναι 13η σύνταξη».

Από το πρώτο κιόλας διάστημα μετά την ανάληψη της εξουσίας, τα στελέχη της ΝΔ άρχισαν τα «μου-σου-του» σε σχέση μ' αυτό το βοήθημα. Επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ το 'πιασε και άρχισε τη σχετική προπαγάνδα, προσπαθώντας να θολώσει τη μετεκλογική εικόνα της κυβέρνησης, που τόσο μεθοδικά έχτιζαν τα φιλικά της ΜΜΕ, ο Μητσοτάκης αναγκάστηκε να βγει στην ομιλία του στη ΔΕΘ και να πει: «Διατηρείται, τέλος, το έκτακτο επίδομα των συνταξιούχων που φέτος καταβλήθηκε πρόωρα ως προεκλογικός μπουναμάς. Θα καταβληθεί στο τέλος του 2020». Το πήγε δηλαδή από το Πάσχα στα Χριστούγεννα. Ομως, στον κρατικό Προϋπολογισμό του 2020 δεν περιέλαβαν σχετικό κονδύλι.

Ο Μηταράκης το είχε προαναγγείλει από τις 10 Δεκέμβρη στον ΑΝΤ1, λέγοντας ότι το βοήθημα δε θα δοθεί το 2020, αλλά η κυβέρνηση θα πάει «σε κάτι άλλο, ένα μόνιμο μηχανισμό στήριξης». Κανένας, όμως, δε δίνει σημασία σε όσα λέει σε καθημερινή βάση από τα ραδιοκάναλα ο Μηταράκης κι έτσι δεν έγινε κάποιος ντόρος.

Με το που μπήκε η νέα χρονιά, άρχισαν τα όργανα. Πρώτος βγήκε ο Γεωργιάδης και κάνοντας λογοπαίγνιο με τον όρο, είπε ότι 13η σύνταξη δεν υπάρχει γιατί δεν υπάρχουν τα λεφτά. Αρνήθηκε, όμως, να πει τι θα γίνει μ' αυτό το επίδομα που ο ΣΥΡΙΖΑ βάφτισε «13η σύνταξη». Την επόμενη μέρα (5 Γενάρη) εμφανίστηκε ο Βρούτσης και αφού επανέλαβε κι αυτός ότι «δεν υπήρξε ποτέ 13η σύνταξη. Ηταν μία προεκλογική εξαπάτηση της κυβέρνησης τότε για να εξαγοράσει τη συνείδηση των συνταξιούχων παραμονή των εκλογών», είπε ότι το ποσό των 900 εκατ. ευρώ «παραμένει ως συνταξιοδοτική δαπάνη στο νέο ασφαλιστικό σύστημα» και θα συμψηφιστεί με τις αυξήσεις που θα δοθούν στις συντάξεις με το νέο νόμο!

Μ' άλλα λόγια, το ψηφισμένο με νόμο (με την ψήφο και της ΝΔ) βοήθημα στους συνταξιούχους καταργείται. Για το κόλπο με την τροποποίηση του νόμου Κατρούγκαλου και τις καθημερινά υποσχόμενες αυξήσεις στις νέες συντάξεις θα διαβάσετε σε άλλες στήλες της Κόντρας. Με την περιπέτεια του βοηθήματος της «13ης σύνταξης», όμως, που το υποσχέθηκε ο Μητσοτάκης και το... ξεϋπόσχονται οι υπουργοί του, βλέπουμε καθαρά ότι οι αυξήσεις που υπόσχονται θα προκύψουν από εσωτερικές ανακατανομές εντός του ασφαλιστικού συστήματος (κόβω από εδώ, δίνω εκεί).

Κόβεται το ρεύμα; Να πουλήσουμε τον ΔΕΔΔΗΕ!

Ατάραχος, καταπώς το συνηθίζει, ο Χατζηδάκης μπροστά στις καταγγελίες για τις συνεχείς διακοπές ρεύματος που παρατηρούνται τις τελευταίες μέρες, είχε έτοιμη την απάντηση: για να μην κόβεται το ρεύμα πρέπει να πουλήσουμε τον ΔΕΔΔΗΕ (τη θυγατρική της ΔΕΗ που έχει την ιδιοκτησία και τη διαχείριση του δικτύου μέσης και χαμηλής τάσης).

Αφού είπε τα καθιερωμένα («όταν έχουμε κακοκαιρία προφανώς παντού, σε όλον τον κόσμο, έχουμε προβλήματα» και «ο ΔΕΔΔΗΕ έχει καταβάλει τεράστια προσπάθεια μέσα σε αντίξοες συνθήκες και αυτό δεν πρέπει να υποτιμάται»), πέρασε στο ζουμί: «Είναι προφανές ότι όταν δεν επενδύεις επί χρόνια και αφήνεις μια επιχείρηση να απαξιώνεται, τελικά έχεις και τέτοιου είδους προβλήματα». Και ποια είναι η λύση για να γίνουν επενδύσεις; Ο Χατζηδάκης παρουσιάζει τη «λύση» με την τετράγωνη νεοφιλελεύθερη λογική: «Εδώ αποδεικνύεται νομίζω ότι είχα απόλυτο δίκιο. Από εκεί και πέρα, έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια ανάταξης, η οποία όμως, προφανώς, παίρνει κάποιο χρόνο. Εχουμε ήδη ξεκινήσει από τα θέματα της ρευστότητας της ΔΕΗ -και έτσι δεν χάσαμε την ίδια τη ΔΕΗ μέσα από τα χέρια μας- διότι αυτό ήταν το θέμα μας το καλοκαίρι και το αντιμετωπίσαμε... Αλλά, βεβαίως, μόνο στα κινούμενα σχέδια μπορούν να αντικατασταθούν όλα τα δίκτυα του ΔΕΔΔΗΕ σε ολόκληρη τη χώρα -ένα τεράστιο δίκτυο- με πολυάριθμες διακλαδώσεις... Μιλάμε για τη μερική ιδιωτικοποίηση του ΔΕΔΔΗΕ -που είναι μια ειλημμένη απόφαση- μέχρι 49% με αυξημένα δικαιώματα μειοψηφίας για μην βρούμε μόνο θεσμικούς, αλλά και στρατηγικούς επενδυτές. Δεν το λέμε διότι ο νεοφιλελεύθερος Χατζηδάκης θέλει να ξεπουλήσει τα φιλέτα του Δημοσίου, όπως λέγανε εναντίον μου αυτοί που έλεγαν ότι καταστροφολογώ και για την κατάσταση του ΔΕΔΔΗΕ. Το λέμε διότι θέλουμε να μπουν καινούρια κεφάλαια μέσα, για να εκσυγχρονιστεί το δίκτυο περαιτέρω, να υπογειοποιηθεί όπου γίνεται, να γίνει ψηφιακό όπου γίνεται κ.λ.π.».

Και γιατί να μη γίνει αυτό όπως γινόταν στο παρελθόν, όπως χτίστηκε ο γίγαντας ΔΕΗ μέσα σε μισό αιώνα; Αυτά είναι... λαϊκισμοί του παρελθόντος!

Αριθμοί που εξαπατούν

Την περασμένη Τετάρτη, ο Σταϊκούρας έκανε δήλωση για τον «Δείκτη Οικονομικού Κλίματος», που «αυξήθηκε στις 109,5 μονάδες τον Δεκέμβριο του 2019, από τις 107 μονάδες τον Νοέμβριο 2019, αγγίζοντας τα ιστορικά υψηλά επίπεδα του Οκτωβρίου του 2007». «Η εξέλιξη αυτή αποτελεί ένα ακόμη στοιχείο που δείχνει ότι η εμπιστοσύνη νοικοκυριών και επιχειρήσεων σταδιακά αποκαθίσταται», τόνισε ο υπουργός Οικονομικών.

Την ίδια μέρα, ο πρόεδρος του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου Αττικής Κορκίδης, δεξιός μέχρι τα μπούνια, άρα υπεράνω υποψίας, έκανε τη δική του δήλωση για το τζίρο των καταστημάτων την περίοδο των γιορτών, σημειώνοντας: *«Τα πρώτα στοιχεία που προκύπτουν μετά από σχετική τηλεφωνική έρευνα του τμήματος Μελετών του ΕΒΕΠ σε επιχειρήσεις λιανικής στην Αττική, δείχνουν πως, το 2019, ο τζίρος των εορτών κινήθηκε* ***περίπου στα περυσινά επίπεδα****. Ομως, η αγοραστική κίνηση που παρατηρήθηκε στις διάφορες αγορές του Λεκανοπεδίου, ήταν αλλού έντονη και αλλού υποτονική. Πανελλαδικά, με τα καταστήματα να είναι και φέτος ανοικτά τις τρεις τελευταίες Κυριακές του έτους, εκτιμάται πως* ***ο συνολικός τζίρος του Δεκεμβρίου το 2019, κυμάνθηκε κοντά στα περυσινά 3,5 δισ. ευρώ****, αλλά βεβαίως* ***πολύ μακριά από τα 5,4 δισ. ευρώ του 2009****. Η σωρευτική μείωση "υπερδεκαετίας" του τζίρου του Δεκεμβρίου, υπολογίζεται στο -35%, με* ***απώλειες σχεδόν 2 δισ. ευρώ στις πωλήσεις****»*.

Τα στοιχεία του ΕΒΕΠ για τον τζίρο κάθε άλλο παρά ανάκαμψη (σχετική έστω) του εισοδήματος των λαϊκών νοικοκυριών που αποτελούν τη μεγάλη καταναλωτική μάζα. Οπότε αναρωτιέται κανείς: σε ποια αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των νοικοκυριών αναφέρεται ο Σταϊκούρας; Τι είδους εμπιστοσύνη μπορεί να υπάρξει με άδειο πορτοφόλι; Εκτός αν αναφέρεται σε **μοιρολατρική αποδοχή** της κατάστασης που διαμορφώθηκε με τα Μνημόνια. Της φτώχειας και της υποκατανάλωσης. Μια τέτοια αποδοχή, όμως, αν υποθέσουμε ότι υπάρχει, είναι συνήθως παροδική. Κάποια στιγμή έρχεται η έκρηξη.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες είκοσι
δεν έχει τέλος η ύπνωση;

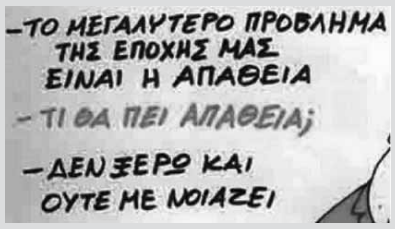

Αλλη μια «νέα», αλλά καθόλου νέα χρονιά. Κι αν προσδώσουμε πολιτική και κοινωνική χροιά στα λόγια του Καβάφη, έχουμε το πλαίσιο (που πρέπει να τσακιστεί, αρκεί να το θελήσουμε): «Την μια μονότονην ημέραν άλλη / μονότονη, απαράλλακτη ακολουθεί. Θα γίνουν / τα ίδια πράγματα, θα ξαναγίνουν πάλι / οι όμοιες στιγμές μας βρίσκουνε και μας αφήνουν. / Μήνας περνά και φέρνει άλλον μήνα / αυτά που έρχονται κανείς εύκολα τα εικάζει·/ είναι τα χθεσινά τα βαρετά εκείνα / και καταντά το αύριο πια σαν αύριο να μη μοιάζει».

Κι αυτό το επαναλαμβανόμενο είκοσι είκοσι, το δύο μηδέν δύο μηδέν...

Χριστούγεννα, επιβάρυνσις του εντέρου του παχέος
ναυτία ως εις βίντεο Κούλη με Κεραμέως.
Και όπως αποστέωνα μηρόν του γαλοπούλου
ποίαν λέτε ενεθυμήθην, ε; Σωστά! Τη Νοτοπούλου.

«Χάθηκαν οι καιροί στους οποίους ένα παιδάκι μπορούσε να ζήσει με το ίδιο παιχνίδι σχεδόν δύο πενταετίες. Είναι σκληρό για ένα παιδί να μη μπορεί να αφιερώσει σχεδόν μια ολόκληρη ζωή σε ένα και μόνο αντικείμενο που πάνω του συγκεντρώνονται μνήμες και συγκινήσεις. Σα να μην έχεις ημερολόγιο ή σαν να ζεις σε μια χώρα χωρίς μνημεία» (Umberto Eco).

Φέτος θα ήτανε καλό να πάρουμε σακούλι
μεγάλο ώστε να χωράει τις παροχές του Κούλη.
Μιλάμε γι' άλλη μια χρονιά -όπως και τόσες άλλες-
που φέρνει την ανάκαμψη, άρα χαρές μεγάλες.
Τι κι αν τα πάντα λήστεψαν, έχουν την καλοσύνη
κάποια να επιστρέψουνε ωσάν ελεημοσύνη.

Καίγεται η Αυστραλία, έτσι, χωρίς λόγους και υπαίτιους. Καταστρέφεται ο πλανήτης, επίσης χωρίς λόγους και υπαίτιους. Εκατομμύρια άνθρωποι ξεριζώνονται από τη γη τους, λαοί γονατίζουν, ληστεύονται, τσακίζονται, το ίδιο. Τύμπανα πολέμου σε κάθε γωνιά, έτσι, εκ... θεού.

Τον κακό τους τον καιρό που δίνουν ονόματα στον «κακό» καιρό. Ωστόσο η στήλη θα στείλει στήλη ιδεών και εδώ, για να πάψουν να συνδέουν με το κακό, μυθικά και ιστορικά πρόσωπα που –συχνά- δεν χρωστάνε τίποτε. Θεωρούμε ότι υπάρχουν καλύτερες και πιο εύστοχες ονοματοδοσίες και προτείνουμε έναν πλήρη κύκλο (kick law) του αλφαβήτου: Αδωνις, Βορίδης, Γεραπετρίτης, Δένδιας, ΕΦΚΑ, Ζαχαράκη, ΗΔΙΚΑ, Θεοδωρικάκος, Ιδρυμα (όποιο θέλετε), Κεραμέως, Λίνα (Μενδώνη), Μπακογιάννης, Ντόρα, Ξενοφοβία, ΟΑΕΔ, Πατούλης, Ριζοσπάστης, Σταϊκούρας, Τσίπρας, Υπουργός, Φορολογία, Χρυσοχοΐδης, Ψινάκης, Ωνάσειο.

«Μια ζωή η φόρμα μάς ένοιαζε. Και τελικά καταφέρναμε να υποτάσσουμε τις σκέψεις μας στις λεκτικές διατυπώσεις, δηλαδή αντί οι λέξεις να υπηρετούν τη σκέψη μας, οι σκέψεις μας υπηρετούσαν τις λέξεις!» (Χρόνης Μίσσιος).

Είναι μεγάλο όνειδος
η ύπαρξη Αδώνιδος
κι η πλήρωσις του θώκου
διά τοιούτου στόκου.

Πρόσφατα, μια πολύχρωμη ομάδα συγκεντρώθηκε έξω από ένα κτίριο της Παγκόσμιας Τράπεζας στο κέντρο της Ουάσιγκτον για να υπερασπιστεί μια κοινότητα 5.000 μίλια μακριά, στη Ρουμανία. Για είκοσι χρόνια οι ντόπιοι της Rosia Montana πάλεψαν για τον τόπο τους και για τα σπίτια τους. Εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους μέχρι που η κυβέρνηση υποχώρησε. Μαζί κέρδισαν. Αυτή η στιγμή, γνωστή ως "το φθινόπωρο της Ρουμανίας", ισοδυναμούσε με επανάσταση. Οι πολίτες -είτε νέοι είτε γηραιότεροι, είτε κάτοικοι πόλεων είτε χωριών- συνειδητοποίησαν ότι αν παλέψουν μαζί, μπορούν να κερδίσουν μαζί. Το σύνθημα που σημάδεψε αυτή τη στιγμή ήταν "Uniti salvam Rosia Montana!". Βέβαια, ο αγώνας συνεχίζεται, αλλά με νέους όρους.

«Το να μάθεις να σκέφτεσαι, να είσαι ακριβής, να ζυγίζεις τις λέξεις σου, να ακούς τον άλλον, σημαίνει να είσαι ικανός να διαλέγεσαι και είναι το μόνο μέσο για να αναχαιτισθεί η τρομακτική βία που αυξάνεται γύρω μας. Ο λόγος είναι η έπαλξη κατά της κτηνωδίας. Οταν δεν ξέρουμε, όταν δεν μπορούμε να εκφραστούμε, όταν ο λόγος δεν είναι επαρκής, όταν δεν είναι αρκετά επεξεργασμένος επειδή η σκέψη είναι ασαφής και μπερδεμένη, δεν απομένουν παρά οι γροθιές, τα χτυπήματα, η άξεστη, βλακώδης, τυφλή βία» (Jacqueline de Romilly).

Αντε, καλή χρονιά (τι γελάτε ρε;).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ποτέ δεν πρέπει να τρώμε την τροφή της τροφής μας

Το 2020 άρχισε όπως τελείωσε το 2019 όσον αφορά την κόντρα των μεγαλοκαπιταλιστών ιδιοκτητών των μεγάλων ποδοσφαιρικών ομάδων για τον έλεγχο του παρασκήνιου στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι εκπρόσωποι των ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ δίνουν εντολές προς κάθε κατεύθυνση και απαιτούν άμεση υλοποίηση των απαιτήσεών τους, η κυβέρνηση και η ΕΠΟ παρακολουθούν τις εξελίξεις όπως οι αγελάδες κοιτάζουν το τρένο στην ανηφόρα και οι μεγαλοκαπιταλιστές ιδιοκτήτες των μεγάλων ομάδων ανταλλάσσουν ανακοινώσεις και απειλές προσπαθώντας να κερδίσουν τη μάχη των εντυπώσεων και να συσπειρώσουν γύρω τους τους οπαδούς των ομάδων τους (που αποτελούν και τη δύναμη κρούσης για την προώθηση των επιχειρηματικών τους σχεδιασμών).

Αρκεί μια απλή αναφορά όσων διαδραματίστηκαν πριν και μετά την έλευση του νέου χρόνου για να καταλάβουμε την «ωραία ατμόσφαιρα» στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Τις τελευταίες μέρες του 2019, είχαμε μια σειρά γεγονότων. Οι ερυθρόλευκοι, με ανακοίνωσή τους μετά τον αγώνα με τον Βόλο, τα έβαλαν με όλους και με όλα, απειλώντας με απρόβλεπτες εξελίξεις. Αφορμή ήταν το κανονικό γκολ που τους ακύρωσε ο διαιτητής Φωτιάς (ο διαιτητής του VAR Ευαγγέλου δεν τον ενημέρωσε ότι ο ερυθρόλευκος παίχτης ξεκίνησε από κανονική θέση) και το ισόπαλο αποτέλεσμα τους έριξε από την κορυφή της βαθμολογίας. Ο Σάββας Θεοδωρίδης, επίτιμος πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, έκανε πράξη τις απειλές του και κατέθεσε μήνυση κατά των διαιτητών του αγώνα (οι μπάτσοι έψαχναν όλη τη νύχτα τους διαιτητές στο πλαίσιο της αυτόφωρης διαδικασίας), ρίχνοντας λάδι στη φωτιά και δημιουργώντας ένα κακό προηγούμενο. Ο Μπέος, με σαφέστατη ειρωνική διάθεση, ενημέρωσε τους ερυθρόλευκους και τον ελληνικό λαό ότι κάθεται στον πάγκο της ομάδας του Βόλου με την ιδιότητα του διερμηνέα, διότι γνωρίζει πέντε ξένες γλώσσες! Η ομάδα του Βόλου, με ανακοίνωσή της, αναγνώρισε ότι κακώς ακυρώθηκε το γκολ των ερυθρόλευκων και γνωστοποίησε ότι συμφωνεί με την επανάληψη του αγώνα, με την προϋπόθεση ότι θα επαναληφθεί και ο αγώνας της Ριζόπουλης ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό.

«Αγνωστοι» επισκέφτηκαν την πολυκατοικία που μένει ο διαιτητής Ευαγγέλου, έριξαν μια κροτίδα και προκάλεσαν μικρές υλικές ζημιές, στέλνοντας με αυτόν τον τρόπο ένα σαφέστατο μήνυμα. Ο αυστριακός εμπειρογνώμονας των ΦΙΦΑ-ΟΥΕΦΑ στην Ελλάδα, Χορστ Χούμπελ, έκανε μια απρόσμενη παρέμβαση, ζητώντας την παραδειγματική τιμωρία των διαιτητών του αγώνα Βόλος – Ολυμπιακός και τονίζοντας παράλληλα ότι ενδεχόμενες ύποπτες σχέσεις μεταξύ ΠΑΕ δε θα αφήσουν αδιάφορες τις διεθνείς Ομοσπονδίες (σαφέστατη αναφορά στην υπόθεση της καταγγελίας του Ολυμπιακού για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Ξάνθης και τις σχέσεις της θρακιώτικης ΠΑΕ με τον ΠΑΟΚ). Οι διαιτητές, μετά την επίθεση στην πολυκατοικία που μένει ο Ευαγγέλου και την επίθεση από τον Χούμπελ, αποφάσισαν να απέχουν επ' αόριστο από την ενεργό δράση (παραμονές τις 17ης αγωνιστικής ανακάλεσαν την απόφασή τους και οι αγώνες έγιναν κανονικά), απειλώντας και με πιο δυναμικές αντιδράσεις.

Το ίδιο σκηνικό είχαμε και τις πρώτες μέρες του 2020. Με αφορμή τον ορισμό των διαιτητών για τους αγώνες της 17ης αγωνιστικής, οι ερυθρόλευκοι έβγαλαν ανακοίνωση με την οποία χαρακτήρισαν το πρωτάθλημα «στημένο από τους έμμισθους υπάλληλους της "εξυγίανσης" που αποδεικνύουν πως εννοούν την επιστροφή στην "κανονικότητα" του δικού τους ποδοσφαίρου» και ζήτησαν την άμεση και αποτελεσματική παρέμβαση της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ. Στους ερυθρόλευκους απάντησε άμεσα ο ΠΑΟΚ και τους κατηγόρησε ότι θέλουν να «μπαχαλοποιήσουν» το πρωτάθλημα γιατί δεν μπορούν να το κερδίσουν μέσα στους αγωνιστικούς χώρους. Θέση για τα διαδραματιζόμενα πήρε και η ΑΕΚ, καταλογίζοντας εμμέσως πλην σαφώς τις μεγαλύτερες ευθύνες στην ερυθρόλευκη πλευρά, ζητώντας από την κυβέρνηση και τους κρατικούς μηχανισμούς «να διερευνήσουν μέχρι τέλους τις μαφιόζικες επιθέσεις»!

Μετά από σύσκεψη ΕΠΟ, ΚΕΔ και Λίγκας, οι διαιτητές αποφάσισαν την αναστολή της αποχής τους σε ένδειξη καλής θέλησης. «Αγνωστοι» επισκέπτονται για δεύτερη φορά την πολυκατοικία που μένει ο Ευαγγέλου και προκαλούν εκτός από μικροζημιές και αντίδραση από την ΕΠΟ. Με ανακοίνωσή της η ποδοσφαιρική ομοσπονδία αφήνει σαφέστατες αιχμές κατά της κυβέρνησης και την κατηγορεί ότι η αμήχανη στάση της και η ατιμωρησία των υπαιτίων, αποθρασύνει την «ατιμώρητη συμμορία», που προσπαθεί να «τορπιλίσει κάθε προσπάθεια εμπέδωσης της κανονικότητας στο ελληνικό ποδόσφαιρο». Εμμέσως πλην σαφώς, στην ανακοίνωση κατηγορείται η ΠΑΕ Ολυμπιακός ότι προσπαθεί να σαμποτάρει την συμφωνία ΕΠΟ, ΚΕΔ, Λίγκας και διαιτητών, με σκοπό να διακοπεί το πρωτάθλημα.

Στην πιάτσα αρχίζουν να κυκλοφορούν φήμες ότι ΦΙΦΑ - ΟΥΕΦΑ εξετάζουν το ενδεχόμενο δυναμικής παρέμβασης και τον αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, μέχρι να μπει τάξη στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Παρών-απών από το «πανηγυράκι» ο υφυπουργός Αθλητισμού Αυγενάκης, ο οποίος με δήλωσή του τόνισε ότι «κάθε μορφή εκφοβισμού και βίας, λεκτικής ή φυσικής, είναι ανεπίτρεπτη και δεν έχει θέση στη δημοκρατία και ειδικότερα στον αθλητισμό, εντός και εκτός αγωνιστικών χώρων. Τον λόγο πλέον έχουν οι διωκτικές Αρχές και η Δικαιοσύνη». Με τη στάση του, απέδειξε με σαφή τρόπο, ότι η κυβέρνηση δεν επιθυμεί να εμπλακεί στη διαμάχη Σαββίδη-Μαρινάκη-Μελισσανίδη και ότι θα κρατήσει στάση απραξίας και ουδετερότητας.

Η στήλη ανταποκρινόμενη στο κάλεσμα για αγώνα ενάντια στις καταστροφικές συνέπειες του «βεγκανισμού» και προκειμένου να σταματήσει η θηριωδία σε βάρος των λαχανικών, αποφάσισε από εδώ και μπρος τα πιτόγυρα να είναι σκέτα με μουστάρδα και καυτερό. Αλλωστε, όπως έλεγε και ο Μπάμπης, «ποτέ δεν πρέπει να τρώμε την τροφή της τροφής μας». Εντάξει, διάφορες σέκτες έχουν την πλάκα τους, όταν όμως χρησιμοποιούν φασιστικές μεθόδους σε βάρος όσων έχουν αντίθετη άποψη, αλλάζουν «πίστα» και θα πρέπει να ασχοληθούμε με το πρόβλημα.

Το τελευταίο επεισόδιο του σίριαλ έκλεισε με τη διεξαγωγή της 17ης αγωνιστικής. Κερδισμένοι ήταν οι ερυθρόλευκοι που κατάφεραν να βρεθούν μόνοι πρώτοι στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, κερδίζοντας τον Παναθηναϊκό στο ντέρμπι του «Καραϊσκάκης» την ίδια στιγμή που ο Αρης έσπαγε το αήττητο του ΠΑΟΚ στο «Χαριλάου». Για να φτάσουν στη νίκη χρειάστηκαν τη βοήθεια της διαιτησίας (δε δόθηκε πέναλτι υπέρ του Παναθηναϊκού όταν το σκορ ήταν ισόπαλο 0-0) και η κατάσταση έγινε ακόμη πιο κωμικοτραγική. Οι καταγγελίες των ερυθρόλευκων για οργανωμένο σχέδιο σε βάρος τους με διαιτησίες «κατά παραγγελία», όπως και το αφήγημα του ΠΑΟΚ για προσπάθεια «μπαχαλοποίησης» του πρωταθλήματος από τον Ολυμπιακό, λόγω της αδυναμίας της ομάδας να ανταποκριθεί στις αγωνιστικές της υποχρεώσεις, αποδείχτηκαν εκ του αποτελέσματος αβάσιμες. Αντί σχολίου περί της κατάστασης στο ελληνικό ποδόσφαιρο, θα παραφράσουμε τον τίτλο παλιάς ελληνικής ταινίας: «Σοβαρότης Μηδέν».

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Με άσχημους οιωνούς ξεκίνησε το 2020 όσον αφορά την αθλητική βία. Ενας 28χρονος Βούλγαρος, οπαδός της Μπότεφ Πλόβντιβ, άφησε την τελευταία του πνοή στην άσφαλτο, μετά από επίθεση οπαδών του ΠΑΟΚ. Οι οπαδοί της βουλγάρικης ομάδας έχουν αδελφοποιηθεί με τους οπαδούς του Αρη και συχνά παρακολουθούν μαζί παιχνίδια των ομάδων τους. Μια ομάδα 10 οπαδών της Μπότεφ βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη για να παρακολουθήσει το ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ. Την επόμενη μέρα του ντέρμπι, η παρέα πήγε σε καφετέρια φορώντας κασκόλ και μπλουζάκι του Αρη, αλλά έγινε αντιληπτή από οπαδούς του ΠΑΟΚ, οι οποίοι οργάνωσαν καταδρομική επίθεση για να τιμωρήσουν τους «αλλόθρησκους». Στη συμπλοκή που ακολούθησε τραυματίστηκε σοβαρά, έπεσε στο δρόμο, χτυπήθηκε από διερχόμενο αυτοκίνητο και κατέληξε κατά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο. Σε μια περίοδο που η κόντρα ανάμεσα στους μεγαλοκαπιταλιστές ιδιοκτήτες των ομάδων μαίνεται με αμείωτη ένταση, οι οπαδικές συμμορίες και οι ιδιωτικοί οπαδικοί στρατοί είναι ιδιαιτέρως χρήσιμοι, συνεπώς οι πιθανότητες να τιμωρηθούν οι δράστες είναι ελάχιστες.

Dixi et salvavi animam meam

Λοιμοί, σεισμοί, καταποντισμοί
Και μια παγωνιά στην κοινωνία
Καθημερινότητα: πλην, πλην, χωρίς

➤ Αλλη μια «άσφαιρη» 24ωρη.

➤ «...συνολικά 9.750 διορισμοί στην εκπαίδευση...» - Κεραμέως.

➤ «Ποινικά ελεγχόμενη» η Δούρου για τη Μάνδρα.

➤ Μα, διώκεται το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης;

➤ Εκεί ο(η) πρόεδρος, εδώ ο(η) πρόεδρος, πού είναι ο(η) πρόεδρος;

➤ Θέμα υψίστης εθνικής σημασίας.

➤ Διότι, τι, κενή θα είναι η προεδρική θέση στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου;

➤ Διότι εδώ είναι ΕΛΛΑΣ (ΕΛ. ΑΣ.), δεν είναι μπαίξε-γέλασε.

➤ Δύο (αυτοκτονήσαντες;) πρόσφυγες στο Κιλκίς.

➤ «Τί αγόρασαν οι καταναλωτές την εορταστική αγορά» - οι καταναλωτές, όχι οι προλετάριοι, οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι νεόφτωχοι, οι αμειβόμενοι με μισθούς (...) πείνας.

➤ Ουστ!

➤ Μπερνάρ Αρνό, καπιταλιστής: η προσωπική του περιουσία αυξήθηκε κατά περίπου 39 δισ. δολάρια.

➤ Είδες η Λουί Βουιτόν;

➤ Και, ρωτάνε οι αφελείς και οι πονηροί, τί θα τα κάνουν όλα αυτά τα λεφτά; Μία εκ των απαντήσεων: «Στην 57η λεωφόρο στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης βρίσκονται μερικά από τα πιο ακριβά σπίτια που προτιμούν οι πλούσιοι για αγορά, σύμφωνα με τα στοιχεία της εταιρίας ακινήτων Knight Frank». Εκεί την τελευταία πενταετία πουλήθηκαν περισσότερα σπίτια με αξία πάνω από 25 εκατ. δολάρια το καθένα από κάθε άλλη λεωφόρο σε όλο τον κόσμο. Πρόκειται για 41 κατοικίες με μέσο όρο πώλησης 38.5 εκατ. δολάρια η καθεμία» (tanea.gr, 21/12/2019, «Αυτοί είναι οι δρόμοι που επιλέγουν οι πλούσιοι για να ζήσουν»).

➤ Και, καπάκι: «Frontex: Τεράστιος αριθμός μεταναστών πέρασε στην Ελλάδα» (tanea.gr, 8/1/2020). Ο μπαμπούλας...

➤ Κούλης, the visitor.

➤ Η Ε. Ακρίτα, η Δαμανάκη, η προεδρία.

➤ Η 18η ολομέλεια των ρεβιζιονιστών.

➤ Τα μεν καύσιμα «πράσινα», οι δε τιμές των εισιτηρίων ακριβότερες (μετακινήσεις ακτοπλοϊκές).

➤ Στη Γαλλία συνεχίζουν. Να και ένας τίτλος (Le Monde, 7/1/2020): «Retraites: les nouveaux termes de la négociation».

➤ Ο τίτλος: «Τετ α τετ Μητσοτάκη – Πελόζι: Επί τάπητος οι τουρκικές προκλήσεις». Στο κείμενο: «Ο Κυριάκος Μητσοτάκης... ανέπτυξε τις θέσεις της χώρας μας για τις παράνομες και προκλητικές τουρκικές ενέργειες...» (ethnos.gr, 8/1/2020). Πάντα «σύμφωνα με πληροφορίες από την κυβέρνηση».

➤ Να, ρε, παλικάρια: «Βαρβιτσιώτης: Ο Μητσοτάκης θέτει με παρρησία τα κυριαρχικά μας δικαιώματα».

➤ Τα αγγλικά του Κούλη.

➤ Τα αγγλικά του Τσίπρα.

➤ Οι δικιές μας (ελληνικές...) βρισιές.

➤ Η παγωνιά, παγωνιά, αλλά «καίνε» οι τιμές σε πετρέλαιο και βενζίνη.

➤ Για να μιλάμε επί του θέματος.

➤ Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα προς το θάνατο.

➤ Το φιλέτο «Ελευθέριος Βενιζέλος»: ζουμερό για τα υποψήφια κοράκια.

➤ Εσύ, φάε σκατά, λαέ.

➤ Βίλια – Σέτα: το κράτος αργεί...

➤ Η «διαχείριση των απορριμμάτων» και ο Δήμος Χαλανδρίου.

➤ Τα fake φύλλα πορείας νεοσυλλέκτων (ΗΠΑ) για Ιράν.

➤ Το θέμα δεν είναι τι είπε ο Κουτσούμπας στον ιρανό πρέσβη, αλλά τι είπε ο πρέσβης στον Κουτσούμπα...

➤ Ο ενάρετος κύκλος του Κούλη.

➤ Καλύτερα, ενάριστος...

➤ Μιλάμε για... διαπιστωσάρα (Κ. Χατζηδάκης): «Το δίκτυο μεταφοράς ρεύματος είναι πεπαλαιωμένο».

➤ Αριστα!

➤ Αριστος!

➤ Ποιος;

➤ Αυτός!

➤ Ενα-μηδέν!

➤ Δηλαδή το Ιράν είναι αντιιμπεριαλιστική δύναμη;

➤ Εύλογο το ερώτημα: «Ο Μητσοτάκης τα είπε, ο Τραμπ άκουσε»;

➤ Αν και ρητορικό...

➤ «Τα χειρότερα πέρασαν για την παγκόσμια οικονομία» - H. Schmieding – F. Heisse, στο kathimerini.gr. Εχει, όμως, ο καπιταλισμός γυρίσματα.

➤ 19.450 ευρώ για μια καρέκλα. Πόσο επιδέξιοι πια είναι αυτοί οι κώλοι;

➤ «Δημοκρατική, προοδευτική και Αριστερή κυβέρνηση συνασπισμού» στην Ισπανία, σύμφωνα με τον Α. Παναγόπουλο της ΑΥΓΗΣ (avgi.gr, 7/1/2020). Κοσμογονία...

➤ Ούτε Ησίοδος να 'ταν.

➤ Ασχολίαστες οι «ανοιχτές Κυριακές» των καταστημάτων από την avgi.gr, 8/1/2020, «Πεσμένος ήταν ο εορταστικός τζίρος».

➤ Για την ανάπτυξη.

➤ Για την πατρίδα.

➤ Κάποιος να πει στους Συριζαίους ότι η Ισπανία του 2010 ΔΕΝ είναι η Ισπανία του 1936.

➤ Είναι το κρύο τσουχτερό / να το αντέξω δεν μπορώ.

➤ Οι ιδρωμένες μασχάλες της Μέγκαν Μαρκλ.

➤ Η «πτώχευση» Καλογρίτσα.

➤ ΜΕΡΑ (25) είναι η νύχτα στα βουνά.

➤ Οπως δημιουργική ασάφεια...

➤ Μπαρουφολογίες.

➤ Μπαρ-ουφο-λογίες.

➤ Τρούπωσαν οι Ποδέμοι.

➤ Γιατί: είναι γλυκό το πιοτό της (αστικής) εξουσίας.

➤ Αναπαραγωγή ΣΚΑΪ από «Ριζοσπάστη»: ΡΕΠΟΡΤΑΖ, Τετάρτη, 8/1/2020, «Δεν είχε σχέση με την κατάληψη η οικογένεια Ινδαρέ».

➤ «Θωράκιση των νοσοκομείων της Κρήτης» με πρόσληψη (κρατηθείτε!) 23 (!!!) επικουρικών γιατρών.

➤ Πρώτα η υγεία...

➤ Που λένε κα οι τελείως καμένοι.

➤ Στις 9 του Γενάρη στη Γαλλία δεν επεκράτησε το «και ο μήνας έχει εννιά».

➤ Συνέχεια.

➤ Κάνει τζιζ αυτήν την εποχή η χρήση της λέξης «απόλυση». Ετσι η (h)estia προτιμάει να πληροφορήσει τους αναγνώστες ότι «Απομακρύνονται 4.500 εργαζόμενοι της ΔΕΗ». Ολα κι όλα: οι «ένοικοι» της γαλάζιας (δεξιάς) πολυκατοικίας δε θέλουν να πυροδοτήσουν ούτε την παραμικρή σπίθα.

➤ Μα τον Γιάννο;

➤ Με κείνο το καρφιτσέ χαμόγελο;

➤ Οχι, δεν πρόκειται για το γελαστό παιδί.

➤ Ουδέν νεώτερον για τη δολοφονία του νεαρού Βούλγαρου.

➤ Εδώ η (λαλίστατη στην περίπτωση Ινδαρέ) αστυνομία δεν ξέρει, δεν είδε, δε βρήκε.

➤ Κατερίνα Γαλανού: την πληρώνει το Δημόσιο για να κλείνει φύλλο στο «Φιλελεύθερο».

➤ Είπαμε.

➤ Το 'χουν οι άριστοι/ες (και) αυτό.

Βασίλης

Ενα όνειρο ζωής έγινε πραγματικότητα. Πώς να μην ανεβάσει τη φωτογραφία στο Twitter;

οι τοίχοι έχουν φωνή

Παυλος Πολακης
3 ώρες •

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΠΟΙΑΝΟΥ ΕΡΓΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΟΥ ΚΑΜΑΡΩΝΕΙ Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΑ!!!!!

◆ Αυτή είναι η... αριστερή, αντινεοφιλελεύθερη και πολλά άλλα «αντί» πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ. Καμαρώνει για την ένταξη στους αμερικάνικους στρατηγικούς σχεδιασμούς στην περιοχή μας και για τη στρατηγική συνεργασία με το σιωναζιστικό κράτος, τον ολετήρα του παλαιστινιακού λαού, την πηγή διαρκών πολεμικών εντάσεων και συγκρούσεων στη Μέση Ανατολή. Οποιος εναγκαλίζεται τον σφαγέα Νετανιάχου βάφει τα χέρια του με το αίμα των παιδιών της Γάζας, της Δυτικής Οχθης, του Λιβάνου.

◆ **Οποιος σπέρνει ξερονήσια , θερίζει πηγάδες - υπογραφή σφυροδρέπανο (Σύνθημα σε σπίτι στα Πετράλωνα)**

Αντιλαμβανόμαστε το πνεύμα του/των συνθηματογράφου/ων και την... ποιητική αδεία αντιστροφή της χρονικής σειράς των ιστορικών γεγονότων (ως γνωστόν, τα ξερονήσια άνοιξαν μετά τις «πηγάδες» - το ξεπάστρεμα των ναζιφασιστών προηγήθηκε της εγκαθίδρυσης του μοναρχοφασισμού στη χώρα μας). Τα πράγματα είναι πιο σύνθετα και πολύ πιο δύσκολα απ' όσο μπορεί να τα περιγράψει ένα σύνθημα στηριγμένο περισσότερο στην οργή και την επιθυμία.

◆ Δε χρειάζεται επεξηγήσεις και σχόλια η αφισέτα. Τα λέει όλα με τρόπο απλό και κατανοητό.

Παρά την παραπλανητική προπαγάνδα

Ετοιμάζεται νέο πετσόκομμα των συντάξεων

Σε προπαγανδιστικό ξεσάλωμα επιδίδεται ο υπουργός Εργασίας Βρούτσης συνεπικουρούμενος από γνωστά παπαγαλάκια των ΜΜΕ. Ισχυρίζεται ότι με το νομοσχέδιο που ετοιμάζει να καταθέσει το επόμενο χρονικό διάστημα (για τέλη Γενάρη μίλησε την Πέμπτη στη Βουλή) θα αποκαταστήσει τις αδικίες του αντιασφαλιστικού νόμου Κατρούγκαλου, τόσο για τους παλιούς (προ Κατρούγκαλου) συνταξιούχους όσο και για τους νέους (που η σύνταξή τους υπολογίστηκε με βάση το νόμο Κατρούγκαλου).

Ο Βρούτσης διαρρέει στα παπαγαλάκια που είναι διαθέσιμοι να αβαντάρουν την κυβερνητική πολιτική διάφορα σενάρια όσον αφορά τις ρυθμίσεις που θα περιλαμβάνει το νομοσχέδιό του. Σύμφωνα με τις κατά καιρούς διαρροές, οι ρυθμίσεις θα αφορούν τα ποσοστά αναπλήρωσης, με τα οποία θα υπολογίζονται οι συντάξεις τόσο αυτών που συνταξιοδοτήθηκαν μετά την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου, όσο και όσων είχαν συνταξιοδοτηθεί πριν την ψήφιση αυτού του νόμου.

Σύμφωνα με την ισχύουσα αντιασφαλιστική νομοθεσία, η σύνταξη αποτελείται από δύο μέρη. Τη λεγόμενη εθνική σύνταξη, που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, και τη λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη, που υπολογίζεται με βάση τις καταβαλλόμενες ασφαλιστικές εισφορές και τα χρόνια ασφάλισης. Υπενθυμίζουμε ότι αυτή η σύνταξη κάθε άλλο παρά ανταποδοτική είναι, γιατί απλούστατα η εργατική τάξη παράγει τον πλούτο στην κοινωνία, που τον καρπώνεται η αστική τάξη μέσω της υπεραξίας, γι' αυτό και θα έπρεπε -και στον καπιταλισμό- να παίρνει σύνταξη χωρίς να καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές.

◆ Ο Κατρούγκαλος, ως υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης Τσίπρα, εισήγαγε στον αντιασφαλιστικό του νόμο πολύ χαμηλά ποσοστά αναπλήρωσης.

◆ Πριν από το νόμο Κατρούγκαλου, για να υπολογιστούν οι συντάξιμες αποδοχές ενός ασφαλισμένου παίρνονταν υπόψη ο μέσος όρος των αποδοχών της τελευταίας πριν τη συνταξιοδότηση πενταετίας. Με το νόμο Κατρούγκαλου, οι συντάξιμες αποδοχές είναι ο μέσος όρος των αποδοχών από το 2002 μέχρι την ημέρα συνταξιοδότησης. Αυτές οι συντάξιμες αποδοχές πολλαπλασιάζονται με το ποσοστό αναπλήρωσης και βγάζουν τη λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη.

Σύμφωνα με τις διαρροές, θα αυξηθούν τα ποσοστά αναπλήρωσης από τα τριάντα μέχρι τα σαράντα χρόνια ασφάλισης ή από τα 33 μέχρι τα σαράντα χρόνια ασφάλισης (ανάλογα με τη διαρροή). Για να χρυσώσουν δε το χάπι, διαρρέουν μεγάλες αυξήσεις στα ποσοστά αναπλήρωσης, που κυμαίνονται από 14% έως 22%.

Πριν από λίγο καιρό, η κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε ανακοινώσει ότι ολοκληρώθηκε ο επανυπολογισμός των καταβαλλόμενων συντάξεων των συνταξιούχων που είχαν βγει στη σύνταξη πριν από την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου και πως απ' αυτόν τον επανυπολογισμό προέκυψαν, όπως ήταν επόμενο, μεγάλες διαφορές ανάμεσα στην αρχικώς υπολογισθείσα σύνταξη (σύμφωνα με την προτέρα του νόμου Κατρούγκαλου ασφαλιστική νομοθεσία) και στην υπολογισθείσα σύνταξη με βάση το νόμο Κατρούγκαλου. Αυτή τη διαφορά την χαρακτήρισαν προσωπική διαφορά.

Για παράδειγμα, στην περίπτωση συνταξιούχου μηχανικού που είχε συντάξιμες αποδοχές για την Κύρια Σύνταξη 1.270 ευρώ και άλλα τόσα για τον Ειδικό Λογαριασμό και 36 χρόνια ασφάλισης, η λεγόμενη προσωπική διαφορά ξεπερνάει τα 400 ευρώ. Σε άλλους συνταξιούχους, που έχουν μόνο μία σύνταξη, για συντάξιμες αποδοχές 1.270 ευρώ και 36 χρόνια ασφάλισης η λεγόμενη προσωπική διαφορά ξεπερνάει τα 200 ευρώ.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη αποφάσισε να κόψει τις λεγόμενες προσωπικές διαφορές και για να καλύψει αυτό το κόψιμο αποφάσισε να το συνδυάσει με την αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης τόσο των νέων όσο και των παλιών συνταξιούχων. Με το κόψιμο της προσωπικής διαφοράς από τους συνταξιούχους που βγήκαν στη σύνταξη πριν από την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου, θα εξασφαλίσει δισεκατομμύρια ευρώ και απ΄ αυτά θα πετάξει και ένα κόκαλο στους συνταξιούχους που βγήκαν στη σύνταξη μετά την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου.

Για να δικαιολογήσει αυτό το πετσόκομμα ο Βρούτσης, όταν δημοσιοποιήσει το δικό του αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, θα επικαλεστεί:

Πρώτον, την ανάγκη για ισότητα ανάμεσα σε παλιούς και νέους συνταξιούχους.

Δεύτερον, ότι η κυβέρνηση Τσίπρα κατακρεούργησε τις συντάξεις όσων συνταξιοδοτούνται με βάση το νόμο Κατρούγκαλου έρχεται τώρα η κυβέρνηση Μητσοτάκη να αποκαταστήσει την αδικία για τους νέους συνταξιούχους, κόβοντας τη λεγόμενη προσωπική διαφορά προκειμένου να βρεθούν οι αναγκαίοι πόροι.

Τα παπαγαλάκια που ανέλαβαν εργολαβικά να παρουσιάσουν ως θετικό το νομοσχέδιο του Βρούτση ομολογούν στα ψιλά των δημοσιευμάτων τους ότι θα κοπεί η προσωπική διαφορά. Αλλά το γράφουν με τέτοιο τρόπο, ώστε να μη γίνει αντιληπτός ο βασικός στόχος της κυβέρνησης Μητσοτάκη που είναι το κόψιμο της προσωπικής διαφοράς και επομένως η νέα κατακρεούργηση της καταβαλλόμενης σύνταξης.

Οποια τερτίπια κι αν μηχανευτεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη, όποια προπαγανδιστικά τρικ και αν επιστρατεύσουν τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου, δεν πρόκειται να εξαπατήσουν τους παλιούς συνταξιούχους και δε θα αποφύγουν τη λαϊκή κατακραυγή για το επικείμενο νέο πετσόκομμα των συντάξεων. Αυτό το ξέρει η κυβέρνηση, γι' αυτό και επιλέγει αυτή την περίοδο, που είναι ακόμα νωπή η εκλογική της νίκη, προσδοκώντας σε μείωση του αναπόφευκτου πολιτικού κόστους. Στο σχεδιασμό της, άλλωστε, είναι η διπλή εκλογική αναμέτρηση όχι στο τέλος της τετραετίας, που η εκλογική της επιρροή θα πέσει στο ναδίρ, με στόχο να κερδίσει και να σχηματίσει ξανά αυτοδύναμη κυβέρνηση του κεφαλαίου.

Κεφάλαιο και κράτος ενάντια στην απεργία στον ΟΤΕ

Αν δεν υπήρχε τόση συσσωρευμένη αγανάκτηση από τους εργαζόμενους και τόση αδιαλλαξία από τη διοίκηση της Deutsche Telekom, που αρνείται ακόμα και να διαπραγματευθεί συλλογική σύμβαση εργασίας, η ξεφτιλισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΕ ΟΤΕ δε θα κήρυσσε πολυήμερη απεργία. Από τη στιγμή που την κήρυξε, έχασε και τμήμα του ελέγχου. Γιατί η απεργία είναι απόλυτα επιτυχημένη και με μεγάλη συμμετοχή.

Οι οτετζήδες αψήφισαν τις απειλές των χρυσοκάνθαρων της διοίκησης και το συνδυασμό υποσχέσεων και απειλών των καλοπληρωμένων διευθυντικών συνθηκών και για πρώτη φορά μετά από τόσα χρόνια άρχισαν να δίνουν έναν αγώνα με αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη και αποφασιστικότητα.

Η διοίκηση προχώρησε παραμονή πρωτοχρονιάς σε έξι απολύσεις, ενώ ο αστικός Τύπος (στις σελίδες του οποίου ο ΟΤΕ έχει άφθονη διαφημιστική καταχώρηση) ύψωσε τείχος σιωπής. Λες και δε γίνεται τόσες μέρες απεργία σε μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας, που στο παρελθόν οι εργαζόμενοί τους έχουν δώσει σκληρούς και νικηφόρους απεργιακούς αγώνες. Ποντάριζαν ότι οι γιορτές θα... απαλύνουν τα πάθη και θα βοηθήσουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να παίξει τον υπονομευτικό της ρόλο. Ομως, η απεργία επαναλήφθηκε με την ίδια ένταση και τη νέα χρονιά. Και με περιφρούρηση, μάλιστα, για να μην μπορέσει να δράσει ο απεργοσπαστικός μηχανισμός που έστησε η διοίκηση.

Τότε ανέλαβε η αστυνομία, που μετά από καταγγελία της διοίκησης έσπευσε να συλλάβει πέντε απεργούς στη Θεσσαλονίκη, επαναφέροντάς μας σε παλιότερες εποχές. Στις 9 Γενάρη που γράφεται αυτό το σημείωμα, έχουμε μπροστά μας την τελευταία ανακοίνωση της ΟΜΕ ΟΤΕ, που αφού καμαρώνει γιατί «όλο αυτό το διάστημα λειτουργήσαμε θεσμικά», καλεί τη διοίκηση «την ύστατη τούτη ώρα να αντιληφθεί πως η εμμονή σε λανθασμένες αποφάσεις της και στρατηγικές κάνει τεράστια ζημιά στην Επιχείρηση» και δηλώνει ότι «εξωθεσμικές λειτουργίες και αντιδράσεις δεν μας εκφράζουν»! Το τελευταίο «μυρίζει» πισώπλατη μαχαιριά σε κάθε πραγματικό αγώνα.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Τίποτα δεν έχει αλλάξει

Τα βασικά χαρακτηριστικά και οι βασικές απαιτήσεις του βασικού οικονομικού νόμου του σύγχρονου καπιταλισμού θα μπορούσαν να διατυπωθούν, π.χ., με τον εξής τρόπο: εξασφάλιση του ανώτατου καπιταλιστικού κέρδους μέσω της εκμετάλλευσης, της καταστροφής και της εξαθλίωσης της πλειοψηφίας του πληθυσμού της δοσμένης χώρας, μέσω της υποδούλωσης και της συστηματικής καταλήστευσης των λαών των άλλων χωρών, ιδιαίτερα των καθυστερημένων χωρών, τέλος, μέσω των πολέμων και της στρατιωτικοποίησης της λαϊκής οικονομίας που χρησιμοποιούνται για την εξασφάλιση των πιο υψηλότερων κερδών.

Ι.Β. Στάλιν, Οικονομικά προβλήματα του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ, 1952

Αμέσως μετά τη δολοφονία του ιρανού στρατηγού και μεγαλοστελέχους του καθεστώτος Κασέμ Σολεϊμανί από τους Αμερικάνους, δημοσιεύτηκαν στο διεθνή Τύπο δηλώσεις του πρωθυπουργού του Ιράκ, Μαχντί, σύμφωνα με τις οποίες ο ίδιος έπαιζε διαμεσολαβητικό ρόλο μεταξύ Ιράν και Σαουδικής Αραβίας. Οπως δήλωσε ο Μαχντί, ο Σολεϊμανί είχε πάει στη Βαγδάτη για να του μεταφέρει την απάντηση της ιρανικής ηγεσίας στις σαουδαραβικές προτάσεις, που ο πρωθυπουργός του Ιράκ είχε διαβιβάσει στους Ιρανούς.

Εγκυρα έντυπα, όπως ο Independent, υποστήριξαν ευθέως ότι η δολοφονία του Σολεϊμανί δεν ήταν μια «κουτουράδα» του «απρόβλεπτου» Τραμπ, αλλά ένα ψυχρά υπολογισμένο πλήγμα, προκειμένου να σταματήσουν οι προσπάθειες ειρήνευσης μεταξύ Ιράν και Σαουδικής Αραβίας και να μην υπάρξει συμφωνία για εκεχειρία στον πόλεμο της Υεμένης, από τον οποίο θησαυρίζει το αμερικάνικο στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα, πουλώντας κάθε είδους οπλικά συστήματα στο σαουδαραβικό καθεστώς και στους συμμάχους του. Η βρετανική εφημερίδα παρουσιάζει τον Τραμπ ως ένα κυνικό έμπορο όπλων, που πλήττει κάθε προσπάθεια ειρήνευσης, προκειμένου να εξακολουθήσει να θησαυρίζει πουλώντας την πραμάτεια του.

Μολονότι τα πράγματα είναι πιο σύνθετα (πιο πολυπαραγοντικά), ουδείς μπορεί να θεωρήσει συνωμοσιολογική την ερμηνεία του Independent. Είναι γνωστό εξάλλου ότι οι Αμερικάνοι, όπου μπορούν, αναπτύσσουν και συντηρούν την ένταση μεταξύ γειτονικών χωρών, προκειμένου να πωλούν πολεμικό υλικό. Το ξέρουμε καλά από τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και τον επιδιαιτητικό ρόλο που παίζουν οι Αμερικανοί, πουλώντας την πολεμική πραμάτεια τους και στις δύο χώρες (παλαιότερα μάλιστα υπήρχε και συγκεκριμένη αναλογία -εφτά προς δέκα- ώστε καμιά από τις δύο χώρες να μην αισθάνεται... αδικημένη).

Γι' αυτό και θυμηθήκαμε τον ορισμό του βασικού οικονομικού νόμου του σύγχρονου καπιταλισμού, που έδωσε ο Στάλιν το 1952, στο πλαίσιο μιας επιστημονικής συζήτησης για τη συγγραφή ενός εγχειρίδιου Πολιτικής Οικονομίας από την Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ. Βαθύτατος γνώστης του μαρξισμού-λενινισμού, ο Στάλιν κατάφερε να συμπυκνώσει με περιεκτικό τρόπο τα βασικά χαρακτηριστικά του καπιταλισμού, στο παγκόσμιο σύστημα που είχε διαμορφωθεί μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και τη διάσπαση της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς (με την αφαίρεση απ' αυτήν των χωρών της Λαϊκής Δημοκρατίας και της Κίνας).

Σχεδόν εφτά δεκαετίες από τότε, μολονότι η ενότητα της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς έχει αποκατασταθεί, ο ορισμός του Στάλιν εξακολουθεί να ισχύει. Ολα τα βασικά χαρακτηριστικά του ισχύουν στο ακέραιο. Και βέβαια, εξακολουθεί να ισχύει το «μέσω των πολέμων και της στρατιωτικοποίησης της λαϊκής οικονομίας». Μολονότι όλοι κάνουν σπονδές στην ειρήνη, μολονότι τα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα προσέχουν να μην εμπλακούν σ' έναν απευθείας πόλεμο μεταξύ τους, η στρατιωτικοποίηση και οι πόλεμοι εξακολουθούν να αποτελούν μία από τις ατμομηχανές του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Π.Γ.